

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 12.10.2011
KOM(2011) 627 lopullinen

2011/0282 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

**Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta
maaseudun kehittämiseen**

{SEC(2011) 1153}

{SEC(2011) 1154}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Komission ehdotuksessa vuosien 2014–2020 monivuotiseksi rahoituskehikseksi (monivuotista rahoituskehystä koskeva ehdotus)¹ esitetään yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) talousarviokehys ja keskeiset suuntaviivat. Tämän pohjalta komissio esittelee asetukset, joissa vahvistetaan yhteisen maatalouspolitiikan lainsäädäntökehys kaudeksi 2014–2020, sekä politiikan kehittämisen vaihtoehtoisia skenaarioita koskevan vaikutusten arvioinnin.

Nyt esitettävät uudistusehdotukset perustuvat vuoteen 2020 toteutettavaa maatalouspolitiikkaa koskevaan tiedonantoon², jossa hahmoteltiin politiikan laajat vaihtoehtoiset linjaukset, joita noudattaen voitaisiin vastata maataloutta ja maaseutualueita koskeviin tuleviin haasteisiin ja saavuttaa yhteiselle maatalouspolitiikalle asetetut tavoitteet eli 1) elinkelpoinen ruoan tuotanto; 2) luonnonvarojen kestävä hoito ja ilmastotoimet; ja 3) tasapainoinen aluekehitys. Tiedonannossa kuvattuja uudistussuuntia on tuettu laajasti sekä toimielinten välisessä keskustelussa³ että vaikutusten arvioinnin yhteydessä järjestetyssä sidosryhmien kuulemisessa.

Yleisenä johtajatuksena tässä prosessissa on noussut esille tarve edistää resurssitehokkuutta, jonka ansiosta voitaisiin saavuttaa EU:n maatalouden ja maaseutualueiden älykäs, kestävä ja osallistava kasvu Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti. Yhteinen maatalouspolitiikka perustuisi edelleen kahteen pilariin, joissa pyritään toisiaan täydentäviä välineitä käyttäen samoihin tavoitteisiin. I pilari käsittää suorat tuet ja markkinatoimenpiteet, joilla turvataan EU:n viljelijöille perustulotuki sekä spesifisissä markkinahäiriötilanteissa annettava tuki, kun taas II pilari käsittää maaseudun kehittämisen, jonka yhteydessä jäsenvaltiot laativat ja yhteisrahoittavat monivuotisia ohjelmia yhteisen lainsäädäntökehiksen⁴ mukaisesti.

Perättäisten uudistusten kautta YMP on lisännyt maatalouden markkinasuuntautuneisuutta tarjoten samalla tuottajille tulotukea, tehostanut ympäristövaatimusten sisällyttämistä politiikkaan ja lisännyt tukea maaseudun kehittämiseen yhdenmukaisena politiikkana maaseutualueiden kehittämiseksi koko EU:n alueella. Sama uudistusprosessi on kuitenkin tuonut esille vaatimuksia tuen paremmasta jakamisesta jäsenvaltioiden kesken ja niiden sisällä sekä toiveita ympäristöhaasteisiin liittyvien toimenpiteiden paremmasta kohdentamisesta ja puuttumisesta tehokkaammin markkinoiden suurempaan epävakaisuuteen.

Aiemmin uudistuksilla on lähinnä ratkottu alan sisäsyntyisiä ongelmia valtavista ylijäämistä elintarviketurvallisuuskriiseihin, ja ne ovat palvelleet EU:ta niin sisäisessä kuin

¹ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – *Eurooppa 2020 -strategiaa tukeva talousarvio*, KOM(2011) 500 lopullinen, 29.6.2011.

² Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – *Yhteinen maatalouspolitiikka vuoteen 2020: Ruoka, luonnonvarat ja alueiden käyttö – miten hallita tulevat haasteet?*, KOM(2010) 672 lopullinen, 18.11.2010.

³ Ks. erityisesti 23. kesäkuuta 2011 annettu Euroopan parlamentin päätöslauselma 2011/2015 (INI) sekä 18. maaliskuuta 2011 annetut puheenjohtajan päätelmät.

⁴ Nykyisin voimassa olevaan lainsäädäntökehikseen kuuluvat neuvoston asetus (EY) N:o 73/2009 (suorat tuet), neuvoston asetus (EY) N:o 1234/2007 (markkinavälineet), neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005 (maaseudun kehittäminen) ja neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005 (rahoitus).

kansainvälisessäkin toiminnassa. Nykyään kuitenkin useimpien haasteiden taustalla ovat maatalouden ulkopuoliset tekijät, minkä vuoksi niitä varten tarvitaan laaja-alaisempaa politiikkaa.

On odotettavissa, että maataloustuloon kohdistuva paine jatkuu, sillä viljelijät elävät tilanteessa, jossa riskejä on yhä enemmän ja tuotantopanosten hintojen nousu johtaa tuottavuuden heikkenemiseen ja epäsuhtaan tuotteiden ja tuotantopanosten hintojen välillä. Sen vuoksi on tarpeen säilyttää tulotuki ja vahvistaa välineitä riskienhallinnan ja kriisitilanteisiin reagoimisen tehostamiseksi. Voimakas maatalous on elintärkeä EU:n elintarviketeollisuuden ja maailmanlaajuisen elintarviketurvan kannalta.

Samaan aikaan maatalousalaa ja maaseutualueita kehoitetaan lisäämään ponnistelujaan Eurooppa 2020 -strategiaan sisältyvien ilmasto- ja energiavoitteiden ja biodiversiteettistrategian toteutumiseksi. Viljelijöitä, jotka yhdessä metsäammattilaisten kanssa ovat tärkeimpiä maankäyttäjiä, on tuettava, kun he ottavat käyttöön ja pitävät yllä ympäristö- ja ilmastotavoitteiden kannalta erityisen suotuisia tuotantojärjestelmiä ja -käytäntöjä, koska tällaisten julkishyödykkeiden tuottaminen ei näy markkinahinnoissa. Olennaisen tärkeää on myös ottaa maaseutualueiden moninaiset mahdollisuudet käyttöön parhaalla mahdollisella tavalla ja näin edistää osallistavaa kasvua ja koheesiota.

Sen vuoksi tuleva yhteinen maatalouspolitiikka ei palvele vain yhtä pientä, joskin tärkeää, EU:n talouden osaa, vaan se on strategisesti tärkeä politiikan ala myös elintarviketurvan, ympäristön ja alueellisen tasapainon näkökulmasta. Siihen sisältyy sellaisella aidosti yhteisellä politiikalla saavutettava EU:n lisäarvo, jossa rajallisia budjettivaroja hyödynnetään mahdollisimman tehokkaasti kestävässä maatalouden säilyttämisessä EU:n koko alueella, ilmastonmuutoksen kaltaisten tärkeiden rajatylittävien kysymysten käsittelemiseksi ja jäsenvaltioiden keskinäisen yhteisvastuun vahvistamiseksi ja jota myös voidaan toteuttaa joustavasti paikallisten tarpeiden huomioon ottamiseksi.

Monivuotista rahoituskehystä koskevan ehdotuksen mukaan yhteisessä maatalouspolitiikassa olisi säilytettävä kahden pilarin rakenne, joiden kummankin määrärahat säilytetään nimellismääräisesti vuoden 2013 tasolla, ja keskityttävä selvästi saavuttamaan tuloksia EU:n keskeisten prioriteettien osalta. Suorien tukien olisi edistettävä kestävässä tuotantossa siten, että 30 prosenttia niihin käytettävissä olevista määrärahoista osoitetaan pakollisiin toimenpiteisiin, joilla on suotuisa vaikutus ilmaston ja ympäristön kannalta. Tukitasot olisi asteittain yhdenmukaistettava, ja suurtuensaajille maksettaviin tukiin olisi sovellettava asteittaista tukikattoa. Maaseudun kehittämisvarat olisi sisällytettävä yhteiseen strategiakehykseen EU:n muiden yhteisesti hallinnoitavien varojen kanssa, ja niihin olisi sovellettava vahvistettua tulossuuntautunutta lähestymistapaa ja nykyistä selkeämpiä ja parempia ennakoedellytyksiä. Markkinatoimenpiteiden osalta yhteisen maatalouspolitiikan rahoitusta olisi vahvistettava kahdella monivuotisen rahoituskehysten ulkopuolisella välineellä, jotka ovat 1) hätäapuvaraus kriisitilanteisiin reagoimista varten; ja 2) Euroopan globalisaatorahaston toiminta-alan laajentaminen.

Tältä pohjalta yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevan lainsäädäntökehysten tärkeimmät osat kaudella 2014–2020 esitetään seuraavissa asetuksissa:

- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suorita tukia koskevista säännöistä (suoria tukia koskeva asetus);

- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä (YMJ-asetus);
- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen (maaseudun kehittämisasetus);
- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta (horisontaalinen asetus);
- Ehdotus neuvoston asetukseksi maataloustuotteiden yhteiseen markkinajärjestelyyn liittyvien tiettyjen tukien ja vientitukien vahvistamista koskevien toimenpiteiden määrittämisestä;
- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 muuttamisesta viljelijöille vuonna 2013 myönnettävien suorien tukien soveltamisen osalta;
- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta tilatukijärjestelmän ja viiniviljelijöille myönnettävän tuen osalta.

Maaseudun kehittämisasetus perustuu komission 6. lokakuuta 2011 esittämään ehdotukseen yhteisistä säännöistä, joita sovellettaisiin kaikkiin yhteisen strategiakehyksen alla toimiviin rahastoihin⁵. Jatkossa on tarkoitus antaa asetus vähävaraisimpia henkilöitä koskevasta järjestelmästä, jonka rahoitus nykyisin tapahtuu toisesta monivuotisen rahoituskehityksen budjettikohdasta.

Lisäksi parhaillaan laaditaan tuensaajia koskevien tietojen julkaisemiseen sovellettavia uusia sääntöjä. Tässä otetaan huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen esittämät vastaväitteet, ja tavoitteena on löytää soveltuvin tapa, jolla tuensaajien oikeus henkilötietojen suojaan voitaisiin sovittaa yhteen avoimuusperiaatteen kanssa.

2. INTRESSITAHOJEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Vaikutusten arvioinnissa arvioidaan nykyisen politiikkakehyksen tarkastelun ja tulevia haasteita ja tarpeita koskevan analyysin pohjalta kolmen vaihtoehdoisen skenaarion vaikutuksia ja verrataan niitä toisiinsa. Arviointi on tulos huhtikuussa 2010 alkaneesta pitkästä prosessista, jota ohjasi yksiköiden välinen ryhmä. Ryhmä kokosi yhteen laajat laadulliset ja määrälliset analyysit ja vahvasti perustaksi maataloustuotteiden markkinoita ja maataloustuloa koskevat, vuoteen 2020 ulottuvat keskipitkän aikavälin ennusteet sekä laati mallinnuksen eri politiikkaskenaarioiden vaikutuksista alan taloudelle.

⁵ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteiseen strategiakehykseen kuuluvia Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta, KOM(2011) 615, annettu 6.10.2011.

Vaikutusten arvioinnissa tarkastellut kolme skenaariota voidaan esittää seuraavasti: 1) mukautusskenaariossa säilytetään nykyinen politiikkakehys ja pyritään korjaamaan sen suurimmat ongelmat, kuten suorien tukien jako; 2) yhdentämiskenaariossa politiikkaa muutetaan huomattavasti lisäämällä suorien tukien kohdentamista ja viherryttämistä sekä tehostamalla maaseudun kehittämispolitiikan strategista kohdentamista parantaen koordinoitua EU:n muiden politiikkojen kanssa. Oikeusperustaa laajennetaan tuottajien laaja-alaisemman yhteistyön mahdollistamiseksi; ja 3) uuden painotuksen skenaariossa politiikka suunnataan kokonaan ympäristöasioihin ja suorat tuet lakkautetaan asteittain. Oletetaan, että tuotantokyky voidaan säilyttää ilman tukia ja maaseutualueiden sosioekonomiset tarpeet voidaan tyydyttää muiden politiikkojen kautta.

Taustana talouskriisi ja julkiseen talouteen kohdistuvat paineet, joihin EU on vastannut Eurooppa 2020 -strategialla ja monivuotista rahoituskehystä koskevalla ehdotuksella, kaikissa kolmessa skenaariossa painotetaan eri tavoin nykyistä kilpailukykyisempään ja kestävämpään maatalouteen ja elinvoimaiseen maaseutuun tähtäävän tulevan yhteisen maatalouspolitiikan kolmea keskeistä tavoitetta. Jotta pystyttäisiin paremmin noudattamaan Eurooppa 2020 -strategiaa, erityisesti resurssitehokkuuden osalta, on jatkossa yhä tärkeämpää parantaa maatalouden tuottavuutta tutkimuksella, tietämyksensiirolla ja yhteistyön ja innovoinnin edistämällä (mm. maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden kautta). Vaikka EU:n maatalouspolitiikkaa ei enää toteuteta kauppaa vääristävässä politiikkaympäristössä, on odotettavissa, että yhä suurempi vapautuminen kohdistaa alalle uusia paineita, esimerkiksi Dohan kehitysohjelman tai Mercosurin kanssa tehtyjen vapaakauppasopimusten puitteissa.

Kolme politiikkaskenaariota laadittaessa on otettu huomioon seikat, joita vaikutusten arvioinnin yhteydessä järjestetyssä kuulemisessa pidettiin tärkeimpinä. Intressitahoja pyydettiin esittämään kantansa 23. marraskuuta 2010 ja 25. tammikuuta 2011 välisenä aikana, ja neuvoa-antava komitea organisoitiin 12. tammikuuta 2011. Tärkeimmät kohdat voidaan tiivistää seuraavasti⁶:

- Sidosryhmät ovat laajalti yhtä mieltä siitä, että elintarviketurvaa, luonnonvarojen kestävä hoitoa ja aluekehitystä koskeviin haasteisiin vastaamiseksi tarvitaan vahvaa, kahden pilarin rakenteeseen perustuvaa yhteistä maatalouspolitiikkaa.
- Useimmat vastaajista katsovat, että yhteisellä maatalouspolitiikalla olisi oltava rooli markkinoiden ja hintojen vakauttamisessa.
- Sidosryhmillä on erilaisia näkemyksiä tuen kohdentamisesta (erityisesti suoran tuen uusista jakoperusteista ja tukikatosta).
- Yksimielisyys vallitsee siitä, että kummallakin pilarilla voi olla suuri merkitys lisättäessä ilmastotoimia ja ympäristötehokkuutta yhteiskunnan eduksi EU:ssa. Siinä, missä monet viljelijät uskovat, että I pilarin tukien käyttö on jo nykyisinkin tehokasta, suurempi yleisö vaatii lisää tehokkuutta kyseisten tukien käyttöön.
- Vastaajat haluavat, että EU:n kaikki osat, myös epäsuotuisat alueet, ovat mukana tulevassa kasvussa ja kehityksessä.

⁶ Yleisesitys vastaanotetuista 517 kannanotosta ks. vaikutusten arvioinnin liite 9.

- Monet vastaajista painottivat yhteisen maatalouspolitiikan yhdentämistä muihin politiikkoihin, kuten ympäristö-, terveys-, kauppa- ja kehitysyhteistyöpolitiikkaan.
- Innovointi, kilpailukykyisten yritysten perustaminen ja julkishyödykkeiden tuottaminen nähdään keinoiksi, joilla yhteinen maatalouspolitiikka voidaan mukauttaa Eurooppa 2020 -strategiaan.

Vaikutusten arvioinnissa verrattiin siis toisiinsa kolmea vaihtoehtoista skenaariota:

Uuden painotuksen skenaario jouduttaisi maatalousalan rakennesopeutusta siirtämällä tuotantoa kustannustehokkaimmille alueille ja kannattavimmille aloille. Samalla, kun rahoitus ympäristön hyväksi kasvaisi merkittävästi, ala joutuisi alttiiksi suuremmille riskeille markkinainterventioiden rajoitettujen mahdollisuuksien vuoksi. Lisäksi sosiaaliset ja ympäristöön liittyvät kustannukset nousisivat merkittäviksi heikosti kilpailukykyisillä alueilla tulojen vähenemisen ja ympäristön pilaantumisen seurauksena, kun politiikka menettäisi täydentäviä ehtoja koskeviin vaatimuksiin kytkettyjen suorien tukien vipuvaikutuksen.

Toisessa ääripäässä mukautusskenaario loisi parhaat mahdollisuudet politiikan jatkuvuudelle; se merkitsisi vähäisiä mutta kuitenkin selviä parannuksia sekä maatalouden kilpailukykyyn että ympäristötehokkuuteen. On kuitenkin vahvoja epäilyjä siitä, käsiteltäisiinkö tässä skenaariossa riittävästi tulevaisuuden merkittäviä ilmasto- ja ympäristöhaasteita maatalouden pitkän aikavälin kestävyden tukemiseksi.

Yhdentymisskenaariossa uutuutena on suorien tukien parempi kohdentaminen ja viherryttäminen. Analyysin mukaan viherryttäminen on mahdollista niin, että viljelijöille aiheutuvat kustannukset pysyvät kohtuullisina, vaikka hallinnollisen työn lisääntyminen jossain määrin onkin väistämätöntä. Samoin on mahdollista saada uutta pontta maaseudun kehittämiseen edellyttäen, että jäsenvaltiot ja alueet käyttävät uusia mahdollisuuksia tehokkaasti hyväkseen ja ettei yhteinen strategiakehys EU:n muiden varojen kanssa poista pilareiden välistä synergiaa eikä heikennä maaseudun kehittämisen erityisvahvuuksia. Jos saavutetaan oikea tasapaino, tämän skenaarion avulla voitaisiin parhaiten käsitellä maatalouden ja maaseutualueiden pitkän aikavälin kestävyttä.

Edellä esitetyn perusteella vaikutusten arvioinnissa päädytään siihen, että yhteinen maatalouspolitiikka voidaan kaikkein tasapainoisimmin mukauttaa EU:n strategiaan tavoitteisiin yhdentymisskenaariossa ja että tämä tasapaino saavutetaan myös panemalla täytäntöön lainsäädäntöehdotusten eri osat. On myös tärkeää, että yhteisen maatalouspolitiikan saavutusten mittaamiseksi luodaan arviointikehys, johon sisältyvät politiikan tavoitteita vastaavat yhteiset indikaattorit.

Yksinkertaistaminen on ollut tärkeä näkökohta koko prosessin ajan, ja sitä olisi edistettävä eri tavoin, esimerkiksi täydentävien ehtojen ja markkinavälineiden selkeyttämisessä tai pienviljelijäohjelman suunnittelussa. Lisäksi suorien tukien viherryttäminen olisi suunniteltava sellaiseksi, että hallinnollinen työ ja tarkastusten kustannukset jäisivät mahdollisimman pieniksi.

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

Ehdotetaan, että säilytetään yhteisen maatalouspolitiikan nykyinen kahden pilarin rakenne, joka käsittää I pilariin kuuluvat yleisesti sovellettavat vuotuiset pakolliset toimenpiteet, joita täydennetään II pilariin kuuluvan monivuotisen ohjelmasuunnittelun puitteissa kansallisia ja

alueellisia erityispiirteitä paremmin vastaavilla vapaaehtoisilla toimenpiteillä. Suorien tukien uudella mallilla pyritään kuitenkin hyödyntämään synergiamahdollisuudet II pilarin kanssa aiempaa tehokkaammin, ja II pilari puolestaan sijoitetaan yhteiseen strategiakehykseen varojen koordinoimiseksi paremmin EU:n muiden yhteisesti hallinnoitavien varojen kanssa.

Tältä pohjalta säilytetään myös neljä perussäädöstä käsittävä rakenne, joskin rahoitusasetuksen soveltamisalaa laajennetaan lisäämällä siihen yhteisiä säännöksiä ja näin tulokseksi saatua asetusta kutsutaan nyt horisontaaliseksi asetukseksi.

Ehdotukset ovat toissijaisuusperiaatteen mukaisia. Yhteinen maatalouspolitiikka on aidosti yhteistä politiikkaa: alalla toimivalta on jaettu EU:n ja jäsenvaltioiden kesken, ja sitä käytetään EU:n tasolla tavoitteena säilyttää kestävä ja monipuolinen maatalous kaikkialla EU:ssa ja käsitellä ilmastonmuutoksen kaltaisia tärkeitä rajojen yli vaikuttavia kysymyksiä sekä lujittaa yhteisvastuuta jäsenvaltioiden kesken. Elintarviketurvaa, ympäristöä ja alueellista tasapainoa koskevat tärkeät tulevat haasteet huomioon ottaen yhteinen maatalouspolitiikka pysyy strategisesti tärkeänä politiikan alana, kun pyritään reagoimaan näihin haasteisiin ja käyttämään budjettivaroja mahdollisimman tehokkaasti ja tuloksellisesti. Lisäksi ehdotetaan, että välineet ryhmitellään nykyisen rakenteen mukaisesti kahdeksi pilariksi, jolloin jäsenvaltioilla on liikkumavaraa kehittää omiin paikallisiin erityispiirteisiinsä sopivia ratkaisuja ja myös yhteisrahoittaa II pilaria. Uusi eurooppalainen innovaatiokumppanuus ja riskienhallinnan työkalupakki sijoitetaan myös II pilariin. Samanaikaisesti politiikka saatetaan vastaamaan paremmin Eurooppa 2020 -strategiaa (ml. yhteinen kehys EU:n muiden varojen kanssa) ja toteutettuja parannuksia ja yksinkertaistuksia. Vaikutusten arvioinnin yhteydessä laadittu analyysi osoittaa selvästi, että toimenpiteiden toteuttamatta jättäminen aiheuttaisi kustannuksia taloudellisten, ympäristöön liittyvien ja sosiaalisten seurausten vuoksi.

Maaseudun kehittämisasetus perustuu nykyisellä ohjelmakaudella sovellettuun strategiseen lähestymistapaan, jolla on ollut positiivinen vaikutus jäsenvaltioiden kehittämisstrategioihin ja -ohjelmiin, sillä siihen sisältyy SWOT-analyysi, jonka ansiosta tukitoimet saadaan räätälöityä parhaalla mahdollisella tavalla kansallisia ja alueellisia erityispiirteitä vastaaviksi. Uuden täytäntöönpanomekanismin tavoitteena on lujittaa strategista lähestymistapaa muun muassa vahvistamalla maaseudun kehittämiselle selkeästi määritellyt yhteiset prioriteetit EU:n tasolla (sekä niihin liittyvät yhteiset tavoiteindikaattorit) ja tekemällä tarvittavat mukautukset tähän mennessä saatujen kokemusten perusteella.

Asetukseen sisältyy myös maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskeva eurooppalainen innovaatiokumppanuus, jolla pyritään edistämään resurssitehokkuutta, rakentamaan siltoja tutkimuksen ja käytännön välille sekä kannustamaan innovointia yleisesti. Kumppanuus toteutuu toimijaryhmissä, jotka vastaavat innovatiivisten hankkeiden toteutuksesta, ja sitä tuetaan verkoston kautta.

Ottaen huomioon komission 6. lokakuuta 2011 esittämä ehdotus yhteisistä säännöistä, joita sovellettaisiin kaikkiin yhteisessä strategiakehyksessä toimiviin rahastoihin, YMP:n II pilarin pitäisi toimia koordinoitulla ja täydentävällä tavalla I pilarin ja muiden EU:n rahastojen (erityisesti Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR), Euroopan sosiaalirahasto (ESR), koheesiorahasto ja Euroopan meri- ja kalastalouden rahasto (EMKR)) kanssa. Rahastot sijoitetaan EU:n tasolla yhteiseen strategiakehykseen, joka siirretään kansallisella tasolla kumppanuussopimukseen, joihin sovelletaan yhteisiä tavoitteita ja toimintasääntöjä. Yhteisten sääntöjen soveltaminen kaikkiin yhteisessä strategiakehyksessä toimiviin rahastoihin tekee hankkeista tuensaajille ja kansallisille viranomaisille helpommin käsiteltäviä ja helpottaa niin ikään yhdenmukaisen hankkeiden toteutusta.

Tästä syystä maaseudun kehittämissäpolitiikan pitkän aikavälin strategisena tavoitteena on edelleen edistää maatalouden kilpailukykyä, luonnonvarojen kestävää hoitoa ja ilmastotoimia sekä maaseutualueiden tasapainoista aluekehitystä. Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti nämä kauden 2014–2020 maaseudun kehittämistuen laajat tavoitteet konkretisoidaan seuraavien kuuden EU:n laajuisen prioriteetin avulla:

- tietämyksensiirron ja innovoinnin parantaminen maa- ja metsätaloudessa sekä maaseutualueilla;
- kaikenlaisen maatalouden kilpailukykyyn ja tilojen elinkelpoisuuden parantaminen;
- elintarvikeketjun organisoimisen ja riskienhallinnan edistäminen maataloudessa;
- maa- ja metsätaloudesta riippuvaisten ekosysteemien palauttaminen, säilyttäminen ja parantaminen;
- luonnonvarojen käytön tehostaminen sekä vähähiiliseen ja ilmastonmuutosta kestävään talouteen siirtymisen tukeminen maataloudessa, elintarvikealalla ja metsätaloudessa;
- sosiaalisen osallisuuden edistäminen, köyhyyden vähentäminen ja talouden kehittäminen maaseutualueilla.

Ohjelmityön tulisi perustua näihin prioriteetteihin ja niistä kuhunkin liittyvien tavoiteindikaattorien määrittämiseen. Asetus sisältää ohjelmien valmistelua, hyväksymistä ja tarkistamista koskevat säännöt, jotka ovat pitkälti nykyisten sääntöjen mukaisia. Siinä säädetään mahdollisuudesta ottaa käyttöön alaohjelmia (esim. nuoret viljelijät, pienviljelijät, vuoristoalueet, lyhyet toimitusketjut), joihin sovelletaan korkeampia tuki-intensiteettejä.

Yksittäisten toimenpiteiden luetteloa on virtaviivaistettu, ja toimenpiteisiin on tehty niiden uudelleenarvioimisen yhteydessä monenlaisia mukautuksia soveltamisalan, toteutuksen ja varojen käytön osalta nykyisellä ohjelmakaudella esiin tulleiden ongelmien ratkaisemiseksi. Koska useimmat toimenpiteet koskevat todennäköisesti useampaa kuin yhtä tavoitetta tai prioriteettia, ei ole enää asianmukaista ryhmitellä niitä toimintalinjoihin. Prioriteetteihin perustuvan ohjelmityön pitäisi varmistaa ohjelmien tasapainoisuus. Käyttöön otetaan luonnonmukaista maataloutta koskeva erityistoimenpide ja luonnonolosuhteista johtuvista rajoitteista kärsivät alueet määritetään uudelleen. Yhteisiä ympäristötoimia koskevan tuen tarjontaa parannetaan.

Nykyistä yhteistyötä koskevaa toimenpidettä lujitetaan huomattavasti, ja se laajennetaan koskemaan monentyyppistä yhteistyötä (taloudellinen, ympäristöön liittyvä ja sosiaalinen) monenlaisten mahdollisten tuensaajien välillä. Se kattaa nyt eksplisiittisesti pilottihankkeet sekä alueelliset ja kansalliset rajat ylittävän yhteistyön. Leader ja verkostoituminen ovat edelleen tärkeässä asemassa varsinkin maaseutualueiden kehittämisen ja innovaatioiden levittämisen aloilla. Leader-tuki toteutetaan yhdenmukaisella ja koordinoitulla tavalla muista EU:n yhteisesti hallinnoitavista varoista paikalliseen kehittämiseen myönnetyn tuen kanssa. Innovatiivisesta paikallisesta yhteistyöstä annettavalla palkinnolla tuetaan valtioiden välisiä innovaatioaloitteita.

Riskienhallinnan työkalupakki, johon sisältyy tuki sijoitusrahastoille ja uusi tulojen vakauttamisväline, tarjoaa uusia mahdollisuuksia puuttua maatalousmarkkinoiden suureen epävakaisuuteen, jonka odotetaan jatkuvan keskipitkällä aikavälillä.

Nykyisen toimintalinjoihin perustuvan järjestelmän poistaminen myös yhdenmukaistaa jäsenvaltioissa tehtävää ohjelmatyötä.

Lisäksi ehdotetaan, että nykyisellään sovellettavaa yhteistä seuranta- ja arviointikehystä yksinkertaistetaan ja parannetaan tähän mennessä saatujen kokemusten perusteella. Seurantaa ja arviointia varten vahvistetaan yhteinen luettelo poliittisia prioriteetteja vastaavista indikaattoreista.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Monivuotista rahoituskehystä koskevan ehdotuksen mukaan merkittävä osa EU:n talousarviosta osoitettaisiin edelleen maatalouteen, joka on strategisesti tärkeää yhteistä politiikkaa. Niinpä ehdotetaan, että kauden 2014–2020 aikana yhteinen maatalouspolitiikka keskittyisi ydintoimintoihinsa I pilariin kohdennetuilla 317,2 miljardilla eurolla ja II pilariin kohdennetuilla 101,2 miljardilla eurolla.

I pilarin ja II pilarin rahoitusta täydennetään 17,1 miljardin euron lisärahoituksella, josta 5,1 miljardia euroa kohdennetaan tutkimukseen ja innovointiin, 2,5 miljardia euroa elintarvikkeiden turvallisuuteen ja 2,8 miljardia euroa kaikkein vähävaraisimpien henkilöiden elintarvikeapuun monivuotisen rahoituskehysten muissa budjettikohdissa sekä 3,9 miljardia euroa maatalousalan uuteen kriisivaraukseen ja enimmillään 2,8 miljardia euroa Euroopan globalisaattorahastoon monivuotisen rahoituskehysten ulkopuolella. Näin talousarvion kokonaismäärä kaudella 2014–2020 olisi 435,6 miljardia euroa.

Mitä tulee tuen jakamiseen jäsenvaltioiden kesken, ehdotetaan, että kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joilla suorien tukien määrä on alle 90 prosenttia EU:n keskiarvosta, kyseistä eroa kavennetaan yhdellä kolmanneksella. Suoria tukia koskevassa asetuksessa tarkoitetut kansalliset enimmäismäärät lasketaan tältä pohjalta.

Maaseudun kehittämistuki jaetaan politiikan tavoitteisiin liittyvien puolueettomien perusteiden mukaisesti ottaen huomioon tukien nykyinen jako. Kuten nykyisin, vähemmän kehittyneillä alueilla olisi sovellettava suurempaa yhteisrahoitusastetta, jota on tarkoitus soveltaa myös tiettyihin toimenpiteisiin, kuten tietämyksensiiirtoon, tuottajaryhmiin, yhteistyöhön ja Leader-toimiin.

Pilarien välisiin siirtoihin tuodaan jonkin verran joustoa (enimmillään 5 % suorista tuista): siirrot I pilarista II pilariin, jotta jäsenvaltiot voisivat voimistaa maaseudun kehittämisselviönsä, ja siirrot II pilarista I pilariin niiden jäsenvaltioiden osalta, joilla suorien tukien määrä on alle 90 prosenttia EU:n keskiarvosta.

Yksityiskohdat yhteisen maatalouspolitiikan uudistusta koskevien ehdotusten rahoitusvaikutuksista esitetään ehdotuksiin liitettyssä rahoitus selvityksessä.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 43 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen⁷,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁸,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon⁹,

ovat kuulleet Euroopan tietosuojavaltuutettua¹⁰,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Komission Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle antamassa tiedonannossa ”Yhteinen maatalouspolitiikka vuoteen 2020: Ruoka, luonnonvarat ja alueiden käyttö – miten hallita tulevat haasteet?”¹¹, jäljempänä ’YMP vuoteen 2020 -tiedonanto’, vahvistetaan vuoden 2013 jälkeisen yhteisen maatalouspolitiikan, jäljempänä ’YMP’, mahdolliset haasteet, tavoitteet ja suuntaviivat. Tästä tiedonannosta käydyin keskustelun perusteella YMP olisi uudistettava ja uudistuksen olisi tultava voimaan 1 päivästä tammikuuta 2014. Uudistuksen olisi katettava kaikki YMP:n keskeiset välineet, mukaan luettuna Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20 päivänä syyskuuta 2005 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005¹². Uudistuksen laaja-alaisuuden vuoksi on aiheellista kumota asetus (EY) N:o 1698/2005 ja korvata se uudella säädöksellä.

⁷ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁸ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁹ EUVL C [...], [...], s. [...].

¹⁰ EUVL C [...], [...], s. [...].

¹¹ KOM(2010) 672 lopullinen, 18.11.2010.

¹² EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1.

- (2) Maaseudun kehittämissä politiikan olisi tehostettava ja täydennettävä YMP:n suoria tukia ja markkinatoimenpiteitä ja edistettävä siten tälle poliitikalle Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksessa, jäljempänä 'perussopimus', asetettujen tavoitteiden saavuttamista. Maaseudun kehittämissä politiikassa olisi niin ikään otettava huomioon 3 päivänä maaliskuuta 2010 annetussa komission tiedonannossa "Eurooppa 2020 – Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia"¹³, jäljempänä 'Eurooppa 2020 -strategia', vahvistetut tärkeät poliittiset tavoitteet ja noudatettava perussopimuksessa vahvistettua taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskevia yleisiä tavoitteita.
- (3) Koska jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli maaseudun kehittämistä, mikä johtuu asetuksen ja YMP:n muiden välineiden välisistä yhteyksistä, eri maaseutualueiden välisten eroavuuksien laajuudesta ja laajentuneessa unionissa jäsenvaltioiden käytettävissä olevien taloudellisten resurssien niukkuudesta, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla takaamalla monivuotinen unionin rahoitus ja keskittämällä se unionin prioriteetteihin, unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan 3 kohdassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Perussopimuksen 5 artiklan 4 kohdassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (4) Komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti tämän asetuksen tiettyjen, muiden kuin sen keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (5) Maaseutualueiden kestävän kehityksen varmistamiseksi on tarpeen keskittyä rajoitettuun määrään keskeisiä prioriteetteja, jotka liittyvät tietämysensiirron ja innovoinnin parantamiseen maa- ja metsätaloudessa sekä maaseutualueilla, kaikenlaisen maatalouden kilpailukykyyn ja tilojen elinkelpoisuuden parantamiseen, elintarvikeketjun organisoimiseen ja riskienhallinnan edistämiseen maataloudessa, maa- ja metsätaloudesta riippuvaisten ekosysteemien palauttamiseen, säilyttämiseen ja parantamiseen, luonnonvarojen käytön tehostamiseen sekä vähähiiliseen talouteen siirtymiseen maataloudessa, elintarvikealalla ja metsätaloudessa ja sosiaalisen osallisuuden edistämiseen, köyhyyden vähentämiseen ja talouden kehittämiseen maaseutualueilla. Tässä tarkoituksessa olisi otettava huomioon tilanteiden monimuotoisuus maaseutualueilla, jotka eroavat toisistaan ominaisuuksiensa tai mahdollisten tuensaajien luokkien osalta, ja innovointia, ympäristöä, ilmastonmuutoksen hillitsemistä sekä siihen sopeutumista koskevat monialaiset tavoitteet. Hillintätoimilla olisi pyrittävä sekä rajoittamaan karjankasvatuksen ja lannoitteiden käytön kaltaisista keskeisistä toiminnoista peräisin olevia maa- ja metsätalouden päästöjä että säilyttämään hiilinieluja ja parantamaan hiilidioksidin talteenottoa maankäytön, maankäytön muutosten ja metsätalouden avulla. Tietämysensiirron ja innovoinnin parantamiseen maa- ja metsätaloudessa sekä maaseutualueilla liittyvä maaseudun kehittämistä koskeva unionin prioriteetti olisi

¹³ KOM(2010) 2020 lopullinen, 3.3.2010.

olettava horisontaalisesti huomioon maaseudun kehittämistä koskevissa muissa unionin prioriteeteissa.

- (6) Maaseudun kehittämistä koskevien unionin prioriteettien täyttämässä olisi otettava huomioon kestävä kehitys, saastuttaja maksaa -periaate sekä se, että unioni edistää ympäristön suojelua ja parantamista perussopimuksen 11 ja 19 artiklan mukaisesti. Koska vähintään 20 prosenttia unionin talousarviosta pyritään käyttämään ilmastonmuutokseen liittyviin tavoitteisiin, jäsenvaltioiden olisi annettava tietoja näiden tavoitteiden tukemisesta käyttäen komission hyväksymää menetelmää.
- (7) Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston, jäljempänä 'maaseuturahasto', toiminnan ja niiden tukitoimien, joiden rahoitukseen se osallistuu, olisi oltava johdonmukaisia ja yhteensopivia YMP:n muista välineistä maksetun tuen kanssa. Unionin varojen optimaalisen kohdentamisen ja tehokkaan käytön varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat poikkeuksien määrittelyä sääntöön, jonka mukaan tämän asetuksen mukaista tukea ei voida myöntää yhteisten markkinajärjestelyjen mukaista tukea saaville toimille.
- (8) Maaseudun kehittämisohjelmien välittömän käynnistämisen ja tehokkaan toteutuksen varmistamiseksi maaseuturahaston tuen olisi perustuttava vankkaan hallintokehykseen sisältyviin ehtoihin. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi arvioitava, noudatetaanko tiettyjä ennakkoehtoja. Kunkin jäsenvaltion olisi valmisteltava joko koko alueensa käsittävä kansallinen maaseudun kehittämisohjelma tai joukko alueellisia ohjelmia. Kussakin ohjelmassa olisi täsmennettävä strategia maaseudun kehittämistä koskeviin unionin prioriteetteihin liittyvien tavoitteiden saavuttamiseksi ja toimenpiteiden valinta. Ohjelmatyön olisi oltava maaseudun kehittämistä koskevien unionin prioriteettien mukaista kansalliseen toimintaympäristöön mukautettuna ja täydennettävä muita unionin politiikkoja, erityisesti maatalouden markkinapolitiikkaa, koheesio-politiikkaa ja yhteistä kalastuspolitiikkaa. Joukon alueellisia ohjelmia valinneiden jäsenvaltioiden olisi valmisteltava myös kansallinen kehys, jolle ei ole olemassa erillistä talousarvion määrärahaa, helpottaakseen alueiden välistä koordinaatiota, kun kyseessä ovat maanlaajuiset haasteet.
- (9) Jäsenvaltioiden olisi sisällytettävä maaseudun kehittämisohjelmiinsa temaattisia alaohjelmia, joiden tavoitteena on vastata erityistarpeisiin niille erityisen tärkeillä alueilla. Temaattisten alaohjelmien olisi liityttävä muun muassa nuoriin viljelijöihin, pientiloihin, vuoristoalueisiin ja lyhyiden toimitusketjujen kehittämiseen. Temaattisia alaohjelmia olisi käytettävä myös tukitoimiin, jotka liittyvät maaseutualueiden kehitykseen huomattavasti vaikuttavien maataloussektorien rakenneuudistukseen. Temaattisten alaohjelmien vaikutuksen tehostamiseksi jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus soveltaa niihin sisältyviin tiettyihin tukitoimiin suurempaa tukiprosenttia.
- (10) Maaseudun kehittämisohjelmissa olisi täsmennettävä kohdealueen tarpeet ja esitettävä yhtenäinen strategia niiden täyttämiseksi maaseudun kehittämistä koskevien unionin prioriteettien perusteella. Strategian tulisi perustua tavoitteiden asettamiseen. Olisi vahvistettava tunnistettujen tarpeiden, asetettujen tavoitteiden ja niiden täyttämiseksi valittujen toimenpiteiden väliset yhteydet. Maaseudun kehittämisohjelmien olisi myös sisällettävä kaikki tiedot, joita tarvitaan arvioitaessa, ovatko ohjelmat tämän asetuksen vaatimusten mukaisia.

- (11) Maaseudun kehittämisohjelmien tavoitteet olisi asetettava kaikille jäsenvaltioille yhteisiin tavoiteindikaattoreihin nähden. Tämän tehtävän helpottamiseksi olisi määriteltävä maaseudun kehittämistä koskevia unionin prioriteetteja noudattaen alueet, joihin näitä indikaattoreita sovelletaan. Koska tietämyksensiirron ja innovoinnin parantamiseen maa- ja metsätaloudessa liittyvää maaseudun kehittämistä koskevaa unionin prioriteettia sovelletaan horisontaalisesti, olisi tämän prioriteetin mukaisia tukitoimia pidettävä välttämättöminä sovellettaessa muille unionin prioriteeteille määriteltyjä tavoiteindikaattoreita.
- (12) On tarpeen vahvistaa ohjelmatyötä ja maaseudun kehittämisohjelmien tarkistamista koskevat tietyt säännöt. Olisi säädettävä kevyemmästä menettelystä, kun kyseessä ovat tarkistukset, jotka eivät vaikuta ohjelmien strategiaan tai niitä koskeviin unionin rahoitusosuuksiin.
- (13) Jotta varmistetaan ohjelmia muutettaessa noudatettavan menettelyn oikeusvarmuus ja selkeys, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat perusteita, joiden mukaisesti ohjelmien määrällisiin tavoitteisiin ehdotettuja muutoksia on pidettävä suurina muutoksina, jolloin ohjelmaan tehtävät muutokset on hyväksyttävä tämän asetuksen 91 artiklan mukaisella täytäntöönpanosäädöksellä.
- (14) Maa- ja metsätalouden kehittyminen ja erikoistuminen sekä maaseudun mikroyritysten ja pienten ja keskisuurten yritysten, jäljempänä 'pk-yritykset', kohtaamat erityiset haasteet edellyttävät riittävää teknistä ja taloudellista koulutusta ja suuria valmiuksia hankkia ja vaihtaa tietämystä ja tietoa, myös maa- ja metsätalouden parhaiden tuotantokäytäntöjen levittämisen muodossa. Tietämyksensiirtoa ja tiedotusta koskevia toimia olisi toteutettava sekä perinteisinä koulutuskursseina että mukautettuna maaseudun toimijoiden tarpeisiin. Sen vuoksi olisi tuettava myös työpajoja, valmennusta, tiedotustoimia sekä lyhytaikaista tilanhoitoa koskevaa vaihtoa tai tilavierailuja koskevia järjestelyjä. Viljelijöiden, metsänomistajien, elintarvikealalla toimien henkilöiden ja maaseudun pk-yritysten pitäisi hankkimansa tietämyksen ja tietojen ansiosta pystyä tehostamaan erityisesti kilpailukykyään ja luonnonvarojen käyttöä sekä parantamaan ympäristötehokkuuttaan ja edistämään samalla maaseudun elinkeinoelämän kestävyyttä. Jotta varmistettaisiin, että tietämyksensiirtoa ja tiedotusta koskevilla toimilla saavutetaan tehokkaasti nämä tulokset, olisi tietämyksensiirtoa koskevien palvelujen tarjoajilta edellytettävä asianmukaista toimintakykyä.
- (15) Jotta varmistettaisiin, että tietämyksensiirtopalveluja tarjoavat yksiköt pystyvät tarjoamaan laadukkaita ja maaseudun kehittämissä politiikan tavoitteita vastaavia palveluja, että varat kohdennetaan paremmin ja että tilanhoitoa koskeva vaihto ja tilavierailut ovat selkeästi erotettavissa muihin unionin järjestelmiin kuuluvista vastaavista toimista, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tietämyksensiirtopalveluja tarjoavien yksiköiden vähimmäispätevyyttä, tukikelpoisia kustannuksia sekä tilanhoitoa koskevan vaihdon ja tilavierailujen kestoja ja sisältöä.
- (16) Maatalouden neuvontapalveluilla autetaan viljelijöitä, metsänomistajia ja maaseutualueiden pk-yrityksiä parantamaan tilan tai liikeyrityksen kestävä hallintoa ja kokonaistehokkuutta. Sen vuoksi olisi kannustettava niin tällaisten palvelujen

perustamista kuin viljelijöiden, metsänomistajien ja pk-yritysten turvautumista neuvontaan. Tarjolla olevan neuvonnan laadun ja tehokkuuden parantamiseksi olisi säädettävä neuvonantajien vähimmäispätevyydestä ja säännöllisestä koulutuksesta. Maatalouden neuvontapalvelujen, joista säädetään [...] annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o HR/2012¹⁴, pitäisi auttaa viljelijöitä arvioimaan maatalousyrityksensä toimintaa ja määrittelemään tarvittavat parannukset suhteessa lakisääteisiin hoitovaatimuksiin, hyvään maatalous- ja ympäristökuntoon, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o DP/2012¹⁵ vahvistettuihin ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisiin maatalouskäytäntöihin, sekä asetuksen (EU) N:o HR/2012 liitteessä I säädettyihin vaatimuksiin tai toimiin, jotka liittyvät ilmastonmuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen, luonnon monimuotoisuuteen, vesien ja maaperän suojeluun, eläin- ja kasvitaudeista ilmoittamiseen ja innovaatioihin. Neuvonnan olisi tarvittaessa katettava työturvallisuusvaatimukset. Neuvonta voi myös kattaa tilan tai yrityksen taloudelliseen tilanteeseen, maataloustuotantoon ja ympäristötehokkuuteen liittyviä seikkoja. Tilanhoito- tai lomituspalvelujen pitäisi auttaa viljelijöitä parantamaan ja helpottamaan tilan hoitoa.

- (17) Jotta varmistettaisiin, että neuvontapalveluja tarjoavat yksiköt ja viranomaiset pystyvät tarjoamaan laadukasta ja maaseudun kehittämissä politiikan tavoitteita vastaavaa neuvontaa, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat neuvontapalveluja tarjoavien viranomaisten ja yksiköiden vähimmäispätevyyden täsmentämistä.
- (18) Unionin tai kansalliset maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatu järjestelmät antavat kuluttajille takeet kyseisten järjestelmien mukaisten tuotteiden tai tuotantoprosessien laadusta ja erityispiirteistä, kun viljelijät osallistuvat tällaisiin järjestelmiin, antavat kyseisille tuotteille lisäarvoa ja lisäävät niiden markkinamahdollisuuksia. Viljelijöitä olisi sen vuoksi kannustettava osallistumaan näihin järjestelmiin. Koska viljelijöille aiheutuu tällaisiin järjestelmiin liittymisen aikaan ja ensimmäisinä osallistumisvuosina lisäkustannuksia ja velvollisuuksia, joista ei saada markkinoilla täyttä korvausta, tukea olisi myönnettävä vain liittymisen yhteydessä enintään viiden vuoden ajan. Ottaen huomioon puuvillan erityisluonteen tilatuotteena tukea olisi myönnettävä myös puuvillan laatu järjestelmille. Maaseuturahaston talousarviomäärärahojen tehokkaan ja vaikuttavan käytön varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän toimenpiteen soveltamisalaan kuuluvia unionin laatu järjestelmiä.
- (19) Jotta parannettaisiin maatilojen ja maaseudun yritysten taloudellista tilannetta ja ympäristötehokkuutta, tehostettaisiin maataloustuotteiden kaupan pitämisen sektorin ja jalostussektorin toimintaa, saataisiin aikaan maatalouden kehittämisen edellyttämä infrastruktuuri ja tuettaisiin ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavia tuottamattomia investointeja, tukea olisi myönnettävä näiden tavoitteiden saavuttamista edistäville fyysisille investoinneille. Ohjelmakaudella 2007–2013 eri toiminta-aloilla toteutettiin monenlaisia toimenpiteitä. Yksinkertaisuuden vuoksi ja

¹⁴ EUVL L [...], [...], s. [...].

¹⁵ EUVL L [...], [...], s. [...].

jotta tuensaajat pystyisivät suunnittelemaan ja toteuttamaan yhdennettyjä hankkeita, joilla on suurempi lisäarvo, yhden toimenpiteen olisi katettava kaikenlaiset fyysiset investoinnit. Tuen kohdentamisen parantamiseksi jäsenvaltioiden olisi määriteltävä SWOT-analyysin (vahvuudet, heikkoudet, mahdollisuudet ja uhat) tulosten perusteella raja, jota sovelletaan maataloihin, jotka voivat saada investointitukea niiden elinkelpoisuuden tukemiseksi.

- (20) Luonnonkatastrofit vahingoittavat maataloussektorin tuotantokykyä muita sektoreita enemmän. Tilojen säilyttämiseksi elinkelpoisina ja kilpailukykyisinä tällaisessa tilanteessa olisi myönnettävä tukea, jolla viljelijöitä autetaan palauttamaan katastrofien vahingoittamat maatalouden tuotantomahdollisuudet. Jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, ettei unionin (erityisesti riskienhallintaa koskevan toimenpiteen), kansallisten ja yksityisten korvausjärjestelmien yhdistämisestä aiheudu liian suuria vahingonkorvauksia. Maaseuturahaston talousarviomäärärahojen tehokkaan ja vaikuttavan käytön varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän toimenpiteen mukaisesti tukikelpoisten kustannusten määrittämistä.
- (21) Maaseutualueiden kehittäminen ja kilpailukyky edellyttää uuden taloudellisen toiminnan perustamista ja kehittämistä uusien tilojen, uusien liikeyritysten tai maatalouden ulkopuoliseen toimintaan tehtävien uusien investointien muodossa. Tila- ja yritystoiminnan kehittämistä koskevalla toimenpiteellä olisi helpotettava nuorten viljelijöiden toiminnan aloittamista ja tilojen rakenteellista mukauttamista toiminnan aloittamisen jälkeen, taloudellisen toiminnan laajentamista maatalouden ulkopuolelle sekä maatalouden ulkopuolella toimivien pk-yritysten perustamista ja kehittämistä maaseutualueilla. Olisi myös kannustettava taloudellisesti elinkelpoisiksi arvioitujen pientilojen kehittämistä. Tämän toimenpiteen mukaisesti tuetun uuden taloudellisen toiminnan elinkelpoisuuden varmistamiseksi tuen edellytykseksi olisi asetettava liiketoimintasuunnitelman esittäminen. Yrityksen perustamistuen olisi katettava vain yrityksen alkuvaiheet eikä se saisi muuttua toimintatueksi. Sen vuoksi tuki olisi myönnettävä enintään viiden vuoden ajaksi, kun jäsenvaltio haluaa maksaa tuen erinä. Lisäksi maataloussektorin rakenneuudistuksen kannustamiseksi olisi maksettava vuotuista tukea viljelijöille, jotka osallistuvat asetuksen (EU) N:o DP/2012 V osastossa säädettyyn pienviljelijäjärjestelmään ja jotka sitoutuvat siirtämään koko tilansa ja vastaavat tukioikeudet toiselle viljelijälle, joka ei osallistu mainittuun järjestelmään.
- (22) Pk-yritykset muodostavat maaseudun elinkeinoelämän selkärangan EU:ssa. Tilatoiminnan ja maatalouden ulkopuolisen yritystoiminnan kehittämisellä olisi pyrittävä edistämään työllisyyttä ja perustamaan laadukkaita työpaikkoja maaseutualueille, säilyttämään jo olemassa olevia työpaikkoja, vähentämään työllisyyden kausivaihteluita, kehittämään muita sektoreita maatalouden sekä maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden jalostuksen ulkopuolella ja parantamaan samalla liiketoiminnan yhdentymistä ja paikallisia sektorien välisiä yhteyksiä. Olisi kannustettava hankkeita, joissa yhdistetään samanaikaisesti maatalous, maaseutumatkailu kannustamalla kestävää ja vastuullista matkailua maaseutualueilla sekä kulttuuri- ja luonnonperintö, ja uusiutuvaan energiaan tehtäviä investointeja.
- (23) Maaseuturahaston talousarviomäärärahojen tehokkaan ja vaikuttavan käytön varmistamiseksi, tuensaajien oikeuksien suojaamiseksi ja syrjinnän estämiseksi

tuensaajien kesken komissiolle olisi siirrettävä valta antaa perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat edellytyksiä, joiden mukaan oikeushenkilöä voidaan pitää nuorena viljelijänä, ammatillisen pätevyyden hankkimiseen sovellettavan lisäajan vahvistamista, liiketoimintasuunnitelman vähimmäisisältöä sekä perusteita, joita jäsenvaltioiden on käytettävä pientiloja määritellään ja vahvistaessaan nuoria viljelijöitä tai pientilojen kehittämistä koskevan tuen mukaisen tukitoimen tukikelpoisuutta määritettäessä sovellettavia ylä- ja alarajoja.

- (24) Paikallisen infrastruktuurin ja paikallisten peruspalvelujen kehittäminen maaseutualueilla, vapaa-aika ja kulttuuri mukaan luettuina, kylien kunnostus sekä kylien ja maaseutumaiseman kulttuuri- ja luonnonperinnön kunnostamiseen ja parantamiseen tähtäävät toimet ovat olennainen osa toimintaa, jolla pyritään hyödyntämään kasvupotentiaalia ja edistämään maaseutualueiden kestävyttä. Sen vuoksi olisi myönnettävä tukea tällaisille tukitoimille, mukaan luettuna tieto- ja viestintätekniikan käyttömahdollisuuksien parantaminen sekä nopean ja ultranopean laajakaistan kehittäminen. Näiden tavoitteiden mukaisesti olisi kannustettava sellaisten palvelujen ja infrastruktuurien kehittämistä, jotka edistävät sosiaalista osallisuutta ja kääntävät maaseudun sosiaaliseen ja taloudelliseen taantumiseen sekä väestökatoon johtavat suuntaukset. Tällaisen tuen tehokkuuden maksimoimiseksi tukitoimet olisi toteutettava kuntien ja niiden peruspalvelujen kehittämissuunnitelmien mukaisesti, jos tällainen yhden tai useamman maaseutukunnan laatima suunnitelma on olemassa. Jotta varmistettaisiin yhdenmukaisuus unionin ilmastotavoitteiden kanssa, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tukikelpoisten uusiutuvan energian infrastruktuurityyppien määrittelemistä.
- (25) Metsätalous on olennainen osa maaseudun kehittämistä, ja kestävän ja ilmastoystävällisen maankäytön tukemiseen olisi sisällyttävä metsäalueiden kehittäminen ja metsien kestävä hoito. Ohjelmakaudella 2007–2013 moniin toimenpiteisiin sisältyi erityyppisiä tukia metsätalouden investointeja ja metsänhoitoa varten. Yksinkertaisuuden vuoksi ja jotta tuensaajat pystyisivät suunnittelemaan ja toteuttamaan yhdenmukaisia hankkeita, joilla on suurempi lisäarvo, yhden toimenpiteen olisi katettava kaikenlainen tuki metsätalouden investointeja ja metsänhoitoa varten. Tämän toimenpiteen olisi katettava metsävarojen lisääminen ja parantaminen metsittämällä maata ja luomalla peltometsätalousjärjestelmiä, joissa laajaperäiset maa- ja metsätalousjärjestelmät yhdistyvät toisiinsa, metsäpalojen tai muiden luonnonkatastrofien vahingoittamien metsien kunnostaminen ja aiheelliset ehkäisevät toimenpiteet, investoinnit uusiin metsätalouden tekniikoihin sekä metsätuotteiden jalostukseen ja kaupan pitämiseen metsänomistajien taloudellisen ja ympäristötehokkuuden parantamiseksi sekä tuottamattomat investoinnit, jotka parantavat ekosysteemien ja ilmastomuutoksen kestävyttä sekä metsäekosysteemien ympäristöarvoa. Tuki ei saisi vääristää kilpailua eikä vaikuttaa markkinoihin. Sen vuoksi olisi asetettava rajoituksia, joita sovelletaan tuensaajien kokoon ja oikeudelliseen asemaan. Metsäpaloja ehkäisevien toimien on liityttävä alueisiin, jotka jäsenvaltiot ovat luokitelleet keskisuuren tai suuren metsäpaloriskin alueiksi. Kaikkien ehkäisevien toimien olisi sisällyttävä metsiensuojelusuunnitelmiin. Kun kyseessä on vahingoittuneen metsätalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen, julkisen tiedeyhteisön on todettava virallisesti luonnonkatastrofin esiintyminen. Metsätoimenpiteitä olisi toteutettava niiden sitoumusten perusteella, joita unioni ja

jäsenvaltiot ovat tehneet kansainvälisellä tasolla, ja niiden olisi perustuttava jäsenvaltioiden kansallisiin tai alueellisiin metsäsuunnitelmiin tai vastaaviin välineisiin, joissa olisi otettava huomioon Euroopan metsien suojelun ministerikokouksissa tehdyt sitoumukset. Metsätoimenpiteiden olisi edistettävä unionin metsästrategian¹⁶ täytäntöönpanoa. Sen varmistamiseksi, että maatalousmaan metsitys vastaa ympäristöpolitiikan tavoitteita, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tiettyjen ympäristöä koskevien vähimmäisvaatimusten määrittelemistä.

- (26) Maaseuturahaston talousarviomäärärahojen tehokkaan ja vaikuttavan käytön varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat luonnonkatastrofin tai tuholaisien ja tautien esiintymisen toteamisen edellytyksiä jäsenvaltioissa sekä maaseuturahaston tukeen oikeutettujen ehkäisevien toimien tyyppien määrittelemistä.
- (27) Tuottajaryhmät auttavat viljelijöitä kohtaamaan yhdessä kiristyneen kilpailun ja tuotantoketjun loppupään markkinoiden keskittymisen aiheuttamat haasteet, kun kyseessä on heidän tuotantonsa kaupan pitäminen, myös paikallisilla markkinoilla. Sen vuoksi olisi kannustettava tuottajaryhmien perustamista. Rajallisten rahavarojen käytön optimoimiseksi tukea olisi myönnettävä vain tuottajaryhmille, jotka vastaavat pk-yritysten määritelmää. Sen varmistamiseksi, että tuottajaryhmästä tulee elinkelpoinen yksikkö, jäsenvaltio voi hyväksyä vain tuottajaryhmät, jotka ovat toimittaneet liiketoimintasuunnitelman. Jotta vältettäisiin toimintatuen myöntäminen ja säilytettäisiin tuen kannustava vaikutus, tuen enimmäiskesto oli rajoitettava viiteen vuoteen.
- (28) Maatalouden ympäristö- ja ilmastotuilla olisi jatkossakin oltava merkittävä asema maaseutualueiden kestävä kehityksen tukemisessa ja ympäristöpalvelujen lisääntyneeseen kysyntään vastaamisessa. Niillä olisi tämän lisäksi kannustettava viljelijöitä ja muita maankäyttäjiä palvelemaan koko yhteiskuntaa ja siksi ottamaan käyttöön tai soveltamaan edelleen maatalouskäytäntöjä, jotka edistävät ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista ja joissa otetaan huomioon ympäristön, maiseman ja sen ominaispiirteiden, luonnonvarojen, maaperän ja geneettisen monimuotoisuuden suojelu ja parantaminen. Tässä yhteydessä erityistä huomiota olisi kiinnitettävä maatalouden geenivarojen säilyttämiseen ja luonnonarvoltaan merkittävien maatalousjärjestelmien lisätarpeisiin. Tukien olisi katettava tehdyistä sitoumuksista aiheutuneet lisäkustannukset ja tulonmenetykset, ja ne saisivat kattaa saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti vain sitoumukset, jotka ylittävät asiaa koskevat pakolliset toimenpide- ja hoitovaatimukset. Monissa tilanteissa viljelijäryhmän yhdessä tekemistä sitoumuksista saatava synergia moninkertaistaa ympäristö- ja ilmastohyödyn. Yhteisistä toimista aiheutuu kuitenkin ylimääräisiä transaktiokustannuksia, jotka olisi korvattava asianmukaisesti. Sen varmistamiseksi, että viljelijät ja muut maankäyttäjät pystyvät toteuttamaan tekemänsä sitoumukset moitteettomasti, jäsenvaltioiden olisi pyrittävä tarjoamaan niille tarvittava pätevyys ja

¹⁶ Neuvoston päätöslauselma, annettu 15 päivänä joulukuuta 1998, Euroopan unionin metsästrategiasta (EYVL C 56, 26.2.1999, s. 1). [*Korvataan uudella strategialla, joka on määrä hyväksyä vuoden 2013 loppuun mennessä*]

tietämys. Jäsenvaltioiden olisi säilytettävä tuki samalla tasolla kuin ohjelmakaudella 2007–2013 ja käytettävä vähintään 25 prosenttia kutakin maaseudun kehittämisohjelmaa koskevasta maaseuturahaston kokonaisrahoituksesta ilmastomuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen sekä maankäyttöön maatalouden ympäristö- ja ilmastotukien, luonnonmukaisen maatalouden ja alueille, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia rajoitteita tai muita erityisrajoitteita, maksettavien tukien yhteydessä.

- (29) Sen varmistamiseksi, että ympäristö- ja ilmastositoumukset määritellään noudattaen unionin yleisiä ympäristötavoitteita, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat sitoumusten voimassaolon jatkamista vuosittain ensimmäisen kauden päättymisen jälkeen, kotieläintuotannon laajaperäistämiseen tai muunlaiseen kotieläinten hoitoon, lannoitteiden, kasvinsuojeluaineiden tai muiden tuotantopanosten käytön rajoittamiseen, sellaisten paikallisten rotujen kasvattamiseen, jotka ovat uhanalaisia kasvatuksesta luopumisen vuoksi, tai kasvien geenivarojen säilyttämiseen liittyviä sitoumuksia sekä tukikelpoisten maatalouden geenivarojen säilyttämistä koskevien tukitoimien määrittelemistä.
- (30) Luonnonmukaiseen maatalouteen siirtymiseen tai sen ylläpitämiseen myönnettävällä tuella olisi kannustettava viljelijöitä osallistumaan tällaisiin järjestelmiin, mikä puolestaan vastaa ympäristöystävällisten maatalouskäytäntöjen käyttöä ja tiukkoja eläinten hyvinvoinnin vaatimuksia koskevaan lisääntyneeseen kysyntään. Tästä toimenpiteestä on hyötyä luonnon monimuotoisuudelle ja siihen liittyvän synergian lisäämiseksi suurilla vierekkäisillä alueilla olisi kannustettava viljelijöiden yhteisiä sopimuksia tai yhteistyötä. Jotta vältettäisiin viljelijöiden laajamittainen palaaminen takaisin perinteisiin viljelymuotoihin, olisi tuettava niin siirtymistä kuin ylläpitämistä kannustavia toimenpiteitä. Tuella olisi katettava sitoumuksesta aiheutuvat lisäkustannukset ja tulonmenetykset, ja sen olisi koskettava ainoastaan sitoumuksia, jotka ylittävät asiaa koskevat pakolliset toimenpide- ja hoitovaatimukset.
- (31) Natura 2000 -alueiden tehokkaan hoidon edistämiseksi viljelijöille ja metsänomistajille olisi myönnettävä edelleenkin tukea alueilla, jotka kärsivät erityishaitoista luonnonvaraisten lintujen suojelusta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY¹⁷ ja luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY¹⁸ täytäntöönpanon vuoksi. Lisäksi viljelijöille olisi myönnettävä tukea vesistöalueilla, jotka ovat kärsineet haitoista yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY¹⁹ täytäntöönpanon vuoksi. Tuki olisi kytkettävä maaseudun kehittämisohjelmassa kuvattuihin tiettyihin vaatimuksiin, jotka ylittävät asiaa koskevat pakolliset toimenpide- ja hoitovaatimukset. Jäsenvaltioiden olisi myös otettava Natura 2000 -alueiden erityistarpeet yleisesti huomioon maaseudun kehittämisohjelmia suunnitellessaan.

¹⁷ EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7.

¹⁸ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

¹⁹ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

- (32) Vuoristoalueiden tai muiden alueiden, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia rajoitteita tai muita erityisrajoitteita, viljelijöille maksettavan tuen tavoitteena olisi maatalousmaan käytön jatkamisen kannustamisen myötä oltava maaseudun säilyttäminen ja kestävien viljelyjärjestelmien ylläpito ja edistäminen. Tällaisen tuen tehokkuuden varmistamiseksi, tuen tulisi korvata viljelijöille aiheutuneet lisäkustannukset ja tulonmenetykset, jotka liittyvät kyseisen alueen haittoihin.
- (33) Unionin varojen tehokkaan käytön ja viljelijöiden yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi koko unionissa, vuoristoalueet tai muut alueet, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia rajoitteita tai muita erityisrajoitteita, olisi määriteltävä puolueettomia perusteita noudattaen. Kun kyseessä ovat alueet, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia rajoitteita, olisi sovellettava biofyysisiä perusteita, joiden tueksi esitetään vankka tieteellinen näyttö. Olisi säädettävä siirtymäjärjestelyistä, jotta helpotetaan maksujen lakkauttamista alueilla, joita ei pidetä enää mainittujen perusteiden soveltamisen seurauksena alueina, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia rajoitteita.
- (34) Viljelijöitä olisi edelleenkin kannustettava noudattamaan tiukkoja eläinten hyvinvoinnin vaatimuksia huolehtimalla sellaisille viljelijöille myönnettävästä tuesta, jotka sitoutuvat noudattamaan asiaa koskevat pakolliset toimenpidevaatimukset ylittäviä kotieläintuotannon vaatimuksia. Sen varmistamiseksi, että eläinten hyvinvointia edistävät sitoumukset ovat tähän alaan liittyvän unionin yleisen politiikan mukaisia, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat sellaisten alojen määrittämistä, joilla tuotantomenetelmiä koskevia vaatimuksia tiukennetaan tällaisten sitoumusten ansiosta.
- (35) Tukea olisi myönnettävä edelleen metsänomistajille, jotka tarjoavat ympäristö- ja ilmastoystävällisiä metsiensuojelupalveluja tekemällä sitoumuksia, joilla lisätään luonnon monimuotoisuutta, suojellaan arvokkaita metsäekosysteemejä, parannetaan niiden hillitsemis- ja sopeutumispotentiaalia ja vahvistetaan metsien suojeluarvoa suhteessa maaperän eroosioon, vesivarojen ylläpitoon ja luonnononnettomuuksiin. Tässä yhteydessä olisi kiinnitettävä erityistä huomiota metsätalouden geenivarojen säilyttämiseen ja edistämiseen. Tukea myönnetään metsätalouden ympäristösitoumuksiin, jotka ylittävät kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut asiaa koskevat pakolliset toimenpidevaatimukset. Maaseuturahaston talousarviomäärärahojen tehokkaan ja vaikuttavan käytön varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän toimenpiteen mukaisesti tukikelpoisia tukitoimenpiteiden tyyppijä.
- (36) Ohjelmakaudella 2007–2013 maaseudun kehittämisselityksessä tuettiin eksplisiittisesti vain yhdentyypistä yhteistyötä eli yhteistyötä maatalouden ja elintarvikealan sekä metsätalouden uusien tuotteiden, menetelmien ja tekniikoiden kehittämiseksi. Tämän tyyppistä yhteistyötä on tuettava edelleenkin, mutta tukea olisi mukautettava, jotta se vastaisi paremmin osaamistalouden vaatimuksia. Tältä osin tässä toimenpiteessä olisi voitava rahoittaa ainoastaan yhden toimijan toteuttamia hankkeita edellyttäen, että saadut tulokset jaetaan, jolloin saavutetaan uusien käytäntöjen, menetelmien ja tuotteiden levittämistä koskeva tavoite. Lisäksi on käynyt selväksi, että tukemalla paljon laajempaa valikoimaa yhteistyötyyppejä, joihin osallistuu useampia tuensaajia pienistä toimijoista suurempiin, voidaan edistää maaseudun

kehittämisspolitiikan tavoitteiden saavuttamista auttamalla maaseutualueiden toimijoita voittamaan pirstaleisuudesta johtuvia taloudellisia, ympäristöön liittyviä ja muita haittoja. Sen vuoksi toimenpidettä olisi laajennettava. Pienille toimijoille myönnettävä tuki yhteisten työprosessien järjestämiseksi sekä tilojen ja resurssien jakamiseksi auttaa tekemään tällaisista toimijoista taloudellisesti elinkelpoisia toiminnan pienimuotoisuudesta huolimatta. Toimitusketjun toimijoiden väliseen horisontaaliseen ja vertikaaliseen yhteistyöhön sekä paikallisiin menekinedistämistoimiin myönnettävän tuen pitäisi edistää lyhyiden toimitusketjujen, paikallisten markkinoiden ja paikallisten elintarvikeketjujen taloudellisesti järkevää kehittämistä. Ympäristöhankkeita ja -käytäntöjä koskevia yhteisiä lähestymistapoja varten myönnetyn tuen pitäisi auttaa tuottamaan suurempaa ja yhdenmukaisempaa ympäristö- ja ilmastohyötyä kuin yksin toimivien yksittäisten toimijoiden (esim. kun käytäntöjä sovelletaan suuremmilla yhtenäisillä maa-alueilla). Eri aloja koskevaa tukea olisi myönnettävä eri muodoissa. Klusterit ja verkostot ovat erityisen tärkeitä asiantuntemuksen jakamisen sekä uuden ja erikoistuneen asiantuntemuksen, palvelujen ja tuotteiden kehittämisen kannalta. Pilottihankkeet ovat tärkeä väline, jolla testataan teknologioiden, tekniikoiden ja käytäntöjen kaupallista soveltuvuutta eri yhteyksissä ja mukautetaan niitä tarvittaessa. Toimijaryhmät ovat maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden keskeinen osa. Tärkeän välineen muodostavat myös paikalliset kehittämissstrategiat, joita toteutetaan Leaderin paikallisen kehittämisen kehyksen ulkopuolella maaseutu- ja kaupunkialueiden julkisten ja yksityisten toimijoiden välillä. Toisin kuin Leader-lähestymistavassa tällaiset kumppanuudet ja strategiat voivat koskea vain yhtä sektoria ja/tai liittyä suhteellisen tarkkoihin kehittämistavoitteisiin, joihin myös edellä mainitut kuuluvat. Tämän toimenpiteen mukaista tukea tulisi myöntää myös toimialakohtaisille organisaatioille. Se olisi rajoitettava seitsemään vuoteen, lukuun ottamatta ympäristöä ja ilmastoa koskevia yhteisiä toimia asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa.

- (37) Viljelijöihin kohdistuu nykyään aiempaa enemmän taloudellisia ja ympäristöriskejä ilmastonmuutoksen ja hintojen lisääntyneen epävakauden vuoksi. Sen vuoksi tehokas riskienhallinta on viljelijöille yhä tärkeämpää. Tästä syystä olisi otettava käyttöön riskienhallintaa koskeva toimenpide, jolla viljelijöitä autetaan selviämään heille yleisimmistä riskeistä. Tämän toimenpiteen mukaisella tuella katettaisiin viljelijöiden sato-, eläin- ja kasvivakuutusmaksut, sijoitusrahastojen perustaminen ja näistä rahastoista viljelijöille maksettava korvaus tappioista, jotka aiheutuvat eläin- tai kasvitaudeista taikka ympäristövahingosta. Toimenpiteeseen sisältyisi myös tulojen vakauttamisväline, joka muodostuu sijoitusrahastosta, josta tuetaan viljelijöitä, joiden tulot laskevat paljon. Sen varmistamiseksi, että viljelijöitä kohdellaan yhdenvertaisesti koko unionissa, ettei kilpailu vääristy ja että unionin kansainvälisiä velvollisuuksia noudatetaan, olisi säädettävä erityisistä edellytyksistä näiden toimenpiteiden mukaisen tuen myöntämiseksi. Maaseuturahaston talousarviomäärärahojen tehokkaan ja vaikuttavan käytön varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat sijoitusrahastoille myönnettävien kaupallisten lainojen vähimmäis- ja enimmäiskeston määrittelemistä.
- (38) Paikalliseen kehittämiseen sovellettava Leader-lähestymistapa on osoittautunut vuosien mittaan hyödylliseksi maaseutualueita kehitettäessä, sillä sen alhaalta ylös etenevässä lähestymistavassa otetaan kaikilta osin huomioon maaseudun omien kehitysmahdollisuuksien monialaiset tarpeet. Leader-lähestymistapaa olisi sen vuoksi

jatkettava tulevaisuudessa, ja se olisi edelleen sisällytettävä pakollisena kaikkiin maaseudun kehittämissuunnitelmiin.

- (39) Sen varmistamiseksi, että paikallisia kehittämissuunnitelmia sovelletaan sellaisella alueellisella tasolla, jolla saavutetaan tuloksia, jotka edistävät tehokkaasti maaseudun kehittämistä ja innovointia koskevien unionin prioriteettien täyttämistä, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kunkin tällaisen strategian kattaman alueen väestöön sovellettavien perusteiden vahvistamista ja valmistelua ja toiminnan edistämistä koskevien tuettavien kustannusten yksityiskohtaista kuvausta.
- (40) Maaseuturahastosta Leaderin paikalliseen kehittämiseen myönnettävän tuen olisi katettava kaikki näkökohdat, jotka liittyvät paikallisen kehittämissuunnitelman valmisteluun ja täytäntöönpanoon sekä paikallisten toimintaryhmien toimintaan, ja sellaisten alueiden ja ryhmien välinen yhteistyö, jotka toteuttavat alhaalta ylöspäin etenevää lähestymistapaa ja paikallisyhteisöjen omia kehittämissuunnitelmia. Jotta maaseutualueiden kumppanit, jotka eivät vielä sovelle Leader-lähestymistapaa, voisivat testata ja valmistella paikallisen kehittämissuunnitelman suunnittelua ja toimintaa, olisi rahoitusta myönnettävä myös Leaderin aloituspakettiin. Maaseuturahaston talousarviomäärärahojen tehokkaan ja vaikuttavan käytön varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat paikallisten toimintaryhmien tukikelpoisten toimintakustannusten yksityiskohtaista määrittelyä.
- (41) Moniin tämän asetuksen mukaisesti maaseudun kehittämistoimenpiteisiin sisältyviin investointeihin, jotka voivat liittyä monenlaisiin tukitoimiin. Selkeyden varmistamiseksi näitä tukitoimia toteutettaessa olisi annettava joitakin yhteisiä sääntöjä, joita sovelletaan kaikkiin investointeihin. Näissä yhteisissä säännöissä olisi määriteltävä sellaiset menotyytit, joita voidaan pitää investointimenoina, ja varmistettava, että tukea myönnetään vain investointeihin, jotka luovat uutta arvoa maataloudessa. Tietyn tyyppisten investointien, kuten käytettyjen välineiden ja laitteiden hankinta ja yksinkertaiset korvausinvestoinnit, erityispiirteiden huomioon ottamiseksi ja maaseuturahaston varojen tehokkaan käytön varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat sellaisten edellytysten vahvistamista, joiden mukaisesti tietyn tyyppisiin investointeihin liittyviä kustannuksia voidaan pitää tukikelpoisina menoina. Investointihankkeiden toteutuksen helpottamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava maksaa ennakkomaksuja. Maaseuturahaston tuen tehokkuuden, oikeudenmukaisuuden ja kestävä vaikutuksen varmistamiseksi olisi annettava säännöt, joilla taataan tukitoimiin liittyvien investointien kestävyys ja estetään maaseuturahaston tuen käyttö kilpailua vääristävällä tavalla.
- (42) Tuensaajien on tiettyjen tämän asetuksen mukaisten pinta-alaan liittyvien toimenpiteiden osana tehtävä sitoumuksia vähintään viiden vuoden ajaksi. Tänä aikana joko tilan tai tuensaajan tilanne voi muuttua. Sen vuoksi olisi annettava säännöt siitä, miten tällaisissa tilanteissa tulee toimia. Pinta-alaan liittyvien toimenpiteiden tehokkaan toteutuksen varmistamiseksi ja unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti

tiettyjä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tilan osittaisen siirtämisen yhteydessä sovellettavien edellytysten vahvistamista ja sellaisen muiden tilanteiden määrittelemistä, joissa tukea ei tarvitse maksaa takaisin.

- (43) Tietyissä tämän asetuksen mukaisissa toimenpiteissä tuen myöntämisen edellytyksenä on, että tuensaajat tekevät sitoumuksia, jotka ylittävät pakollisten toimenpide- tai hoitovaatimusten mukaisen perustason. Koska lainsäädäntöön voidaan tehdä sitomusaikana sellaisia muutoksia, jotka muuttavat perustasoja, olisi säädettävä asianomaisten sopimusten tarkistamisesta sen varmistamiseksi, että kyseistä edellytystä noudatetaan edelleen.
- (44) Sen varmistamiseksi, että maaseudun kehittämisen rahavaroja käytetään parhaalla mahdollisella tavalla, maaseudun kehittämisohjelmiin sisältyvien toimenpiteiden kohdentamiseksi maaseudun kehittämistä koskevien unionin prioriteettien mukaisesti ja hakijoiden yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi, jäsenvaltioiden olisi vahvistettava hankkeiden valintaperusteet. Tästä säännöstä olisi poikettava vain sellaisten toimenpiteiden kohdalla, joissa tuetaan maatalouden ympäristöpalvelujen tai eläinten hyvinvointia edistävien palvelujen tarjoamista. Valintaperusteita sovellettaessa olisi pienten avustusten osalta noudatettava suhteellisuusperiaatetta.
- (45) Maaseuturahastosta tulisi myöntää teknisen avun muodossa tukea maaseudun kehittämisohjelmien toteutukseen liittyviin toimiin, mukaan luettuina kustannukset, jotka liittyvät sellaisiin unionin laatu- ja järjestelmiin viittaavien tunnusten ja lyhenteiden suojaamiseen, joihin osallistumiseen voidaan myöntää tämän asetuksen mukaista tukea, ja kustannukset, joita jäsenvaltioille aiheutuu sellaisten alueiden, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia rajoitteita, aluemäärittelystä. Maaseuturahaston talousarviomäärärahojen tehokkaan käytön varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat teknisestä avusta rahoitettavia valvontatoimia.
- (46) Ohjelman toteutuksen eri vaiheisiin osallistuvien kansallisten verkostojen, järjestöjen ja viranomaisten verkostoituminen eurooppalaisen maaseudun kehittämisverkoston yhteydessä on osoittanut, että verkostoituminen voi parantaa huomattavasti maaseudun kehittämisohjelmien laatua lisäämällä sidosryhmien osallistumista maaseudun kehittämisen hallintoon ja tiedottamalla suurelle yleisölle maaseudun kehittämisen eduista. Sen vuoksi sitä olisi rahoitettava teknisestä avusta unionin tasolla.
- (47) Maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden tavoitteiden saavuttamisen edistämiseksi olisi perustettava eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden verkosto mahdollistamaan maatalouden innovointia koskevien toimien toteutukseen osallistuvien toimijaryhmien, neuvontapalvelujen ja tutkijoiden verkostoituminen. Sitä olisi rahoitettava teknisestä avusta unionin tasolla.
- (48) Ohjelmakaudella 2007–2013 eurooppalaisen maaseudun kehittämisverkoston yhteydessä toimi arvioinnin asiantuntijaverkosto. Arvioinnin erityistarpeet huomioon ottaen ohjelmakaudeksi 2014–2020 olisi perustettava eurooppalainen maaseudun kehittämisen arviointiverkosto, joka yhdistää kaikki arviointitoimiin osallistuvat toimijat, helpottamaan asiantuntemuksen vaihtoa tällä alalla. Sitä olisi rahoitettava teknisestä avusta.

- (49) Jäsenvaltioiden olisi varattava osa kunkin maaseudun kehittämisohjelman tekniseen apuun suunnatusta kokonaismäärästä maaseudun kehittämisen parissa toimivat järjestöt ja viranomaiset yhteen kokoavan kansallisen maaseutuverkoston, kumppanuus mukaan luettuna, perustamista ja toimintaa varten, jotta voitaisiin lisätä niiden osallistumista ohjelman toteutukseen ja parantaa maaseudun kehittämisohjelmien laatua. Kansallisten maaseutuverkostojen olisi laadittava toimintasuunnitelma ja pantava se täytäntöön.
- (50) Maaseuturahaston toiminnan yhteydessä olisi korostettava, että unionin näkemyksen mukaan paikallinen kehittäminen ja valtioiden välinen ulottuvuus voivat vahvistaa toisiaan, varsinkin kun mukana on innovatiivista ajattelua. Tähän olisi pyrittävä palkitsemalla rajoitettu määrä hankkeita, joissa nämä erityispiirteet on otettu huomioon. Palkintojen olisi täydennettävä maatalouspolitiikan muita käytettävissä olevia rahoituslähteitä antamalla tunnustusta soveltuvalle ensiluokkaiselle hankkeelle riippumatta siitä, onko hanketta rahoitettu myös osana maaseudun kehittämisohjelmaa.
- (51) Maaseudun kehittämisohjelmiin olisi sisällyttävä innovatiivisia toimia, jotka edistävät resurssitehokasta, tuottavaa ja vähäpäästöistä maataloussektoria ja joita tuetaan maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden mukaisesti. Eurooppalaisella innovaatiokumppanuudella olisi pyrittävä nopeuttamaan ja laajentamaan innovatiivisten ratkaisujen siirtämistä käytäntöön. Eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden olisi tuotava lisäarvoa lisäämällä innovointiin liittyvien välineiden käyttöä ja tehokkuutta ja parantamalla niiden välistä synergiaa. Eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden olisi korjattava puutteita yhdistämällä tutkimus ja maatalouskäytäntö paremmin yhteen.
- (52) Maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden yhteydessä tuettavien innovatiivisten hankkeiden toteutus olisi uskottava toimijaryhmille, jotka kokoavat yhteen viljelijät, tutkijat, neuvojat ja muut toimijat, joita maataloussektorin innovointi koskee. Jotta tällaisista hankkeista saatavista tuloksista olisi hyötyä koko sektorille, niiden tulokset olisi jaettava.
- (53) Olisi säädettävä tämän asetuksen nojalla maaseudun kehittämiseen myönnettävän unionin tuen kokonaismäärän määrittämisestä 1 päivästä tammikuuta 2014 31 päivään joulukuuta 2020 ulottuvalla kaudella, sen jakaantumisesta eri vuosille ja vähemmän kehittyneille alueille kohdennettavasta vähimmäismäärästä vuosien 2014–2020 monivuotisen rahoituskehyksen ja samaa ajanjaksoa koskevan budjettiyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta tehdyn toimielinten sopimuksen²⁰ mukaisesti. Käytettävissä oleville määrärahoille olisi tehtävä ohjelmatyötä varten kiinteämääräinen indeksikorjaus.
- (54) Maaseuturahaston varojen hallinnoinnin helpottamiseksi olisi vahvistettava maaseudun kehittämisen ohjelmatyöhön sovellettava yhtenäinen maaseuturahaston rahoitusosuus suhteessa jäsenvaltioiden julkisiin menoihin. Tietyytyyppisten tukitoimien erityisen tärkeyden tai luonteen huomioon ottamiseksi niille olisi vahvistettava erilliset rahoitusosuudet. Jotta lievennettäisiin erityisiä rajoituksia, jotka liittyvät kehitystasoon, syrjäiseen sijaintiin ja saaristoasemaan, vähemmän

²⁰ EUVL L [...], [...], s. [...].

kehittyneille alueille, syrjäisimmille alueille ja pienille Egeanmeren saarille olisi vahvistettava asianmukainen maaseuturahaston rahoitusosuus.

- (55) Varat, jotka jäsenvaltioissa saadaan käyttöön YMP:n ensimmäisen pilarin mukaisesti soveltamalla yksittäisille suurtiloille myönnettäviin suoriin tukiin tukikattoa, olisi kussakin jäsenvaltiossa varattava innovointiin liittyvien hankkeiden rahoitukseen, jotta voitaisiin auttaa tiloja, myös suurtiloja, parantamaan kilpailukykyään YMP:n tavoitteiden mukaisesti. Tällaisia hankkeita olisi toteutettava viljelijöiden (näiden tilakoosta riippumatta), eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien tai paikallisten toimintaryhmien ja maaseutusektorilla toimivien kumppanien muodostamien ryhmien aloitteesta.
- (56) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet ja annettava tarvittavat säännökset sen varmistamiseksi, että niiden maaseudun kehittämistoimenpiteet ovat todennettavissa ja valvottavissa. Tästä syystä hallintoviranomaisen olisi laadittava ennakkoarviointi ja arvioitava toimenpiteitä ohjelman koko toteutuksen ajan. Toimenpiteitä, jotka eivät vastaa edellä mainittua edellytystä, olisi mukautettava.
- (57) Komission ja jäsenvaltioiden olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet maaseudun kehittämisohjelmien moitteettoman hallinnon varmistamiseksi. Komissio tekee tässä yhteydessä tarvittavia tarkastuksia, ja jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä varmistaa hallintojärjestelmän moitteettoman toiminnan.
- (58) Yhden hallintoviranomaisen tulisi olla vastuussa kunkin maaseudun kehittämisohjelman hallinnosta ja toteutuksesta. Tämän viranomaisen tehtävät olisi täsmennettävä tässä asetuksessa. Hallintoviranomaisen tulisi voida siirtää osa tehtävistään mutta sen olisi kuitenkin oltava edelleen vastuussa tehokkaasta ja moitteettomasta hallinnosta. Kun maaseudun kehittämisohjelmaan sisältyy temaattisia alaohjelmia, hallintoviranomaisen olisi voitava nimetä toinen elin hallinnoimaan ja toteuttamaan kyseistä alaohjelmaa kaikilta osin niiden määrärahojen osalta, jotka on varattu kyseiselle alaohjelmalle kehittämisohjelmassa, ja varmistaa samalla kyseisten alaohjelmien moitteeton varainhoito.
- (59) Kutakin maaseudun kehittämisohjelmaa olisi seurattava, jotta voitaisiin säännöllisesti tarkastella ohjelman toteutusta ja edistymistä kohti ohjelman vahvistettuja tavoitteita. Maaseuturahastosta tuettujen toimien tehokkuuden ja vaikutuksen osoittaminen ja parantaminen riippuu myös ohjelman valmistelun ja toteutuksen ja sen loppuunsaattamisen aikaisesta arvioinnista. Sen vuoksi komission ja jäsenvaltioiden olisi laadittava yhdessä seuranta- ja arviointijärjestelmä, jonka tavoitteena on osoittaa maaseudun kehittämispolitiikan edistyminen ja arvioida maaseudun kehittämispolitiikkaan liittyvien toimien vaikutusta ja tehokkuutta.
- (60) Sen varmistamiseksi, että tiedot voidaan yhdistää unionin tasalla, järjestelmään olisi kuuluttava yhteisiä indikaattoreita. Maaseudun kehittämisohjelman toteutusta koskevat tärkeimmät tiedot olisi talletettava ja säilytettävä sähköisesti tietojen yhdistämisen helpottamiseksi. Sen vuoksi tuensaajien olisi toimitettava vähintään tiedot, joita tarvitaan seurannassa ja arvioinnissa.
- (61) Vastuu ohjelman seurannasta olisi jaettava hallintoviranomaisen ja tätä tarkoitusta varten perustetun seurantakomitean kesken. Seurantakomitean olisi seurattava

ohjelman täytäntöönpanon vaikuttavuutta. Sen velvollisuudet olisi täsmennettävä tältä osin.

- (62) Ohjelman seurantaan olisi sisällyttävä komissiolle toimitettavan vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen laatiminen.
- (63) Kukin maaseudun kehittämisohjelma olisi sen laadun parantamiseksi ja sen saavutusten osoittamiseksi arvioitava.
- (64) Tämän asetuksen mukaiseen maaseudun kehittämistukeen olisi sovellettava perussopimuksen 107, 108 ja 109 artiklaa. Olisi kuitenkin säädettävä, että maataloussektorin erityisluonteen vuoksi perussopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan kuuluvia tukitoimia koskevat maaseudun kehittämistoimenpiteet, jotka toteutetaan tämän asetuksen nojalla ja mukaisesti, ja jäsenvaltioiden maksama tuki, joka on tarkoitettu unionin tukea saavien maaseudun kehittämistoimenpiteiden lisärahoitukseen ja joka kuuluu perussopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan, olisi jätettävä perussopimuksen 107, 108 ja 109 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle.
- (65) Lisäksi unionin tukeen oikeutettujen maaseudun kehittämistoimenpiteiden johdonmukaisuuden varmistamiseksi ja menettelyjen yksinkertaistamiseksi, jäsenvaltioiden maksama tuki, joka on tarkoitettu unionin tukea saavien maaseudun kehittämistoimenpiteiden lisärahoitukseen ja joka kuuluu perussopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan, olisi sallittava ohjelmatyön osana tämän asetuksen säännösten mukaista ilmoitusmenettelyä noudattaen. Näiden tukien asianmukaisen seurannan varmistamiseksi komissio soveltaa niitä arvioidessaan analogisesti perussopimuksen 107 artiklan soveltamiseksi vahvistettuja perusteita. Sen varmistamiseksi, ettei panna täytäntöön kansallista lisärahoitusta, jota komissio ei ole hyväksynyt, kyseinen jäsenvaltio ei saisi antaa maatalouden kehittämiseen ehdotettua lisärahoitusta käyttöön ennen sen hyväksymistä. Jäsenvaltioiden maksama tuki, joka on tarkoitettu unionin tukea saavien maaseudun kehittämistoimenpiteiden lisärahoitukseen ja joka kuuluu perussopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan, olisi ilmoitettava komissiolle perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti, paitsi jos se kuuluu komission asetuksen (EY) N:o 994/98²¹ nojalla annetun asetuksen soveltamisalaan, eikä sitä saa antaa käyttöön ennen komission lopullista hyväksymistä.
- (66) Olisi otettava käyttöön sähköinen tietojärjestelmä, joka mahdollistaa tehokkaan ja turvallisen tietojenvaihdon.
- (67) Sovelletaan unionin lainsäädäntöä, joka koskee yksilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaata liikkuvuutta, erityisesti yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY ja yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001.

²¹ Neuvoston asetus (EY) N:o 994/98, annettu 7 päivänä toukokuuta 1998, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan (nykyisin 107 ja 108 artikla) soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin, (EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1).

- (68) Komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jotta tämän asetuksen täytäntöönpanolle voitaisiin varmistaa yhdenmukaiset edellytykset, kun kyseessä ovat maaseudun kehittämissuunnitelmien esittäminen, suunnitelmien ja niihin tehtävien muutosten hyväksyminen, suunnitelmia hyväksyttäessä sovellettavat menettelyt ja aikataulut, suunnitelmamuutoksia hyväksyttäessä sovellettavat menettelyt ja aikataulut, niiden voimaantulo ja esittämistiheys mukaan luettuina, maaseudun kehittämistoimenpiteiden toteuttamista koskevat erityisedellytykset, tässä asetuksessa perustettujen verkostojen rakenne ja toiminta, seuranta- ja valvontajärjestelmän hyväksyminen sekä tietojärjestelmän toimintaa koskevat säännöt. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011²² mukaisesti.
- (69) Tässä asetuksessa säädetty uusi tukijärjestelmä korvaa asetuksella (EY) N:o 1698/2005 perustetun tukijärjestelmän. Sen vuoksi asetus (EY) N:o 1698/2005 olisi kumottava 1 päivästä tammikuuta 2014.
- (70) Jotta helpotettaisiin siirtymistä asetuksessa (EY) N:o 1698/2004 säädetystä järjestelmästä tässä asetuksessa säädettyyn järjestelmään, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvalan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat siirtymäsäännösten vahvistamista,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

²² EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

SISÄLLYSLUETTELO

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen.....	10
I OSASTO Tavoitteet ja strategia	29
I luku Soveltamisala ja määritelmät	29
II luku Tehtävä, tavoitteet, prioriteetit ja johdonmukaisuus	32
II OSASTO Ohjelmatyö.....	35
I luku Ohjelmatyön sisältö	35
II luku Maaseudun kehittämissuunnitelmien valmistelu, hyväksyminen ja muuttaminen	39
III OSASTO Maaseudun kehittämistuki	42
I luku Toimenpiteet	42
1 jakso	42
Yksittäiset toimenpiteet.....	42
2 jakso	67
Leader.....	67
II luku Useita toimenpiteitä koskevat yhteiset säännökset.....	69
III luku Tekninen apu ja verkostoituminen	72
IV luku Maaseutualueiden innovatiivisesta, paikallisesta yhteistyöstä annettava palkinto	76
IV OSASTO Maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskeva eurooppalainen innovaatiokumppanuus.....	79
V OSASTO Rahoitusta koskevat säännökset.....	81
VI OSASTO Hallinto, valvonta ja julkistaminen.....	86
VII OSASTO Seuranta ja arviointi	89
I luku Yleiset säännökset.....	89

1 jakso Seuranta- ja arviointijärjestelmän perustaminen ja tavoitteet.....	89
2 jakso Tekniset säännökset	89
II luku Seuranta	90
III luku Arviointi	92
VIII OSASTO Kilpailua koskevat säännökset.....	94
IX OSASTO Komission toimivalta, yleiset säännökset sekä siirtymä- ja loppusäännökset ...	95
I luku Komission toimivalta	95
II luku	96
Yhteiset säännökset	96
III luku.....	96
Siirtymä- ja loppusäännökset	96
LIITE I Määrät ja tukiprosentit	98
LIITE II Alueiden, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia rajoitteita, määrittelyssä käytettävät biofyysiset perusteet.....	103
LIITE III Ohjeellinen luettelo 8 artiklassa tarkoitettujen temaattisten alaohjelmien osalta erityisen tärkeistä toimenpiteistä ja tukitoimista.....	105
LIITE IV Maaseudun kehittämistä koskevat ennakkoehdot	107
LIITE V Ohjeellinen luettelo yhden tai useamman maaseudun kehittämistä koskevan unionin prioriteetin kannalta tärkeistä toimenpiteistä	115

I OSASTO

Tavoitteet ja strategia

I luku

Soveltamisala ja määritelmät

1 artikla

Soveltamisala

1. Tässä asetuksessa
 - (a) vahvistetaan yleiset säännöt maaseudun kehittämiseen myönnettävälle unionin tuelle, joka rahoitetaan asetuksella (EU) N:o HR/2012 perustetusta Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta, jäljempänä 'maaseuturahasto';
 - (b) määritellään tavoitteet, joihin maaseudun kehittämiss politiikalla on pyrittävä, ja siihen liittyvät maaseudun kehittämistä koskevat unionin prioriteetit;
 - (c) esitetään maaseudun kehittämiss politiikan strateginen sisältö;
 - (d) määritellään maaseudun kehittämiss politiikan toimenpiteet;
 - (e) vahvistetaan säännöt, joita sovelletaan ohjelmatyöhön, verkostoitumiseen, hallinnointiin, seurantaan ja arviointiin jäsenvaltioiden ja komission välisen vastuunjaon perusteella;
 - (f) vahvistetaan säännöt maaseuturahaston ja muiden unionin välineiden koordinoinnin varmistamiseksi.
2. Tällä asetuksella täydennetään asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] toisen osan säännöksiä.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan
 - (a) 'ohjelmatyöllä' monivaiheista organisointi-, päätöksenteko- ja varojenjakomenettelyä, jonka tavoitteena on panna täytäntöön unionin ja jäsenvaltioiden monivuotinen yhteinen toiminta maaseudun kehittämistä koskevien unionin prioriteettien täyttämiseksi;

- (b) 'alueella' alueyksikköä, joka vastaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1059/2003²³ tarkoitettua tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistön tasoa I tai II (NUTS-taso 1 ja 2);
- (c) 'toimenpiteellä' joukkoa tukitoimia, joilla pyritään täyttämään yksi tai useampi maaseudun kehittämistä koskeva unionin prioriteetti;
- (d) 'tukitoimella' hanketta, hankeryhmää, sopimusta tai järjestelyä tai muuta tointa, joka on valittu noudattaen kyseisen maaseudun kehittämisohjelman osalta vahvistettuja perusteita ja jonka yksi tai useampi tuensaaja panee täytäntöön tavalla, joka mahdollistaa yhden tai useamman maaseudun kehittämistä koskevan unionin prioriteetin täyttämisen;
- (e) 'tuensaajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka muuta julkista tai yksityistä elintä, joka vastaa tukitoimien täytäntöönpanosta tai tuen vastaanottamisesta;
- (f) 'seuranta- ja arviointijärjestelmällä' komission ja jäsenvaltioiden kehittämää yleistä lähestymistapaa, jossa määritellään rajoitettu määrä yhteisiä indikaattoreita, jotka liittyvät perustason tilanteeseen ja ohjelmien rahoituksen toteuttamiseen, tuotoksiin, tuloksiin ja vaikutuksiin;
- (g) 'paikallisella kehittämisstrategialla' yhtenäistä joukkoa tukitoimia, joilla pyritään toteuttamaan paikallisia tavoitteita ja tarpeita, jotka edesauttavat maaseudun kehittämistä koskevien unionin prioriteettien täyttämistä ja jotka pannaan täytäntöön soveltuvalla tasolla kumppanuusjärjestelyin;
- (h) 'tukiprosentilla' tukitoimen julkisen kokonaisrahoitusosuuden määrää;
- (i) 'julkisilla menoilla' tukitoimien rahoitukseen myönnettyä julkista rahoitusosuutta, joka on otettu valtion talousarviosta, alueellisten ja paikallisten viranomaisten talousarviosta tai unionin talousarviosta, sekä muita vastaavia menoja. Julkisena rahoitusosuutena pidetään kaikkia tukitoimien rahoitusosuuksia, jotka ovat peräisin direktiivissä 2004/18/EY²⁴ tarkoitettujen julkisoikeudellisten laitosten taikka yhden tai useamman alueellisen tai paikallisen viranomaisen tai julkisoikeudellisen laitoksen muodostaman yhteenliittymän talousarviosta.
- (j) 'vähemmän kehittyneillä alueilla' alueita, joiden asukasta kohti laskettu bruttokansantuote (BKT) on alle 75 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n keskiarvosta;
- (k) 'mikroyrityksillä sekä pienillä ja keskisuurilla yrityksillä', jäljempänä 'pk-yritykset', komission suosituksessa 2003/261/EY²⁵ määriteltyjä mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä;
- (l) 'transaktiokustannuksilla' sitoumukseen liittyviä kustannuksia, jotka eivät liity välittömästi sen toteuttamiseen;

²³ EUVL L 154, 21.6.2003, s. 1.

²⁴ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114.

²⁵ EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

- (m) 'käytössä olevalla maatalousmaalla', jäljempänä 'KMM', 24 päivänä marraskuuta 1999 tehdystä komission päätöksessä 2000/115/EY²⁶ tarkoitettua käytössä olevaa maatalousmaata;
- (n) 'taloudellisilla tappioilla' kaikkia lisäkustannuksia, joita viljelijälle aiheutuu tämän toteuttamista poikkeuksellisista toimenpiteistä, joilla pyritään vähentämään markkinatarjontaa tai merkittävää tuotannonmenetystä;
- (o) 'epäsuotuisilla sääoloilla' sellaisia sääoloja kuin halla, myrsky ja rakeet, jää, rankkasade tai ankara kuivuus, jotka ovat rinnastettavissa luonnonkatastrofiin;
- (p) 'eläintaudeilla' Maailman eläintautijärjestön luettelossa tai neuvoston päätöksen 90/424/ETY²⁷ liitteessä mainittuihin eläintauteihin kuuluvia tauteja;
- (q) 'ympäristövahingolla' ympäristön laadussa esiintyvää erityistä saastumista, kontaminaatiota tai heikkenemistä, joka liittyy erityiseen tapahtumaan ja on maantieteelliseltä alueeltaan rajallista. Määritelmä ei kata erityiseen tapahtumaan kuten ilmastonmuutokseen tai ilmansaastumiseen liittymättömiä yleisiä ympäristöriskejä;
- (r) 'luonnonkatastrofilla' bioottista tai abioottista luonnonilmiötä, josta aiheutuu merkittävää häiriötä maatalouden tuotantojärjestelmille ja metsätalouden rakenteille ja joka aiheuttaa lopulta huomattavaa taloudellista haittaa maa- ja metsätalouden aloilla;
- (s) 'muulla katastrofilla' ennakoimatonta bioottista tai abioottista ihmisen toiminnan aiheuttamaa ilmiötä, josta aiheutuu merkittävää häiriötä maatalouden tuotantojärjestelmille ja metsätalouden rakenteille ja joka aiheuttaa lopulta huomattavaa taloudellista haittaa maa- ja metsätalouden aloilla;
- (t) 'lyhyellä toimitusketjulla' toimitusketjua, johon osallistuu vain joitakin talouden toimijoita, jotka ovat sitoutuneet yhteistyöhön, paikalliseen talouskehitykseen sekä tiiviisiin maantieteellisiin ja yhteiskunnallisiin suhteisiin tuottajien ja kuluttajien välillä;
- (u) 'nuorella viljelijällä' viljelijää, joka on alle 40-vuotias, kun hakemus jätetään, jolla on riittävä ammattitaito ja pätevyys ja joka ryhtyy ensimmäistä kertaa tilanpidosta vastaavaksi maatalousyrittäjäksi;
- (v) 'päätökseen saatetulla tukitoimella' tukitoimea, joka on saatettu fyysisesti päätökseen tai toteutettu kokonaisuudessaan ja jonka osalta tuensaajat ovat maksaneet kaikki asiaankuuluvat maksut ja tuensaajille on maksettu vastaava julkinen rahoitusosuus;
- (w) 'temaattisilla tavoitteilla' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o [CSF/2012]²⁸ 9 artiklassa määritellyjä temaattisia tavoitteita;

²⁶ EYVL L 38, 12.2.2000, s. 1.

²⁷ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 19.

²⁸ EUVL L [...], [...], s. [...].

- (x) 'yhteisellä strategiakehyksellä' asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 10 artiklassa tarkoitettua yhteistä strategiakehystä.
2. Edellä 1 kohdan u alakohdassa säädetyn nuoren viljelijän määritelmän osalta komissiolle siirretään valta antaa 90 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat edellytyksiä, joiden mukaan oikeushenkilöä voidaan pitää nuorena viljelijänä, ammatillisen pätevyyden hankkimiseen sovellettavan lisäajan vahvistaminen mukaan luettuna.

II luku

Tehtävä, tavoitteet, prioriteetit ja johdonmukaisuus

3 artikla

Tehtävä

Maaseuturahasto edesauttaa Eurooppa 2020 -strategian toteuttamista edistämällä maaseudun kestävästä kehittämisestä kaikkialla unionissa tavalla, joka täydentää yhteisen maatalouspolitiikan, jäljempänä 'YMP', muita välineitä, koheesiopolitiikkaa ja yhteistä kalastuspolitiikkaa. Se edistää alueiden käytön ja ympäristön kannalta tasapainoisemman, ilmastoystävällisemmän ja ilmastonmuutoksen paremmin kestävänsä sekä innovatiivisemmän unionin maatalousalan kehittymistä.

4 artikla

Tavoitteet

YMP:n yleisten puitteiden mukaisesti maaseudun kehittämistuella pyritään edistämään seuraavien tavoitteiden saavuttamista:

- (1) maatalouden kilpailukyky;
- (2) luonnonvarojen kestävä hoito ja ilmastotoimet;
- (3) maaseutualueiden tasapainoinen aluekehitys.

5 artikla

Maaseudun kehittämistä koskevat unionin prioriteetit

Maaseudun kehittämisen tavoitteet, jotka edistävät älykästä, kestävästä ja osallistavaa kasvua koskevan Eurooppa 2020 -strategian toteuttamista, on pyrittävä saavuttamaan seuraavien kuuden maaseudun kehittämistä koskevan unionin prioriteetin kautta, jotka muutetaan yhteisessä strategiakehyksessä asianmukaisiksi temaattisiksi tavoitteiksi:

- (1) tietämysensiirron ja innovoinnin parantaminen maa- ja metsätaloudessa sekä maaseutualueilla erityisesti seuraavilla aloilla:
 - (a) innovoinnin ja tietopohjan parantaminen maaseutualueilla;
 - (b) maa- ja metsätalouden sekä tutkimuksen ja innovoinnin välisten yhteyksien vahvistaminen;
 - (c) elinikäisen oppimisen ja ammatillisen koulutuksen parantaminen maa- ja metsätalouden aloilla;
- (2) kaikenlaisen maatalouden kilpailukykyyn ja tilojen elinkelpoisuuden parantaminen erityisesti seuraavilla aloilla:
 - (a) suurista rakenteellista ongelmista kärsivien tilojen ja erityisesti tilojen, joiden osallistuminen markkinoille on vähäistä, tiettyjen alojen markkinasuuntautuneiden tilojen ja sellaisten tilojen, jotka ovat maatalouden monipuolistamisen tarpeessa, rakenneuudistuksen helpottaminen;
 - (b) sukupolvenvaihdosten helpottaminen maatalousalalla;
- (3) elintarvikeketjun organisoinnin ja riskienhallinnan edistäminen maataloudessa erityisesti seuraavilla aloilla:
 - (a) alkutuottajien ottaminen paremmin mukaan elintarvikeketjuun laatujärjestelmien, paikallismarkkinoiden menekinedistämistoimien ja lyhyiden toimitusketjujen sekä tuottajaryhmien ja toimialakohtaisten organisaatioiden avulla;
 - (b) maatilojen riskienhallinnan tukeminen;
- (4) maa- ja metsätaloudesta riippuvaisten ekosysteemien palauttaminen, säilyttäminen ja parantaminen erityisesti seuraavilla aloilla:
 - (a) luonnon monimuotoisuuden, Natura 2000 -alueet ja luonnonarvoltaan merkittävät maatalousmaat mukaan luettuina, ja Euroopan maisemien tilan palauttaminen ja säilyttäminen;
 - (b) vesihuollon parantaminen;
 - (c) maan hoidon parantaminen;
- (5) luonnonvarojen käytön tehostaminen sekä vähähiiliseen ja ilmastonmuutosta kestävään talouteen siirtymisen tukeminen maataloudessa, elintarvikealalla ja metsätaloudessa erityisesti seuraavilla aloilla:
 - (a) vedenkäytön tehokkuuden parantaminen maataloudessa;
 - (b) energiankäytön tehokkuuden parantaminen maataloudessa ja elintarvikkeiden jalostuksessa;

- (c) uusiutuvien energialähteiden, sivutuotteiden, jätteiden, tähteiden ja muiden kuin elintarviketuotantoon käytettävien raaka-aineiden tarjonnan ja käytön helpottaminen biotaloudessa;
 - (d) maatalouden dityppioksi- ja metaanipäästöjen vähentäminen;
 - (e) hiilidioksidin talteenoton parantaminen maa- ja metsätaloudessa;
- (6) sosiaalisen osallisuuden edistäminen, köyhyyden vähentäminen ja talouden kehittäminen maaseutualueilla erityisesti seuraavilla aloilla:
- (a) monipuolistamisen, uusien pienyritysten perustamisen ja työpaikkojen luomisen helpottaminen;
 - (b) paikallisen kehittämisen edistäminen maaseutualueilla;
 - (c) tieto- ja viestintätekniiikan käyttömahdollisuuksien, käytön ja laadun parantaminen maaseutualueilla.

Kaikki prioriteetit edistävät innovointia, ympäristöä sekä ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista koskevien monialaisten tavoitteiden toteutumista.

6 artikla

Johdonmukaisuus

1. Johdonmukaisuus maaseuturahaston tuen ja Euroopan maatalouden tukirahastosta rahoitettujen toimenpiteiden kanssa on varmistettava.
2. Tämän asetuksen mukaista tukea ei voida myöntää yhteisten markkinajärjestelyjen osana tukea saaville tukitoimille. Siirretään komissiolle valta antaa tähän sääntöön tehtävien poikkeuksien määrittämisestä delegoituja säädöksiä 90 artiklan mukaisesti.

II OSASTO Ohjelmatyö

I luku Ohjelmatyön sisältö

7 artikla

Maaseudun kehittämisohjelmat

1. Maaseuturahasto toimii jäsenvaltioissa maaseudun kehittämisohjelmien välityksellä. Ohjelmissa on pantava täytäntöön maaseudun kehittämistä koskevia unionin prioriteetteja vastaava strategia toimenpiteillä, jotka määritellään III osastossa, ja näiden toimenpiteiden toteuttamiseksi haetaan tukea maaseuturahastosta.
2. Jäsenvaltio voi toimittaa koko alueensa käsittävän yhtenäisen ohjelman tai joukon alueellisia ohjelmia.
3. Alueelliset ohjelmat valinneet jäsenvaltiot voivat myös toimittaa hyväksyttäväksi kansallisen kehyksen, joka sisältää alueellisten ohjelmien yhteiset osatekijät, joille ei ole olemassa erillistä talousarviomäärärahaa.

8 artikla

Temaattiset alaohjelmat

1. Jäsenvaltiot voivat sisällyttää maaseudun kehittämisohjelmiinsa temaattisia alaohjelmia, jotka edesauttavat maaseudun kehittämistä koskevien unionin prioriteettien täyttämistä ja joiden tavoitteena on vastata tunnistettuihin erityistarpeisiin erityisesti seuraavien osalta:
 - (a) nuoret viljelijät;
 - (b) 20 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut pientilat;
 - (c) 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut vuoristoalueet;
 - (d) lyhyet toimitusketjut.

Litteessä III vahvistetaan viitteellinen luettelo kunkin temaattisen alaohjelman osalta erityisen tärkeistä toimenpiteistä ja tukitoimien tyypeistä.

2. Temaattisilla alaohjelmilla voidaan myös vastata erityistarpeisiin, jotka liittyvät tietyn maaseutualueen kehitykseen huomattavasti vaikuttavien maataloussektorien rakenneuudistukseen.
3. Liitteessä I vahvistettuja tukiprosentteja voidaan korottaa 10 prosenttiyksiköllä, kun kyseessä ovat pientiloja ja lyhyitä toimitusketjuja koskevien temaattisten alaohjelmien osana tuetut tukitoimet. Kun kyseessä ovat nuoret viljelijät ja vuoristoalueet, enimmäistukiprosentteja voidaan korottaa liitteen I mukaisesti. Yhdistetty tukiprosentti voi kuitenkin olla enintään 90 prosenttia.

9 artikla

Maaseudun kehittämisohjelmien sisältö

1. Asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 24 artiklassa tarkoitettujen tietojen lisäksi jokaiseen maaseudun kehittämisohjelmaan on sisällyttävä

- (a) asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 48 artiklassa tarkoitettu ennakoarviointi;
- (b) tilanneanalyysi vahvuuksista, heikkouksista, mahdollisuuksista ja uhista, jäljempänä 'SWOT-analyysi', ja niiden tarpeiden määrittely, joihin ohjelman kattamalla maantieteellisellä alueella on vastattava tarvittaessa 8 artiklassa tarkoitettujen temaattisten alaohjelmien mukaan jaoteltuna.

Analyysi on jäsennettävä maaseudun kehittämistä koskevien unionin prioriteettien mukaisesti. Ympäristöä, ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista sekä innovointia koskevat erityistarpeet on arvioitava ottaen huomioon kaikki maaseudun kehittämistä koskevat unionin prioriteetit, jotta molemmilla aloilla löydettäisiin tarkoituksenmukaisia ratkaisuja kunkin prioriteetin tasolla;

- (c) strategian kuvaus, johon sisältyy tavoitteiden asettaminen ohjelmaan sisältyvän kunkin maaseudun kehittämistä koskevan unionin prioriteetin kohdealalla käyttäen perustana 76 artiklassa tarkoitettuja yhteisiä indikaattoreita, jotka on määriteltävä osana 74 artiklassa tarkoitettua seuranta- ja arviointijärjestelmää, ja toimenpiteiden valinta ohjelman johdonmukaisen toimintalogiikan perusteella, mukaan luettuna tavoitteiden saavuttamiseksi valittujen toimenpiteiden odotettavissa olevan vaikutuksen arviointi.

Maaseudun kehittämisohjelmassa on osoitettava, että

- i) siihen sisältyy ohjelmaan sisältyvien maaseudun kehittämistä koskevien unionin prioriteettien kannalta katsottuna merkitykselliset yhdistelmät toimenpiteitä, jotka ovat linjassa a alakohdassa tarkoitettujen ennakoarvioinnin ja b alakohdassa tarkoitettujen analyysin kanssa;
- ii) rahavarat jaetaan ohjelman toimenpiteille tasapuolisesti ja ottaen huomioon mahdollisuudet saavuttaa asetetut tavoitteet;

- iii) erityisoloihin alueellisella tai aluetta pienempien yksiköiden tasolla liittyvät erityistarpeet otetaan huomioon ja niihin etsitään konkreettisia ratkaisuja asianmukaisten toimenpiteiden tai temaattisten alaohjelmien yhdistelmien avulla;
 - iv) ohjelmaan sisältyy tarkoituksenmukainen lähestymistapa innovointiin, ympäristöön, Natura 2000 -alueiden erityistarpeet mukaan luettuina, sekä ilmastonmuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen;
 - v) ohjelmassa on kaavailtu asianmukaisia toimia sen täytäntöönpanon yksinkertaistamiseksi;
 - vi) on toteutettu toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että käytettävissä on riittävät valmiudet antaa neuvontaa maa- ja metsätalouden kestävästä hallinnointia koskevista lainsäädännön vaatimuksista ja siihen liittyvistä kaikista näkökohdista sekä ilmastotoimista;
 - vii) on suunniteltu aloitteita tietoisuuden lisäämiseksi ja innovatiivisten toimien toteutuksen edistämiseksi sekä maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden mukaisten toimijaryhmien perustamiseksi;
 - viii) on määritelty asianmukainen lähestymistapa hankkeiden valintaperusteiden vahvistamista ja paikallisiin kehittämisstrategioihin sovellettavien periaatteiden hyväksymistä varten asianmukaiset tavoitteet huomioon ottaen. Tässä yhteydessä jäsenvaltiot voivat asettaa etusijalle viljelijäryhmien yhdessä toteuttamat tukitoimet tai soveltaa tällaisiin tukitoimiin suurempaa tukiprosenttia;
- (d) asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 17 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen ennakkoehtojen ja tarvittaessa toimien arviointi sekä asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 19 artiklan soveltamiseksi vahvistetut välitavoitteet;
- (e) kunkin valitun toimenpiteen kuvaus;
- (f) kun kyseessä on paikallinen kehittäminen, erityinen kuvaus koordinoituneista paikallisten kehittämisstrategioiden, 36 artiklassa tarkoitetun yhteistyötä koskevan toimenpiteen, 21 artiklassa tarkoitetun maaseutualueiden peruspalveluja ja kylien kunnostusta koskevan toimenpiteen ja 20 artiklassa tarkoitetun maaseutualueiden tila- ja yritystoiminnan kehittämistä koskevan toimenpiteen mukaisen maatalouden ulkopuolista toimintaa maaseutualueilla koskevan tuen välillä;
- (g) kuvaus innovointiin sovellettavasta lähestymistavasta ottaen huomioon tuottavuuden ja kestävänsä resurssienhallinnan parantamista koskeva tavoite ja siitä, miten tämä lähestymistapa edistää 61 artiklassa tarkoitetun maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden tavoitteiden saavuttamista;
- (h) seuranta- ja arviointivaatimuksiin sekä asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 49 artiklassa tarkoitettuun arviointisuunnitelmaan liittyvien tarpeiden analyysi. Jotta jäsenvaltiot voisivat vastata määritettyihin tarpeisiin niiden käytössä on

oltava riittävät resurssit ja niiden on toteutettava toimia valmiuksiensa kehittämiseksi;

- (i) rahoitussuunnitelma, johon sisältyy
 - i) taulukko, jossa vahvistetaan 64 artiklan 4 kohdan mukaisesti kullekin vuodelle suunniteltu maaseuturahaston kokonaisrahoitusosuus. Tarvittaessa tästä taulukosta on käytävä maaseuturahaston kokonaisrahoituksen osalta erikseen ilmi ne määrärahat, jotka osoitetaan vähemmän kehittyneille alueille, ja maatalousrahastolle asetuksen (EU) N:o DP/2012 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti siirretyt varat. Maaseuturahaston suunnitellun vuotuisen rahoitusosuuden on oltava monivuotisen rahoituskehityksen mukainen;
 - ii) taulukko, jossa vahvistetaan kunkin toimenpiteen osalta tukitoimen tyyppi ja siihen liittyvä erityinen maaseuturahaston rahoitusosuus ja tekninen apu, unionin suunniteltu kokonaisrahoitusosuus ja sovellettava maaseuturahaston rahoitusosuus. Tarvittaessa tästä taulukosta on käytävä erikseen ilmi vähemmän kehittyneille alueille ja muille alueille varattu maaseuturahaston rahoitusosuus;
- (j) indikaattorisuunnitelma, joka sisältää kunkin ohjelmaan sisältyvän maaseudun kehittämistä koskevan unionin prioriteetin osalta indikaattorit ja valitut toimenpiteet sekä niiden suunnitellut tuotokset ja suunnitellut menot julkisiin ja yksityisiin menoihin jaoteltuina;
- (k) tarvittaessa 89 artiklan mukaista kansallista lisärahoitusta koskeva taulukko kunkin toimenpiteen osalta;
- (l) tiedot, joita tarvitaan 89 artiklan mukaisessa arvioinnissa ja tarvittaessa luettelo perussopimuksen 88 artiklan 1 kohdan mukaisista tukijärjestelmistä, joita käytetään ohjelmien täytäntöönpanoon;
- (m) selvitys siitä, miten ohjelma täydentää muista yhteisen maatalouspolitiikan ja koheesio- ja kasvupolitiikan välineistä sekä EMKR:sta rahoitettuja toimenpiteitä;
- (n) ohjelman täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt, mukaan luettuina
 - i) kaikkien 72 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten nimeäminen jäsenvaltiossa ja tiedoksi tiivistelmä hallinto- ja valvontarakenteesta;
 - ii) kuvaus seuranta- ja arviointimenettelyistä sekä seurantakomitean kokoonpanosta;
 - iii) säännökset, joilla varmistetaan ohjelman julkistaminen, myös 55 artiklassa tarkoitettujen kansallisten maaseutuverkoston välityksellä;
- (o) asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 5 artiklassa tarkoitettujen kumppanien nimeäminen ja kumppanien kuulemisten tulokset;

- (p) tarvittaessa 55 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun kansallisen maaseutuverkoston toimintasuunnitelman ja sen rakenteen keskeiset kohdat sekä verkoston hallintoa koskevat säännökset, joihin sen vuotuiset toimintasuunnitelmat perustuvat.
2. Jos maaseudun kehittämisohjelmaan sisältyy temaattisia alaohjelmia, kuhunkin alaohjelmaan on sisällyttävä
- (a) erityinen SWOT-analyysi tilanteesta ja niiden tarpeiden määrittely, joihin alaohjelmalla on tarkoitus vastata;
- (b) erityistavoitteet alaohjelmatasolla ja toimenpiteiden valinta alaohjelman toimenpidelogiikan perusteellisen määritelmän perusteella, mukaan luettuna tavoitteiden saavuttamiseksi valittujen toimenpiteiden odotettavissa olevan vaikutuksen arviointi;
- (c) erillinen erityisindikaattorisuunnitelma sekä suunnitellut tuotokset ja suunnitellut menot julkisiin ja yksityisiin menoihin jaoteltuina.
3. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat 1 ja 2 kohdassa kuvattujen tietojen esittämistä maaseudun kehittämisohjelmissa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 91 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II luku

Maaseudun kehittämisohjelmien valmistelu, hyväksyminen ja muuttaminen

10 artikla

Ennakkoehdot

Asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] liitteessä V tarkoitettujen ennakkoehtojen lisäksi maaseuturahastoon sovelletaan asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] liitteessä IV vahvistettuja yleisiä ennakkoehtoja.

11 artikla

Maaseudun kehittämisohjelmien hyväksyminen

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 9 artiklassa mainitut tiedot sisältävä ehdotus kustakin maaseudun kehittämisohjelmasta.
2. Komissio hyväksyy kunkin maaseudun kehittämisohjelman täytäntöönpanosäädöksellä, joka annetaan 91 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

12 artikla

Maaseudun kehittämisohjelmien muuttaminen

1. Ohjelmamuutoksia koskevat jäsenvaltioiden pyynnöt on hyväksyttävä seuraavien menettelyjen mukaisesti:
 - a) Komissio päättää täytäntöönpanosäädöksillä ohjelmien muuttamista koskevista pyynnöistä, joilla pyritään
 - i) muuttamaan ohjelmastrategiaa tekemällä huomattavia tarkistuksia määrällisiin tavoitteisiin;
 - ii) muuttamaan yhdessä tai useammassa toimenpiteessä maaseuturahaston rahoitusosuutta;
 - iii) muuttamaan unionin kokonaisrahoitusosuutta tai sen vuosittaista jakautumista ohjelmatasolla;
 - iv) siirtämään varoja sellaisten toimenpiteiden välillä, joihin sovelletaan erilaisia maaseuturahaston rahoitusosuuksia.Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 91 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
 - b) Komissio päättää täytäntöönpanosäädöksillä ohjelmien muuttamista koskevista pyynnöistä kaikissa muissa tapauksissa. Tällaisia tapauksia ovat erityisesti
 - i) toimenpiteiden tai tukitoimien tyyppien käyttöönotto tai lakkauttaminen;
 - ii) muutokset toimenpiteiden kuvauksessa, tukikelpoisuusedellytysten muutokset mukaan luettuina.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 90 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja määrällisiin tavoitteisiin tehtäviä huomattavia tarkistuksia määriteltäessä sovellettavia perusteita.

13 artikla

Menettelyjä ja aikatauluja koskevat säännöt

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat seuraavien yhteydessä sovellettavia menettelyjä ja aikatauluja:

- (a) maaseudun kehittämisohjelmien hyväksyminen;

- (b) maaseudun kehittämissuohjelmia koskevien muutosehdotusten esittäminen ja hyväksyminen, muutosehdotusten voimaantulo ja esittämistiheys ohjelmakauden aikana mukaan luettuina.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 91 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III OSASTO

Maaseudun kehittämistuki

I luku

Toimenpiteet

14 artikla

Toimenpiteet

Jokainen maaseudun kehittämistoimenpide on suunniteltava siten, että se edistää omalta osaltaan yhden tai useamman maaseudun kehittämistä koskevan unionin prioriteetin täyttämistä. Liitteessä V vahvistetaan viitteellinen luettelo unionin prioriteettien kannalta erityisen tärkeistä toimenpiteistä.

1 JAKSO

YKSITTÄISET TOIMENPITEET

15 artikla

Tietämyksensirtoa ja tiedotusta koskevat toimet

1. Tämän toimenpiteen mukainen tuki kattaa ammatillista koulutusta ja pätevyyden hankkimista koskevat toimet, esittelytoiminnan ja tiedotustoimet. Ammatillista koulutusta ja pätevyyden hankkimista koskeviin toimiin voi sisältyä koulutuskursseja, työpajoja ja valmennusta.

Tuki voi myös kattaa lyhytaikaisen tilanhoitoa koskevan vaihdon ja tilavierailut.

2. Tämän toimenpiteen mukaista tukea myönnetään maa- ja metsätalous- sekä elintarvikealoilla toimiville henkilöille, maankäyttäjille ja muille talouden toimijoille, jotka ovat maaseutualueilla toimivia pk-yrityksiä.

Tuensaajana on koulutustoimen tai muun tietämyksensirto- ja tiedotustoimen tarjoaja.

3. Tämän toimenpiteen mukaista tukea ei myönnetä ohjaus- tai koulutuskursseihin, jotka ovat osa keskiasteen tai sitä ylemmän asteen tavanomaisia koulutusohjelmia tai -järjestelmiä.

Tietämysensiirto- ja tiedotuspalveluja tarjoavilla yksiköillä on oltava tarkoituksenmukaiset valmiudet henkilöstön pätevyyden suhteen ja henkilöstölle on tarjottava säännöllisesti koulutusta näiden tehtävien hoitamiseen.

4. Tämän toimenpiteen mukaisia tukikelpoisia kustannuksia ovat tietämysensiirto- tai tiedotustoimen järjestämisestä ja toteuttamisesta aiheutuvat kustannukset. Kun kyseessä ovat esittelyhankkeet, tuki voi myös kattaa hankkeisiin liittyvät investointikustannukset. Tukikelpoisia ovat myös osallistujien matka- ja majoituskulut ja heidän päivärahasa sekä viljelijöiden lomituskulut.
5. Siirretään komissiolle valta antaa 90 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tukikelpoisten kustannusten tarkentamista, tietämysensiirtopalveluja tarjoavien yksiköiden vähimmäispätevyyttä sekä tilanhoitoa koskevan vaihdon ja tilavierailujen kestoa ja sisältöä.

16 artikla

Neuvonta-, tilanhoito- ja lomituspalvelut

1. Tämän toimenpiteen mukaisen tuen tavoitteena on
 - (a) auttaa viljelijöitä, metsänomistajia ja maaseutualueiden pk-yrityksiä hyödyntämään neuvontapalveluja tilansa, yrityksensä ja/tai investointinsa taloudellisen ja ympäristötehokkuuden parantamisessa sekä niiden ilmastoystävällisyyden ja ilmastonmuutoksen kestävyuden parantamisessa;
 - (b) edistää tilanhoito- ja lomituspalvelujen sekä maatalouden neuvontapalvelujen ja metsätalouden neuvontapalvelujen perustamista, mukaan luettuna asetuksen (EU) N:o HR/2012 12, 13 ja 14 artiklassa tarkoitettu maatilojen neuvontajärjestelmä;
 - (c) edistää neuvojen koulutusta.
2. Edellä 1 kohdan a ja c alakohdassa säädetyn tuen edunsaajana on neuvonta- tai koulutuspalvelun tarjoaja. Edellä 1 kohdan b alakohdan mukainen tuki myönnetään viranomaiselle tai elimelle, joka perustaa tilanhoito- tai lomituspalvelun taikka maa- tai metsätalouden neuvontapalvelun.
3. Neuvontapalveluja antamaan valituilla viranomaisilla tai elimillä on oltava tarkoituksenmukaiset resurssit eli säännöllisesti koulutettavaa ja pätevää henkilöstöä sekä neuvontakokemusta, ja niiden neuvontatoiminnan on oltava luotettavaa niillä aloilla, joilla ne antavat neuvontaa. Tuensaajat on valittava ehdotuspyynnöillä. Valintamenettelyn on oltava puolueeton ja avoin sekä julkisille että yksityisille elimille.

Neuvoja antaessaan neuvontapalvelujen on noudatettava asetuksen (EU) N:o HR/2012 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja salassapitovelvollisuuksia.

4. Viljelijöille annettavan neuvonnan on liityttävä ainakin yhteen maaseudun kehittämistä koskevaan unionin prioriteettiin, ja sen on katettava vähintään yksi seuraavista:
- (a) yksi tai useampi asetuksen (EU) N:o HR/2012 VI osaston I luvussa säädetty lakisääteinen hoitovaatimus ja/tai hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskeva toimenpidevaatimus;
 - (b) tarvittaessa asetuksen (EU) N:o DP/2012 III osaston 2 luvun mukaiset ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisat maatalouskäytännöt ja asetuksen (EU) N:o DP/2012 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu maatalousmaan säilyttäminen;
 - (c) asetuksen (EU) N:o HR/2012 liitteessä I säädettyt vaatimukset tai toimet, jotka liittyvät ilmastonmuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen, luonnon monimuotoisuuteen, vesien ja maaperän suojeluun, eläin- ja kasvitaudeista ilmoittamiseen ja innovaatioihin;
 - (d) jäsenvaltioiden määrittelemien pientilojen taloudellisen toiminnan kestävä kehittäminen, ainakin kun kyseessä ovat sellaiset tilat, jotka kuuluvat asetuksen (EU) N:o DP/2012 V osastossa tarkoitettuun pienviljelijäjärjestelmään; tai
 - (e) tarvittaessa unionin lainsäädäntöön perustuvat työturvallisuusvaatimukset.
- Neuvonta voi myös kattaa muita maatalon taloudelliseen tilanteeseen, maataloustuotantoon ja ympäristötehokkuuteen liittyviä seikkoja.
5. Metsänomistajille annettavan neuvonnan on katettava vähintään direktiivien 92/43/ETY, 2009/147/EY ja 2000/60/EY mukaiset asiaa koskevat velvollisuudet. Siinä voidaan myös käsitellä metsätalon taloudelliseen tilanteeseen ja ympäristötehokkuuteen liittyviä seikkoja.
6. Pk-yrityksille annettavassa neuvonnassa voidaan käsitellä yrityksen taloudelliseen tilanteeseen ja ympäristötehokkuuteen liittyviä seikkoja.
7. Perustelluissa ja asianmukaisissa tapauksissa neuvontaa voidaan antaa osittain ryhmässä ottaen samalla huomioon neuvontapalvelujen yksittäisten käyttäjien tilanteet.
8. Edellä 1 kohdan a ja c alakohdan mukaisen tuen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä I. Edellä 1 kohdan b alakohdan mukaista pienenevää tukea maksetaan enintään viiden vuoden ajan palvelujen perustamisesta.
9. Siirretään komissiolle valta antaa 90 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat neuvontapalveluja antavien viranomaisten tai elinten pätevyyden vähimmäisvaatimusten täsmentämistä.

Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmät

1. Tämän toimenpiteen mukainen tuki kattaa viljelijöiden liittymisen seuraaviin:
 - (a) unionin lainsäädännöllä käyttöön otetut maataloustuotteiden, puuvillan tai elintarvikkeiden laatujärjestelmät;
 - (b) jäsenvaltioiden hyväksymät maataloustuotteiden, puuvillan tai elintarvikkeiden laatujärjestelmät, jotka täyttävät seuraavat perusteet:
 - i) tällaisissa järjestelmissä valmistettavien lopputuotteiden erityisyys johtuu selkeistä velvoitteista, joiden avulla voidaan taata
 - tuotteen erityiset ominaisuudet, tai
 - erityiset viljely- tai tuotantomenetelmät, tai
 - kansanterveyden, eläinten tai kasvien terveyden, eläinten hyvinvoinnin tai ympäristönsuojelun kannalta huomattavasti laadukkaampi lopputuote kuin mitä kaupallista hyödykettä koskevissa standardeissa vaaditaan;
 - ii) järjestelmä on avoin kaikille tuottajille;
 - iii) järjestelmä sisältää sitovat tuote-eritelmiä, joiden noudattamista valvovat viranomaiset tai riippumaton tarkastuselin;
 - iv) järjestelmä on läpinäkyvä ja varmistaa tuotteiden täydellisen jäljitettävyyden;
 - tai
 - (c) maataloustuotteiden vapaaehtoiset sertifiointiohjelmat, joiden jäsenvaltiot ovat tunnustaneet olevan maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden vapaaehtoisia sertifiointiohjelmia koskevia parhaista käytäntöjä koskevien EU:n suuntaviivojen²⁹ mukaisia.
2. Tuki on myönnettävä vuotuisena kannustinpalkkiona, jonka taso määritellään tuettuihin järjestelmiin osallistumisesta aiheutuvien kiinteiden kustannusten mukaan, ja sitä voidaan myöntää enintään viiden vuoden ajan.

Tätä kohtaa sovellettaessa ilmaisu 'kiinteät kustannukset' tarkoittaa tuettuun laatuohjelmaan liittymisestä aiheutuvia kustannuksia ja tällaiseen ohjelmaan osallistumisesta maksettavaa vuosimaksua, tarvittaessa järjestelmän eritelmän noudattamiseen liittyvät valvontakustannukset mukaan luettuina.

²⁹ Komission tiedonanto – EU:n suuntaviivat maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden vapaaehtoisia sertifiointiohjelmia koskevista parhaista käytännöistä (EUVL C 341, 16.12.2010, s. 5).

3. Tuen enimmäismäärä vahvistetaan liitteessä I.
4. Siirretään komissiolle valta antaa 90 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 1 kohdan a alakohdan soveltamisalaan kuuluvia erityisiä unionin laatujärjestelmiä.

18 artikla

Investoinnit fyysiseen omaisuuteen

1. Tämän toimenpiteen mukainen tuki kattaa aineelliset ja/tai aineettomat investoinnit, jotka
 - (a) parantavat maatalan kokonaistehokkuutta;
 - (b) koskevat perussopimuksen liitteeseen I kuuluvien tuotteiden tai puuvillan jalostusta, kaupan pitämistä ja/tai kehittämistä. Tuotantoprosessista saatu tuotos voi olla tuote, joka ei kuulu mainittuun liitteeseen;
 - (c) koskevat maatalouden kehittämiseen ja mukauttamiseen liittyvää infrastruktuuria, maa- ja metsätalousmaalle pääsy, tilusjärjestelyt ja maanparannus sekä energia- ja vesihuolto mukaan luettuina; tai
 - (d) ovat tuottamattomia investointeja, jotka liittyvät maa- ja metsätalouden ympäristösitoumusten toteuttamiseen, lajien ja luontotyyppien biologisen monimuotoisuuden suojelun tasoon tai Natura 2000 -alueen tai muun ohjelmassa määriteltävän luonnonarvoltaan merkittävän alueen yleishyödyllisen arvon parantamiseen.
2. Edellä 1 kohdan a alakohdan mukaista tukea myönnetään maataloille. Jos investoinneilla tuetaan tilojen rakenneuudistusta, tukikelpoisia ovat vain tilat, jotka eivät ole tiettyä kokoa suurempia; jäsenvaltiot määrittelevät ohjelmassaan mainitun tilakoon kaikenlaisen maatalouden kilpailukykyyn ja tilojen elinkelpoisuuden parantamiseen liittyvän maaseudun kehittämistä koskevan unionin prioriteetin yhteydessä tehdyn SWOT-analyysin perusteella.
3. Tämän toimenpiteen mukaisen tuen enimmäistukiprosentit vahvistetaan liitteessä I. Näitä enimmäistukiprosentteja voidaan korottaa liitteen I mukaisesti, kun kyseessä ovat nuoret viljelijät, useamman kuin yhden toimenpiteen mukaista tukea saavat yhteiset investoinnit ja yhdennetyt hankkeet, investoinnit 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla alueilla, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia huomattavia rajoitteita, ja maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden mukaisesti tuetut toimet. Yhdistetty tukiprosentti saa kuitenkin olla enintään 90 prosenttia.
4. Edellä olevaa 3 kohtaa ei sovelleta 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin tuottamattomiin investointeihin.

19 artikla

Luonnonkatastrofien ja muiden katastrofien vahingoittamien maatalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen ja aiheellisten ennalta ehkäisevien toimien käyttöönotto

1. Tämän toimenpiteen mukainen tuki kattaa
 - (a) investoinnit ennalta ehkäiseviin toimiin, joiden tavoitteena on lieventää mahdollisten luonnonkatastrofien ja muiden katastrofien seurauksia;
 - (b) investoinnit luonnonkatastrofien ja muiden katastrofien vahingoittaman maatalousmaan kunnostamiseksi ja sen vahingoittamien tuotantomahdollisuuksien palauttamiseksi.
2. Tuki myönnetään viljelijöille tai viljelijäryhmille. Tuki voidaan myöntää myös julkisille yhteisöille, jos tällaisten yhteisöjen investoinnin ja maatalouden tuotantomahdollisuuksien välillä on osoitettavissa yhteys.
3. Edellä 1 kohdan b alakohdan mukaisen tuen myöntämisen edellytyksenä on, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset toteavat virallisesti, että luonnonkatastrofi on tapahtunut ja että tämä katastrofi tai direktiivin 2000/29/EY mukaisesti kasvitautin tai tuholaisen hävittämiseksi taikka niiden leviämisen estämiseksi toteutetut toimenpiteet ovat tuhonneet vähintään 30 prosenttia alueen maatalouden tuotantomahdollisuuksista.
4. Tämän toimenpiteen mukaista tukea ei myönnetä luonnonkatastrofista tai muista katastrofeista johtuviin tulonmenetyksiin.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei tämän toimenpiteen ja muiden kansallisten tai unionin tukivälineiden taikka yksityisten vakuutusjärjestelmien yhdistämisestä aiheudu liian suuria korvauksia.
5. Edellä 1 kohdan a alakohdan mukaisen tuen enimmäistukiprosentti vahvistetaan liitteessä I. Enimmäisprosenttia ei sovelleta yhteisiin hankkeisiin, joihin osallistuu useampi kuin yksi tuensaaja.
6. Siirretään komissiolle valta antaa 90 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän toimenpiteen mukaisesti tukikelpoisten kustannusten määrittämistä.

20 artikla

Tila- ja yritystoiminnan kehittäminen

1. Tämän toimenpiteen mukainen tuki kattaa
 - (a) yrityksen perustamistuen, joka on suunnattu
 - i) nuorille viljelijöille;

- ii) maatalouden ulkopuoliseen toimintaan maaseutualueilla;
 - iii) pienten tilojen kehittämiseen;
- (b) maatalouden ulkopuoliseen toimintaan tehtävät investoinnit;
- (c) vuotuisen tuen viljelijöille, jotka osallistuvat asetuksen (EU) N:o DP/2012 V osastossa säädettyyn pienviljelijöiden järjestelmään, jäljempänä 'pienviljelijäjärjestelmä' ja jotka siirtävät tilansa pysyvästi toiselle viljelijälle.
2. Edellä 1 kohdan a alakohdan i alakohdan mukainen tuki myönnetään nuorille viljelijöille.

Edellä 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukainen tuki myönnetään viljelijöille tai maatilakotitalouden jäsenille, jotka laajentavat taloudellista toimintaansa maatalouden ulkopuolelle, sekä maaseutualueilla maatalouden ulkopuolella toimiville mikro- ja pienyrityksille.

Edellä 1 kohdan a alakohdan iii alakohdan mukainen tuki myönnetään jäsenvaltioiden määrittelemille pientiloille.

Edellä 1 kohdan b alakohdan mukainen tuki myönnetään maaseutualueilla maatalouden ulkopuolella toimiville mikro- ja pienyrityksille sekä viljelijöille tai maatilakotitalouden jäsenille.

Edellä 1 kohdan c alakohdan mukainen tuki myönnetään viljelijöille, jotka ovat hakemuksen jättöhetkellä osallistuneet pienviljelijäjärjestelmään vähintään yhden vuoden ajan ja jotka sitoutuvat siirtämään koko tilansa ja vastaavat tukioikeudet toiselle viljelijälle. Tukea maksetaan siirtopäivästä 31 päivään joulukuuta 2020 asti.

3. Maatilakotitalouden jäsenenä voidaan pitää luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tai tällaisten henkilöiden muodostamaa ryhmää, maataloustyöntekijöitä lukuun ottamatta, siitä riippumatta, millaisen oikeudellisen aseman kansallinen lainsäädäntö ryhmälle ja sen jäsenille antaa. Jos oikeushenkilöä tai tällaisten henkilöiden muodostamaa ryhmää pidetään maatilakotitalouden jäsenenä, kyseisen jäsenen on harjoitettava tilalla maataloutta tukihakemuksen esittämishetkellä.
4. Edellä 1 kohdan a alakohdan mukaisen tuen edellytyksenä on liiketoimintasuunnitelman esittäminen. Liiketoimintasuunnitelman toteuttaminen on aloitettava kuuden kuukauden kuluessa tuen myöntämisestä annetun päätöksen päivämäärästä.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava 1 artiklan a alakohdan i ja iii alakohdan mukaiseen tukeen maatalojen osalta sovellettavat ylä- ja alarajat. Edellä 1 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaisen tuen alarajan on oltava huomattavasti korkeampi kuin 1 kohdan a alakohdan iii alakohdan mukaisen tuen ylärajan. Tukea voidaan kuitenkin myöntää vain tiloille, jotka vastaavat mikro- ja pienyritysten määritelmää.

5. Edellä 1 kohdan a alakohdan mukainen tuki myönnetään kiinteänä tukena, joka voidaan maksaa vähintään kahdessa erässä, ja sitä voidaan myöntää enintään viiden vuoden ajan. Erät voivat olla pieneneviä. Edellä 1 kohdan a alakohdan i ja ii

alakohdan mukaisen tuen viimeisen erän maksamisen edellytyksenä on liiketoimintasuunnitelman moitteeton toteuttaminen.

6. Edellä 1 kohdan a alakohdassa säädetyn tuen enimmäismäärä vahvistetaan liitteessä I. Jäsenvaltioiden on 1 kohdan a alakohdan i ja ii alakohdan mukaisen tuen määrää määrittäessään otettava huomioon myös ohjelma-alueen sosioekonominen tilanne.
7. Edellä 1 kohdan c alakohdassa säädetty tuki on suuruudeltaan 120 prosenttia tuensaajan pienviljelijäjärjestelmän mukaisesti saamasta vuotuisesta tuesta.
8. Siirretään komissiolle valta antaa 90 artiklan mukaisesti delegeoituja säädöksiä, jotka koskevat liiketoimintasuunnitelman vähimmäissisältöä ja perusteita, joita jäsenvaltioiden on sovellettava 4 kohdassa tarkoitettuja rajoja vahvistaessaan.

21 artikla

Peruspalvelut ja kylien kunnostus maaseutualueilla

1. Tämän toimenpiteen mukainen tuki kattaa erityisesti
 - (a) maaseutualueiden kuntien ja niiden peruspalvelujen kehittämissuunnitelmien sekä Natura 2000 -alueita ja muita luonnonarvoltaan merkittäviä alueita koskevien suojelu- ja hoitosuunnitelmien laatimisen ja päivittämisen;
 - (b) investoinnit kaikenlaisten pieninfrastruktuurien luomiseksi, parantamiseksi tai laajentamiseksi, uusiutuvia energialähteitä koskevat investoinnit mukaan luettuina;
 - (c) laajakaistainfrastruktuurin, myös sen luomisen, parantamisen ja laajentamisen, passiivisen laajakaistainfrastruktuurin sekä laajakaistan ja julkisten sähköisen hallinnon ratkaisujen saatavuuden;
 - (d) investoinnit maaseutuväestölle suunnattujen paikallisten peruspalvelujen, vapaa-aika ja kulttuuri mukaan luettuina, perustamiseksi, parantamiseksi tai laajentamiseksi sekä niihin liittyvät infrastruktuurit;
 - (e) julkiset investoinnit vapaa-ajan infrastruktuuriin, matkailuneuvontaan ja matkakohteiden viitoitukseen;
 - (f) kylien ja maaseutumaiseman kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämiseen, kunnostamiseen ja parantamiseen liittyvät tutkimukset ja investoinnit, asiaa koskevat sosioekonomiset näkökohdat mukaan luettuina;
 - (g) toimintojen siirtämiseen sekä maaseudun asutuskeskuksia lähellä sijaitsevien rakennusten ja muiden tilojen muutostöihin tarkoitetut investoinnit, joilla pyritään parantamaan elämänlaatua tai lisäämään asuinkeksuksen ympäristötehokkuutta.
2. Tämän toimenpiteen mukainen tuki koskee vain pieninfrastruktuureja, jotka kukin jäsenvaltio määrittelee ohjelmassaan. Maaseudun kehittämissuunnitelmiin voi kuitenkin

sisältyä tätä sääntöä koskevia erityisiä poikkeuksia, kun kyseessä ovat laajakaistaan ja uusiutuviin energialähteisiin tehtävät investoinnit. Tällöin on vahvistettava selkeät perusteet täydentävyyden varmistamiseksi muiden unionin välineiden mukaisen tuen kanssa.

3. Edellä 1 kohdan mukaiset investoinnit ovat tukikelpoisia, kun niihin liittyvät tukitoimet toteutetaan maaseutualueiden kuntien ja niiden peruspalvelujen kehittämissuunnitelmien mukaisesti, jos sellaisia on olemassa, ja kyseiset investoinnit ovat paikallisen kehittämisstrategian mukaisia, jos sellainen on olemassa.
4. Siirretään komissiolle valta antaa 90 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän toimenpiteen mukaisesti tukikelpoisten uusiutuvan energian infrastruktuurityyppien määrittelemistä.

22 artikla

Investoinnit metsäalueiden kehittämiseen ja metsien elinkelpoisuuden parantamiseen

1. Tämän toimenpiteen mukainen tuki kattaa
 - (a) metsityksen ja metsämaan muodostamisen;
 - (b) peltometsätalousjärjestelmien käyttöönoton;
 - (c) metsäpaloista ja luonnonkatastrofeista, tuholaiset ja taudit, muut katastrofit sekä ilmastoon liittyvät uhat mukaan luettuina, metsille aiheutuvien vahinkojen ennalta ehkäiseminen ja korjaaminen;
 - (d) investoinnit, joilla parannetaan metsäekosysteemien kestävyttä ja ympäristöarvoa sekä metsäekosysteemien ilmastonmuutoksen lieventämiseen liittyvää potentiaalia;
 - (e) investoinnit uusiin metsätalouden tekniikoihin sekä metsätuotteiden jalostukseen ja kaupan pitämiseen.
2. Jäljempänä 36–40 artiklassa säädettyjä metsänomistusta koskevia rajoituksia ei sovelleta trooppisiin tai subtrooppisiin metsiin eikä Azorien, Madeiran, Kanariansaarten, neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2019/93³⁰ tarkoitettujen Egeanmeren pienten saarten ja Ranskan merentakaisen departementtien metsäaloihin.

Tuen saamisen edellytyksenä tiettyä kokoa suurempien tilojen osalta on metsien kestävä hoito ja käyttö, sellaisena kuin se määriteltiin vuonna 1993 pidetyssä Euroopan metsien suojelun ministerikokouksessa³¹, jäljempänä "kestävä

³⁰ EYVL L 184, 27.7.1993, s. 1.

³¹ Toinen metsien suojelua Euroopassa käsitellyt ministerikokous, 16 ja 17 päivänä kesäkuuta 1993, Helsinki/Suomi, "Päätöslauselma H1 - Euroopan metsien kestävä hoidon ja käytön yleisperiaatteet".

metsätalous’, vastaavan metsänhoitosuunnitelman tai vastaavan välineen toimittaminen; jäsenvaltiot määrittelevät ohjelmassaan mainitun tilakoon.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 90 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat luonnonkatastrofin tai tuholaiden ja tautien esiintymisen toteamisen edellytyksiä sekä tukikelpoisten ennalta ehkäisevien toimien määrittelemistä.

23 artikla

Metsitys ja metsämaan muodostaminen

1. Edellä 22 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaista tukea myönnetään yksityisille maanomistajille, maanvuokraajille, kunnille ja kuntayhtymille, ja se kattaa perustamiskustannukset ja hehtaaria kohti maksettavan vuosipalkkion hoitokustannusten, esi- ja jälkiraivaus mukaan luettuna, korvaamiseksi enintään kymmenen vuoden ajan.
2. Tukikelpoista on sekä maatalousmaa että muu kuin maatalousmaa. Istutettujen lajien on vastattava kyseisen alueen ympäristö- ja ilmasto-olosuhteita sekä ympäristöä koskevia vähimmäisvaatimuksia. Tukea ei myönnetä lyhytkiertoisien energiapuun, joulukuusien eikä energiantuotantoon tarkoitettujen nopeakasvuisten puiden istutukseen. Alueilla, joilla ankarat maaperä- ja ilmasto-olosuhteet vaikeuttavat metsitystä, tukea voidaan myöntää muiden monivuotisten puumaisten lajien kuten paikallisiin olosuhteisiin soveltuviin pensaiden istutukseen.
3. Siirretään komissiolle valta antaa 90 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 2 kohdassa tarkoitettujen ympäristöä koskevien vähimmäisvaatimusten määrittelemistä.

24 artikla

Peltometsätalousjärjestelmien käyttöönotto

1. Edellä 22 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaista tukea myönnetään yksityisille maanomistajille, maanvuokraajille, kunnille ja kuntayhtymille, ja se kattaa perustamiskustannukset ja hehtaaria kohti maksettavan vuosipalkkion hoitokustannusten korvaamiseksi enintään kolmen vuoden ajan.
2. Ilmaisulla ’peltometsätalousjärjestelmä’ tarkoitetaan maankäyttöjärjestelmää, jossa kasvatetaan puita samalla maalla yhdessä laajaperäisen maatalouden kanssa. Jäsenvaltioiden on määritettävä, kuinka paljon taimia hehtaarille voidaan enintään istuttaa, ottaen huomioon paikalliset maaperä- ja ilmasto-olosuhteet, puulajit ja tarve varmistaa maan maatalouskäytön jatkuminen.
3. Enimmäistukiprosentti vahvistetaan liitteessä I.

Metsäpaloista, luonnonkatastrofeista ja muista katastrofeista metsille aiheutuvien vahinkojen ennalta ehkäiseminen ja korjaaminen

1. Edellä 22 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaista tukea myönnetään yksityisille, osittain julkisille ja julkisille metsänomistajille, kunnille, valtion metsille ja kuntayhtymille, ja se kattaa seuraavista johtuvat kustannukset:
 - (a) suojaavien perusrakenteiden luominen. Kun kyseessä ovat palonkatkaisulinjat, tuki voi myös kattaa hoitokustannukset. Tukea ei myönnetä maatalouteen liittyvään toimintaan alueilla, joilla sovelletaan maatalouden ympäristösitoumuksia;
 - (b) tulipalojen ja muiden luonnononnettomuuksien ennalta ehkäisemiseksi paikallisella tasolla toteutettavat pienimuotoiset toimet;
 - (c) metsäpalojen, tuholaiden ja tautien valvontamahdollisuuksien ja tietoliikennelaitteiden käyttöönotto tai parantaminen;
 - (d) tulipalojen ja muiden luonnonkatastrofien, myös tuholaiden, tautien, muiden katastrofien ja ilmastonmuutokseen liittyvien ilmiöiden, vahingoittaman metsätalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen.
2. Kun kyseessä ovat tuholaisia ja sairauksia koskevat ennalta ehkäisevät toimet, asianomaisen katastrofiriskin tueksi on esitettävä tieteellistä näyttöä ja julkisten tiedeyhteisöjen lausuma. Tarvittaessa ohjelmaan on liitettävä luettelo kasvien haitallisten organismien lajeista, jotka voivat aiheuttaa katastrofin.

Tukikelpoisten tukitoimien on oltava jäsenvaltioiden laatimien metsänsuojelusuunnitelmien mukaisia. Tuen saamisen edellytyksenä tiettyä kokoa suurempien tilojen osalta on sellaisen metsänhoitosuunnitelman toimittaminen, jossa ennalta ehkäisevien toimien tavoitteet esitetään yksityiskohtaisesti; jäsenvaltiot määrittelevät ohjelmassaan mainitun tilakoon.

Metsäpalojen ennalta ehkäisyä koskevaa tukea myönnetään metsäalueille, jotka on luokiteltu jäsenvaltioiden metsänsuojelusuunnitelmissa keskisuuren tai suuren metsäpalariskin alueiksi.
3. Edellä 1 kohdan d alakohdan mukaisen tuen myöntämisen edellytyksenä on, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset toteavat virallisesti, että luonnonkatastrofi on tapahtunut ja että tämä katastrofi tai direktiivin 2000/29/EY mukaisesti kasvitautin tai tuholaisen hävittämiseksi taikka niiden leviämisen estämiseksi toteutetut toimenpiteet ovat tuhonneet vähintään 30 prosenttia alueen metsätalouden tuotantomahdollisuuksista. Tämä prosenttiosuus on määritettävä metsätalouden olemassa olevien keskimääräisten tuotantomahdollisuuksien perusteella joko katastrofia välittömästi edeltävänä kolmivuotiskautena tai sitä välittömästi edeltävänä viisivuotiskautena siten, ettei huomioon oteta suurinta ja pienintä arvoa.

4. Tämän toimenpiteen mukaista tukea ei myönnetä luonnonkatastrofista johtuviin tulonmenetyksiin.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei tämän toimenpiteen ja muiden kansallisten tai unionin tukivälineiden taikka yksityisten vakuutusjärjestelmien yhdistämisestä aiheudu liian suuria korvauksia.

26 artikla

Investoinnit, joilla parannetaan metsäekosysteemien kestävyyttä ja ympäristöarvoa

1. Edellä 22 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaista tukea myönnetään luonnollisille henkilöille, yksityisille metsänomistajille, yksityisoikeudellisille ja osittain julkisille elimille, kunnille ja kuntayhtymille. Kun kyseessä ovat valtion metsät, tukea voidaan myös myöntää tällaisia metsiä hoitaville elimille, jotka eivät sisälly valtion talousarvioon.
2. Investoinnit on kohdennettava ympäristötavoitteisiin liittyvien sitoumusten toteuttamiseen tai ekosysteemipalvelujen tarjoamiseen ja/tai toimiin, jotka lisäävät kyseisen alueen metsän ja metsämaan yleishyödyllistä arvoa tai parantavat ekosysteemien ilmastonmuutoksen lieventämiseen liittyvää potentiaalia, ottaen huomioon pitkällä aikavälillä saatava taloudellinen hyöty.

27 artikla

Investoinnit uusiin metsätalouden tekniikoihin sekä metsätuotteiden jalostukseen ja kaupan pitämiseen

1. Edellä 22 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaista tukea myönnetään yksityisille metsänomistajille, kunnille, kuntayhtymille ja pk-yrityksille investointeihin, joilla parannetaan metsätalouden tuotantomahdollisuuksia tai jotka liittyvät metsätuotteiden arvoa lisäävään jalostukseen tai kaupan pitämiseen. Azorien, Madeiran, Kanariansaarten, asetuksessa (ETY) N:o 2019/93 tarkoitettujen Egeanmeren pienten saarten ja Ranskan merentakaisen departementtien alueilla tukea voidaan myös myöntää muille yrityksille kuin pk-yrityksille.
2. Metsien taloudellisen arvon parantamiseen liittyvät investoinnit on tehtävä metsätilan tasolla, ja niihin voi sisältyä investointeja maaperää ja luonnonvaroja säästäviin metsänkorjuuvälineisiin ja -käytäntöihin.
3. Investoinnit, jotka koskevat puun käyttöä raaka-aineena tai energialähteenä, on rajoitettava teollista jalostusta edeltäviin työvaiheisiin.
4. Enimmäistukiprosentit vahvistetaan liitteessä I.

28 artikla

Tuottajaryhmien perustaminen

1. Tämän toimenpiteen mukaisen tuen tavoitteena on helpottaa sellaisten maa- ja metsätalouselämyalan tuottajaryhmien perustamista, joiden tarkoituksena on
 - (a) tällaisten ryhmien jäseninä olevien tuottajien tuotannon ja tuotoksen mukauttaminen markkinoiden vaatimuksiin;
 - (b) tuotteiden yhteinen markkinoille saattaminen, mukaan luettuina valmistelu myyntiä varten, myynnin keskittäminen ja toimitukset tukkuostajille;
 - (c) tuotantotietoja koskevien yhteisten sääntöjen vahvistaminen ottaen erityisesti huomioon sadonkorjuu ja saatavuus; ja
 - (d) muut toimet, joita tuottajaryhmät voivat toteuttaa, kuten liiketoimintaa ja markkinointia koskevan pätevyuden kehittäminen sekä innovoinnin organisointi ja helpottaminen.
2. Tukea myönnetään tuottajaryhmille, jotka jäsenvaltioiden toimivaltainen viranomaisena on hyväksynyt virallisesti liiketoimintasuunnitelman perusteella. Tukea voidaan myöntää vain tuottajaryhmille, jotka vastaavat pk-yritysten määritelmää.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liiketoimintasuunnitelman tavoitteet on saavutettu viiden vuoden kuluessa tuottajaryhmän hyväksymisestä.
3. Tuki maksetaan kiinteinä vuotuisina erinä tuottajaryhmän hyväksymistä seuraavien viiden vuoden aikana sen liiketoimintasuunnitelman perusteella. Se lasketaan ryhmän vuotuisen kaupan pidetyn tuotannon perusteella. Jäsenvaltiot voivat maksaa viimeisen erän vasta sen jälkeen, kun liiketoimintasuunnitelman moitteeton toteuttaminen on varmistettu.

Ensimmäisenä vuonna jäsenvaltiot voivat maksaa tuottajaryhmälle tukea, joka lasketaan ryhmän jäsenten kolme vuotta ennen ryhmään liittymistä kaupan pitämisen tuotannon keskimääräisen vuotuisen arvon perusteella. Kun kyseessä ovat metsätalouselämyalan tuottajaryhmät, tuki lasketaan ryhmän jäsenten viimeiset viisi vuotta ennen ryhmän hyväksyntää kaupan pitämisen keskimääräisen tuotannon perusteella siten, ettei huomioon oteta suurinta ja pienintä arvoa.
4. Enimmäistukiprosentit ja tuen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä I.

29 artikla

Maatalouden ympäristö- ja ilmastotoimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä tämän toimenpiteen mukaista tukea kaikilla alueillaan kansallisten, alueellisten tai paikallisten erityistarpeidensa ja

prioriteettiensa mukaisesti. Tämän toimenpiteen sisällyttäminen maaseudun kehittämisohjelmiin on pakollista.

2. Maatalouden ympäristö- ja ilmastotukia myönnetään viljelijöille, viljelijäryhmille tai viljelijöiden ja muiden maankäyttäjien ryhmille, jotka sitoutuvat vapaaehtoisesti toteuttamaan tukitoimia, joihin sisältyy yksi tai useampi maatalousmaata koskeva maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumus. Maatalouden ympäristö- ja ilmastotukia voidaan myöntää myös muille maankäyttäjille tai muiden maankäyttäjien ryhmille, jos tämä on asianmukaisesti perusteltua ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi.
3. Maatalouden ympäristö- ja ilmastotuet kattavat ainoastaan sitoumukset, jotka ylittävät asetuksen (EU) N:o HR/2012 VI osaston 1 luvun mukaisesti vahvistetut asiaa koskevat pakolliset toimenpidevaatimukset ja muut asetuksen (EU) N:o DP/2012 III osaston 2 luvun mukaisesti vahvistetut asiaa koskevat velvollisuudet sekä lannoitteiden ja kasvinsuojeluaineiden käyttöä koskevat vähimmäisvaatimukset ja muut kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut asiaa koskevat pakolliset hoitovaatimukset. Kaikki tällaiset pakolliset vaatimukset on täsmennettävä ohjelmassa.
4. Jäsenvaltioiden on pyrittävä tarjoamaan tämän toimenpiteen mukaisia tukitoimia toteuttaville henkilöille niiden toteuttamisen vaatimaa tietämystä ja tietoa, muun muassa antamalla sitoumukseen liittyvää asiantuntija-apua ja/tai asettamalla tämän toimenpiteen mukaisen tuen saamisen edellytykseksi asianmukaisen koulutuksen.
5. Tämän toimenpiteen mukaiset sitoumukset on tehtävä 5–7 vuoden ajaksi. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin tavoiteltujen ympäristöhyötyjen saavuttamiseksi tai ylläpitämiseksi tarvittaessa määritellä maaseudun kehittämisohjelmissaan tietyntyyppisille sitoumukselle pidemmän kestoajan, esimerkiksi sopimalla niiden voimassaolon jatkamisesta vuosittain ensimmäisen kauden päättymisen jälkeen.
6. Tukia myönnetään vuosittain, ja niiden on katettava tehdyistä sitoumuksista tuensaajille aiheutuvat lisäkustannukset ja tulonmenetykset kokonaan tai osittain. Tarvittaessa tuki voi myös kattaa transaktiokustannukset enintään 20 prosenttiin asti maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumuksesta maksetusta palkkiosta. Kun sitoumukset ovat viljelijäryhmien tekemiä, prosenttiosuus on enintään 30 prosenttia.
7. Jäsenvaltiot voivat käyttää tuensaajia valitessaan 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä, jos tämä on tarpeen toimenpiteen tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi.
8. Tuen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä I.

Tämän toimenpiteen mukaista tukea ei voida myöntää sitoumuksille, jotka kuuluvat luonnonmukaista maataloutta koskevan toimenpiteen soveltamisalaan.
9. Tukea voidaan myöntää maatalouden geenivarojen säilyttämistä varten sellaisiin tukitoimiin, jotka eivät kuulu 1–8 kohdan mukaisten säännösten soveltamisalaan.
10. Siirretään komissiolle valta antaa 90 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat sitoumusten voimassaolon jatkamista vuosittain ensimmäisen

kauden päättymisen jälkeen, kotieläintuotannon laajaperäistämiseen tai muunlaiseen kotieläinten hoitoon, lannoitteiden, kasvinsuojeluaineiden tai muiden tuotantopanosten käytön rajoittamiseen, sellaisten paikallisten rotujen kasvattamiseen, jotka ovat uhanalaisia kasvatuksesta luopumisen vuoksi, tai kasvien geenivarojen säilyttämiseen liittyviin sitoumuksiin sovellettavia edellytyksiä sekä 9 kohdan mukaisesti tukikelpoisten tukitoimien määrittelyä.

30 artikla

Luonnonmukainen maatalous

1. Tämän toimenpiteen mukaista tukea myönnetään hehtaarilta käytössä olevaa maatalousmaata viljelijöille tai viljelijäryhmille, jotka sitoutuvat vapaaehtoisesti siirtymään neuvoston asetuksessa (EY) N:o 834/2007³² määriteltyihin luonnonmukaisen maatalouden käytäntöihin ja menetelmiin tai ylläpitämään tällaisia käytäntöjä ja menetelmiä.
2. Tukea myönnetään vain sitoumuksiin, jotka ylittävät asetuksen (EU) N:o HR/2012 VI osaston I luvun mukaisesti vahvistetut asiaa koskevat pakolliset toimenpidevaatimukset, lannoitteiden ja kasvinsuojeluaineiden käyttöä koskevat vähimmäisvaatimukset ja muut kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut asiaa koskevat pakolliset hoitovaatimukset. Kaikki tällaiset vaatimukset on täsmennettävä ohjelmassa.
3. Tämän toimenpiteen mukaiset sitoumukset on tehtävä 5–7 vuoden ajaksi. Jos tukea myönnetään luonnonmukaisen maatalouden ylläpitämiseen, jäsenvaltiot voivat sopia maaseudun kehittämissuunnitelmassaan sitoumuksen voimassaolon jatkamisesta vuosittain ensimmäisen kauden päättymisen jälkeen.
4. Tukia myönnetään vuosittain, ja niiden on katettava tehdyistä sitoumuksista tuensaajille aiheutuvat lisäkustannukset ja tulonmenetykset kokonaan tai osittain. Tarvittaessa tuki voi myös kattaa transaktiokustannukset enintään 20 prosenttiin asti sitoumuksista maksetusta palkkiosta. Kun sitoumukset ovat viljelijäryhmien tekemiä, prosenttiosuus on enintään 30 prosenttia.
5. Tuen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä I.

31 artikla

Natura 2000 -tuet ja vesipolitiikan puitedirektiivin mukaiset tuet

1. Tämän toimenpiteen mukaista tukea myönnetään vuosittain hehtaarilta käytössä olevaa maatalousmaata tai hehtaarilta metsää, ja sen tarkoituksena on korvata tuensaajille aiheutuneet kustannukset ja tulonmenetykset, jotka johtuvat direktiivien

³² EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1.

92/43/ETY, 2009/147/EY ja 2000/60/EY täytäntöönpanoon liittyvistä haitoista kyseisillä alueilla.

2. Tukea myönnetään viljelijöille sekä yksityisille metsänomistajille ja metsänomistajien yhdistyksille. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa sitä voidaan myös myöntää muille maankäyttäjille.
3. Direktiiveihin 92/43/ETY ja 2009/147/EY liittyvää tukea myönnetään viljelijöille vain, kun kyseessä ovat haitat, jotka johtuvat neuvoston asetuksen (EU) N:o HR/2012 94 artiklassa ja liitteessä II vahvistetut hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat vaatimukset ylittävien vaatimusten noudattamisesta.
4. Direktiiviin 2000/60/EY liittyvää tukea myönnetään viljelijöille vain, kun kyseessä ovat erityisvaatimukset, jotka
 - (a) otettiin käyttöön direktiivillä 2000/60/EY ja jotka ovat mainitun direktiivin ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi laadittuihin vesipiirien hoitosuunnitelmiin liittyvien toimenpideohjelmien mukaisia ja tiukempia kuin muun unionin vesiensuojelulainsäädännön täytäntöönpanemiseksi edellytetyt toimenpiteet;
 - (b) ovat tiukempia kuin asetuksen (EU) N:o HR/2012 VI osaston I luvussa säädetyt lakisääteiset hoitovaatimukset sekä hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat vaatimukset ja asetuksen (EU) N:o DP/2012 III osaston 2 luvun mukaisesti vahvistetut velvollisuudet;
 - (c) ylittävät direktiivin 2000/60/EY hyväksymisen aikaan olemassa olleen unionin lainsäädännön mukaisen suojelun tason, josta säädetään direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 9 kohdassa; ja
 - (d) muuttavat huomattavasti maankäyttöä ja/tai rajoittavat huomattavasti maatalouskäytäntöä, mistä seuraa huomattavia tulonmenetyksiä.
5. Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettut vaatimukset on täsmennettävä ohjelmassa.
6. Tukea voivat saada seuraavat alueet:
 - (a) direktiivien 92/43/ETY ja 2009/147/EY nojalla nimetyt Natura 2000 -maa- ja metsätalousalueet;
 - (b) muut rajatut luonnonsuojelualueet, joilla on maa- tai metsätaloutta koskevia ympäristörajoitteita, jotka vaikuttavat direktiivin 92/43/ETY 10 artiklan täytäntöönpanoon. Näiden alueiden osuus ei saa maaseudun kehittämisohjelmaa kohden ylittää viittä prosenttia ohjelman maantieteellisellä soveltamisalalla sijaitsevista nimetyistä Natura 2000 -alueista;
 - (c) direktiivin 2000/60/EY mukaisesti vesipiirin hoitosuunnitelmiin sisältyvät maatalousalueet.
7. Tuen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä I.

32 artikla

Tuet alueille, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia rajoitteita tai muita erityisrajoitteita

1. Tuet, jotka on tarkoitettu viljelijöille vuoristoalueilla ja muilla alueilla, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia rajoitteita tai muita erityisrajoitteita, myönnetään vuosittain hehtaarilta käytössä olevaa maatalousmaata, ja niiden tarkoituksena on korvata viljelijöille aiheutuneet lisäkustannukset ja tulonmenetykset, jotka johtuvat maataloustuotannon rajoitteista kyseisillä alueilla.

Lisäkustannukset ja tulonmenetykset on laskettava verrattuna alueisiin, joilla ei ole luonnonolosuhteista johtuvia rajoitteita tai muita erityisrajoitteita, ottaen huomioon asetuksen (EU) N:o DP/2012 III osaston 3 luvun mukaiset tuet.
2. Tuet myönnetään viljelijöille, jotka sitoutuvat jatkamaan maataloustoimintaansa 33 artiklan mukaisesti nimetyillä alueilla.
3. Tukia vahvistettaessa on noudatettava liitteessä I vahvistettuja vähimmäis- ja enimmäismääriä.
4. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tukia pienennetään ohjelmassa määriteltävän tilakohtaisen enimmäispinta-alan ylittävältä osalta.
5. Jäsenvaltiot voivat myöntää tämän toimenpiteen mukaisia tukia vuosina 2014–2017 viljelijöille alueilla, jotka olivat ohjelmakaudella 2007–2013 tukikelpoisia asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a alakohdan ii alakohdan mukaisesti mutta eivät ole enää tukikelpoisia 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua uuden aluemäärittelyn jälkeen. Nämä tuet ovat pieneneviä siten, että niiden määrä vuonna 2014 on 80 prosenttia vuoden 2013 tuesta päättyen 20 prosenttiin vuonna 2017.
6. Niissä jäsenvaltioissa, jotka eivät ole saaneet 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua alueiden määrittelyä päätökseen ennen 1 päivää tammikuuta 2014, 5 kohtaa on sovellettava viljelijöihin, jotka saavat tukia alueilla, jotka olivat oikeutettuja tällaisiin tukiin ohjelmakaudella 2007–2013. Kun alueiden määrittely saadaan päätökseen, edelleen tukikelpoisina säilyvien alueiden viljelijät saavat tämän toimenpiteen mukaista täyttä tukea. Tukikelpoisuutensa menettävien alueiden viljelijät eivät saa enää 5 kohdan mukaista tukea.

33 artikla

Sellaisten alueiden nimeäminen, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia rajoitteita tai muita erityisrajoitteita

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä 2, 3 ja 4 kohdan perusteella alueet, joille voidaan myöntää 32 artiklassa säädettyjä tukia, noudattaen seuraavia luokkia:
 - (a) vuoristoalueet;

- (b) muut alueet kuin vuoristoalueet, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia huomattavia rajoitteita; ja
 - (c) muut alueet, joilla on erityisrajoitteita.
2. Jotta vuoristoalueille voitaisiin myöntää 32 artiklan mukaisia tukia, niille on oltava ominaista huomattavasti rajoittuneet maankäyttömahdollisuudet ja oleellisesti nousseet tuotantokustannukset, jotka johtuvat
- (a) alueen korkean sijainnin vuoksi erittäin vaikeista ilmasto-olosuhteista, jotka lyhentävät kasvukautta merkittävästi;
 - (b) alemmissa korkeuksissa suurimmassa osassa kyseistä aluetta olevista jyrkistä rinteistä, jotka estävät koneiden käytön tai edellyttävät erittäin kalliiden erityislaitteiden käyttöä, taikka näiden kahden tekijän yhteisvaikutuksesta silloin kun molemmista erillisenä aiheutuva rajoite on merkityksettömämpi, edellyttäen että yhteisvaikutuksesta aiheutuu vastaavia rajoitteita.

Vuoristoalueina pidetään 62. leveyspiirin pohjoispuolisia alueita ja eräitä niihin välittömästi liittyviä alueita.

3. Muilla alueilla kuin vuoristoalueilla on katsottava olevan luonnonolosuhteista johtuvia huomattavia rajoitteita ja niille voidaan myöntää 32 artiklan mukaisia tukia, jos vähintään 66 prosenttia käytössä olevasta maatalousmaasta täyttää vähintään yhden liitteessä II luetelluista perusteista mainitulla kynnyksellä. Tämän edellytyksen täyttyminen on varmistettava asianmukaisella paikallisten hallintoyksiköiden tasolla (LAU 2 -taso).

Tämän kohdan soveltamisalaan kuuluvia alueita määrittäessään jäsenvaltioiden on suoritettava objektiivisten perusteiden mukainen hienosäätö voidakseen sulkea pois alueet, joilla on dokumentoitu olevan ensimmäisen alakohdan mukaisia luonnonolosuhteista johtuvia huomattavia rajoitteita, jotka on kuitenkin ratkaistu investoinnin tai taloudellisen toiminnan ansiosta.

4. Muille kuin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuille alueille voidaan myöntää 32 artiklan mukaisia tukia, jos niillä on erityisrajoitteita ja niiden maankäyttöä olisi jatkettava ympäristön säilyttämiseksi tai parantamiseksi, maaseudun ylläpitämiseksi ja alueen matkailumahdollisuuksien varjelemiseksi tai rannikoiden suojelemiseksi.

Erytisrajoitteista kärsivien alueiden on muodostuttava luonnonsuojelua koskevien edellytysten kannalta yhdenmukaisista alueista, eikä niiden kokonaispinta-ala saa ylittää kymmentä prosenttia asianomaisen jäsenvaltion pinta-alasta.

5. Jäsenvaltioiden on liitettävä maaseudun kehittämissuunnitelmiaan
- (a) 2 ja 4 kohdan mukainen nykyinen tai muutettu aluemäärittely;
 - (b) 3 kohdassa tarkoitettujen alueiden uusi määrittely.

34 artikla

Eläinten hyvinvointi

1. Tämän toimenpiteen mukaisia eläinten hyvinvointia edistäviä tukia myönnetään viljelijöille, jotka sitoutuvat vapaaehtoisesti toteuttamaan tukitoimia, joihin sisältyy yksi tai useampi eläinten hyvinvointia edistävä sitoumus.
2. Eläinten hyvinvointia edistävät tuet kattavat ainoastaan sitoumukset, jotka ylittävät asetuksen (EU) N:o HR/2012 VI osaston I luvun mukaisesti vahvistetut asiaa koskevat pakolliset toimenpidevaatimukset ja muut kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut asiaa koskevat pakolliset hoitovaatimukset. Asianomaiset vaatimukset on täsmennettävä ohjelmassa.

Sitoumukset on tehtävä yhdeksi vuodeksi, joka voidaan uusia.

3. Aluekohtaisia tai muita yksikkökustannuksiin perustuvia tukia myönnetään vuosittain, ja niiden on katettava tehdystä sitoumuksesta viljelijöille aiheutuvat lisäkustannukset ja tulonmenetykset kokonaan tai osittain. Tarvittaessa tuet voivat myös kattaa transaktiokustannukset enintään 20 prosenttiin asti eläinten hyvinvointia edistävästä sitoumuksesta maksetusta palkkiosta.

Tuen enimmäismäärä vahvistetaan liitteessä I.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 90 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat niiden alojen määrittämistä, joilla vaatimuksia tiukennetaan eläinten hyvinvointiin liittyvien sitoumusten ansiosta.

35 artikla

Metsätalouden ympäristö- ja ilmastopalvelut ja metsien suojele

1. Tämän toimenpiteen mukaista tukea myönnetään hehtaarilta metsää metsänomistajille, kunnille ja kuntayhtymille, jotka sitoutuvat vapaaehtoisesti toteuttamaan tukitoimia, joihin sisältyy yksi tai useampi metsätalouden ympäristösitoumus. Valtion metsiä hoitavat elimet voivat myös saada tukea edellyttäen, että ne eivät sisälly valtion talousarvioon.

Edellä 1 kohdan mukaisen tuen saamisen edellytyksenä tiettyä kynnysarvoa suurempien metsätilojen osalta on kestävää metsätaloutta vastaavan metsänhoitosuunnitelman tai vastaavan välineen toimittaminen; jäsenvaltiot määrittelevät maaseudun kehittämisohjelmassaan mainitun kynnysarvon.

2. Tuot kattavat ainoastaan sitoumukset, jotka ylittävät kansallisessa metsätaloudessa tai muussa asiaa koskevassa kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut asiaa koskevat pakolliset vaatimukset. Kaikki tällaiset vaatimukset on täsmennettävä ohjelmassa.

Sitoumukset on tehtävä 5–7 vuoden ajaksi. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin tarvittaessa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa määritellä maaseudun kehittämissuunnitelmassaan tietyntyyppisille sitoumukselle pidemmän kestoajan.

3. Tuilla on katettava tehdyistä sitoumuksista tuensaajille aiheutuvat lisäkustannukset ja tulonmenetykset kokonaan tai osittain. Tarvittaessa se voi myös kattaa transaktiokustannukset enintään 20 prosenttiin asti metsätalouden ympäristösitoumuksista maksetusta palkkiosta. Tuen enimmäismäärä vahvistetaan liitteessä I.
4. Tukea voidaan myöntää yksityisille tahoille, kunnille ja kuntayhtymille sellaisiin metsätalouden geenivarojen säilyttämiseksi ja edistämiseksi toteutettaviin tukitoimiin, jotka eivät kuulu 1, 2 ja 3 kohdan soveltamisalaan.
5. Siirretään komissiolle valta antaa 90 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 4 kohdan mukaiseen tukeen oikeutettujen tukitoimien tyyppejä.

36 artikla

Yhteistyö

1. Tämän toimenpiteen mukaisella tuella edistetään sellaisen yhteistyön muotoja, johon osallistuu vähintään kaksi tahoja, ja erityisesti seuraavia:
 - (a) yhteistyöhön liittyvät lähestymistavat unionin eri toimijoiden välillä maataloudessa, elintarvikeketjussa ja metsätaloudessa sekä muiden sellaisten toimijoiden välillä, jotka edistävät maaseudun kehittämissuunnitelman tavoitteiden ja prioriteettien täyttämistä, toimialakohtaiset organisaatiot mukaan luettuina;
 - (b) klusterien ja verkostojen luominen;
 - (c) 62 artiklassa tarkoitettujen maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden mukaisten toimijaryhmien perustaminen ja toiminta.
2. Edellä 1 kohdan mukainen yhteistyö voi liittyä erityisesti seuraaviin:
 - (a) pilottihankkeet;
 - (b) uusien tuotteiden, käytäntöjen, menetelmien ja tekniikoiden kehittäminen maataloudessa, elintarvikealalla ja metsätaloudessa;
 - (c) yhteistyö pienten toimijoiden välillä yhteisten työprosessien järjestämisessä sekä tilojen ja resurssien jakamisessa;
 - (d) horisontaalinen ja vertikaalinen yhteistyö toimitusketjun toimijoiden välillä logististen rajapintojen kehittämiseksi tavoitteena edistää lyhyitä toimitusketjuja ja paikallisia markkinoita;

- (e) paikalliset menekinedistämistoimet lyhyiden toimitusketjujen ja paikallisten markkinoiden kehittämiseksi;
 - (f) yhteiset toimet ilmastonmuutoksen lieventämiseksi ja siihen sopeutumiseksi;
 - (g) ympäristöhankkeita ja nykyisiä ympäristökäytäntöjä koskevat yhteiset lähestymistavat;
 - (h) horisontaalinen ja vertikaalinen yhteistyö toimitusketjun toimijoiden välillä elintarvikkeissa, energiantuotannossa ja teollisissa prosesseissa käytettävän biomassan tuottamiseksi kestäväällä tavalla;
 - (i) yhteen tai useampaan maaseudun kehittämistä koskevaan unionin prioriteettiin liittyvän paikallisen kehittämisstrategian täytäntöönpano varsinkin muina kuin asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 28 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltynä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksina;
 - (j) metsänhoitosuunnitelmien tai vastaavien välineiden laatiminen.
3. Edellä 1 kohdan b alakohdan mukaista tukea myönnetään vain vastaperustetuille klustereille ja verkostoille sekä sellaisille klustereille ja verkostoille, jotka käynnistävät itselleen uuden toiminnan.
- Edellä 2 kohdan b alakohdan mukaisia tukitoimia koskevaa tukea voidaan myöntää myös yksittäisille toimijoille, jos tämän mahdollisuus sisältyy maaseudun kehittämisohjelmaan.
4. Pilottihankkeiden ja 2 kohdan b alakohdan mukaisten yksittäisten toimijoiden toteuttamien tukitoimien tulokset on jaettava.
5. Tämän toimenpiteen mukaista tukea voidaan myöntää seuraaviin kustannuksiin, jotka liittyvät 1 kohdassa tarkoitettuihin yhteistyön muotoihin:
- (a) kyseistä aluetta koskevat tutkimukset, toteutettavuustutkimukset ja liiketoimintasuunnitelman taikka metsänhoitosuunnitelman tai vastaavan tai muun kuin asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 29 artiklassa tarkoitetun paikallisen kehittämisstrategian laatimisesta aiheutuvat kustannukset;
 - (b) kyseisen alueen toiminnan edistäminen yhteisen alueellisen hankkeen toteutuksen mahdollistamiseksi. Kun kyseessä ovat klusterit, toiminnan edistäminen voi myös koskea koulutuksen järjestämistä, jäsenten välistä verkostoitumista ja uusien jäsenten hankintaa;
 - (c) yhteistyöstä aiheutuvat toimintakustannukset;
 - (d) liiketoimintasuunnitelman, muun kuin asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 29 artiklassa tarkoitetun paikallisen kehittämisstrategian tai innovointia koskevan toimen toteuttamiseen liittyvistä erityishankkeista suoraan aiheutuvat kustannukset;
 - (e) menekinedistämistoimista aiheutuvat kustannukset.

6. Kun toteutetaan liiketoimintasuunnitelmaa taikka metsänhoitosuunnitelmaa tai vastaavaa tai kehittämisstrategiaa, jäsenvaltiot voivat myöntää tuen joko kokonaissummana, joka kattaa yhteistyökustannukset ja toteutetuista hankkeista aiheutuneet kustannukset, tai kattaa vain yhteistyökustannukset ja käyttää hankkeiden toteutukseen muiden toimenpiteiden mukaisia varoja tai muita unionin rahastoja.
7. Tukea voidaan myös myöntää eri alueille tai jäsenvaltioihin sijoittautuneiden toimijoiden väliseen yhteistyöhön.
8. Tukea voidaan myöntää enintään seitsemän vuoden ajan, lukuun ottamatta ympäristöä koskevia yhteisiä toimia asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa.
9. Tämän toimenpiteen mukainen yhteistyö voidaan yhdistää muista unionin rahastoista kuin maaseuturahastosta samalla alueella tuettuihin hankkeisiin. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei tämän toimenpiteen ja muiden kansallisten tai unionin tukivälineiden yhdistämisestä aiheudu liian suuria korvauksia.
10. Siirretään komissiolla valta antaa 90 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tukeen oikeutettujen hankkeiden, klusterien, verkostojen, lyhyiden toimitusketjujen ja paikallisten markkinoiden erityispiirteiden tarkentamista sekä 2 kohdassa lueteltuja tukitoimien tyyppejä koskevan tuen myöntämisedellytyksiä.

37 artikla

Riskienhallinta

1. Tämän toimenpiteen mukainen tuki kattaa
 - (a) suoraan viljelijöille maksettavan taloudellisen tuen sato-, eläin- ja kasvivakuutusmaksuihin, kun vakuutus otetaan epäsuotuisten sääolojen ja eläin- tai kasvitautilien taikka tuholaisien aiheuttamien taloudellisten tappioiden varalta;
 - (b) taloudellisen tuen sijoitusrahastoille, joista viljelijöille maksetaan taloudellista korvausta eläin- tai kasvitaudista taikka ympäristövahingosta johtuvien taloudellisten tappioiden johdosta;
 - (c) tulojen vakauttamisvälineen, joka muodostuu taloudellisesta tuesta sijoitusrahastoille, joista maksetaan korvausta viljelijöille, joiden tulot laskevat paljon.
2. Edellä 1 kohdan b ja c alakohdan soveltamiseksi ilmaisulla 'sijoitusrahasto' tarkoitetaan jäsenvaltion kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti hyväksymää järjestelmää, jossa siihen kuuluvat viljelijät voivat vakuuttaa itsensä sellaisia taloudellisia tappioita vastaan, jotka aiheutuvat eläin- tai kasvitaudeista taikka ympäristövahingosta, taikka heidän tulojensa voimakasta laskua vastaan ja jossa tällaisille viljelijöille myönnetään korvauksia.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei tämän toimenpiteen ja muiden kansallisten tai unionin tukivälineiden taikka yksityisten vakuutusjärjestelmien yhdistämisestä aiheudu liian suuria korvauksia. Euroopan globalisaattorahastosta³³, jäljempänä 'EGR', saatu suora tulotuki otetaan myös huomioon viljelijöiden tulotasoa arvioitaessa.
4. Siirretään komissiolle valta antaa 90 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 39 artiklan 3 kohdan b alakohdassa ja 40 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen sijoitusrahastoille myönnettävien kaupallisten lainojen vähimmäis- ja enimmäiskestoja.

38 artikla

Sato-, eläin- ja kasvivakuutus

1. Edellä 37 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaista tukea myönnetään vain vakuutus sopimuksiin, jotka kattavat menetyksen, joka on aiheutunut epäsuotuisasta sääoloista, eläin- tai kasvitautista taikka tuholaisvahingoista tai direktiivin 2000/29/EY mukaisesti kasvitautin tai tuholaisen hävittämiseksi taikka niiden leviämisen estämiseksi toteutetuista toimenpiteistä, kun ne tuhoavat yli 30 prosenttia viljelijän edellisen kolmivuotiskauden tai edelliseen viisivuotiskauteen perustuvan kolmen vuoden keskimääräisestä vuosituotannosta, lukuun ottamatta korkeinta ja alinta määrää.
2. Kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on todettava virallisesti epäsuotuisien sääolojen, eläin- tai kasvitautin taikka tuholaisvahingon esiintyminen.

Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa vahvistaa etukäteen kriteerit, joiden perusteella virallinen toteaminen katsotaan tapahtuneeksi.
3. Vakuutus korvaukset eivät saa korvata enempää kuin 37 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tappioiden korvaamisesta aiheutuvat kokonaiskustannukset, eikä niihin saa liittyä mitään tulevan tuotannon tyyppiä tai määrää koskevia ehtoja tai määräyksiä.

Jäsenvaltiot voivat asettaa tarkoituksenmukaiset tuen enimmäismäärät vakuutusmaksulle, jolle tukea voidaan myöntää.
4. Enimmäistukiprosentti vahvistetaan liitteessä I.

³³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o [...], annettu [...], Euroopan globalisaattorahastosta (2014–2020), EUVL L [...], [...], s. [...].

Eläin- ja kasvitauteihin sekä ympäristövahinkoihin liittyvät sijoitusrahastot

1. Jotta kyseinen sijoitusrahasto voi saada tukea sen on / sillä on
 - (a) oltava toimivaltaisen viranomaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksymä;
 - (b) noudatettava avointa politiikkaa rahastoon tehtävien maksujen ja sieltä tehtävien nostojen suhteen;
 - (c) oltava selkeät säännöt mahdollisesti syntynyttä velkaa koskevan vastuun osalta.
2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava sijoitusrahastojen perustamista ja hallintoa koskevat säännöt erityisesti siltä osin kuin ne liittyvät korvausten myöntämiseen viljelijöille kriisitapauksissa tai näiden sääntöjen hallinnointiin ja niiden noudattamisen seurantaan.
3. Edellä 37 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu taloudellinen tuki voi liittyä vain
 - (a) sijoitusrahaston perustamisesta aiheutuviin hallinnollisiin kustannuksiin, jotka voidaan jakaa pienenevästi enintään kolmelle vuodelle;
 - (b) määriin, jotka sijoitusrahasto on maksanut taloudellisena korvauksena viljelijöille. Lisäksi taloudellinen tuki voi liittyä sijoitusrahaston ottamien sellaisten kaupallisten lainojen korkoon, joiden tarkoituksena on maksaa taloudellinen korvaus viljelijöille kriisitapauksissa.

Alkupääoma ei saa olla peräisin julkisista varoista.
4. Eläintautien osalta 37 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaista taloudellista tukea voidaan myöntää vain Maailman eläintautijärjestön vahvistamassa eläintautien luettelossa ja/tai päätöksen 90/424/ETY liitteessä mainituille taudeille.
5. Enimmäistukiprosentti vahvistetaan liitteessä I.

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa kustannuksia, joille tukea voidaan myöntää, soveltamalla

 - (a) rahastokohtaisia enimmäismääriä;
 - (b) yksikkökohtaisia enimmäismääriä.

40 artikla

Tulojen vakauttamisväline

1. Edellä 37 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaista tukea voidaan myöntää vain, jos tulot laskevat yli 30 prosenttia edellisen kolmivuotiskauden tai edelliseen viisivuotiskauteen perustuvan kolmen vuoden yksittäisen viljelijän vuotuisista keskituloista, lukuun ottamatta korkeinta ja alinta määrää. Edellä 37 artiklan 1 kohdan c alakohtaa sovellettaessa tulot viittaavat viljelijän markkinoilta saamien tulojen summaan, mukaan luettuna julkinen tuki missä tahansa muodossa, mutta ilman tuotantopanoskustannuksia. Sijoitusrahaston maksuilla voidaan korvata enintään 70 prosenttia tulonmenetyksestä.
2. Jotta kyseinen sijoitusrahasto voi saada tukea sen on / sillä on
 - (a) oltava toimivaltaisen viranomaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksymä;
 - (b) noudatettava avointa politiikkaa rahastoon tehtävien maksujen ja sieltä tehtävien nostojen suhteen;
 - (c) oltava selkeät säännöt mahdollisesti syntynyttä velkaa koskevan vastuun osalta.
3. Jäsenvaltioiden on vahvistettava sijoitusrahastojen perustamista ja hallintoa koskevat säännöt erityisesti siltä osin kuin ne liittyvät korvausten myöntämiseen viljelijöille kriisitapauksissa tai näiden sääntöjen hallinnointiin ja niiden noudattamisen seurantaan.
4. Edellä 37 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu taloudellinen tuki voi liittyä vain määriin, jotka sijoitusrahasto on maksanut taloudellisena korvauksena viljelijöille. Lisäksi taloudellinen tuki voi liittyä sijoitusrahaston ottamien sellaisten kaupallisten lainojen korkoon, joiden tarkoituksena on maksaa taloudellinen korvaus viljelijöille kriisitapauksissa.

Alkupääoma ei saa olla peräisin julkisista varoista.
5. Enimmäistukiprosentti vahvistetaan liitteessä I.

41 artikla

Toimenpiteiden toteuttamista koskevat säännöt

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä tässä jaksossa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamista koskevat säännöt, joita sovelletaan seuraaviin:

- (a) maa- ja metsätalouden neuvontapalveluja, tilanhoitopalveluja tai lomituspalveluja tarjoavien viranomaisten tai yksiköiden valintaa koskevat menettelyt sekä 16

artiklassa tarkoitetun neuvontapalveluihin liittyvän toimenpiteen mukainen tuen aleneva asteikko;

- (b) jäsenvaltion arvio liiketoimintasuunnitelman edistymisestä, maksuvaihtoehdot ja nuorten viljelijöiden mahdollisuudet hyödyntää muita 20 artiklassa tarkoitettua tila- ja yritystoiminnan kehittämistä koskevan toimenpiteen mukaisia toimenpiteitä;
- (c) rajanveto muiden toimenpiteiden kanssa, muuntaminen muihin kuin liitteessä I käytettyihin yksiköihin, transaktiokustannusten laskeminen sekä 29 artiklassa tarkoitettua maaseudun ympäristö- ja ilmastotoimenpiteen, 30 artiklassa tarkoitettua luonnonmukaista maataloutta koskevan toimenpiteen ja 35 artiklassa tarkoitettua metsätalouden ympäristöpalveluja ja metsien suojelua koskevan toimenpiteen mukaisten sitoumusten muuntaminen tai mukauttaminen;
- (d) mahdollisuus käyttää tulonmenetysten vakio-oletuksia 29–32, 34 ja 35 artiklan mukaisten toimenpiteiden yhteydessä ja tulonmenetysten laskentaperusteet;
- (e) tuen määrän laskeminen silloin, kun tukitoimelle voidaan myöntää useamman kuin yhden toimenpiteen mukaista tukea.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 91 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 JAKSO

LEADER

42 artikla

LAEDER ja paikalliset toimintaryhmät

1. Asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 30 artiklassa tarkoitettujen tehtävien lisäksi paikalliset toimintaryhmät voivat myös huolehtia hallintoviranomaisen ja/tai maksajaviraston niille siirtämien lisätehtävien suorittamisesta.
2. Paikalliset toimintaryhmät voivat pyytää toimivaltaiselta maksajavirastolta ennakkomaksua, jos tällainen mahdollisuus sisältyy maaseudun kehittämissuunnitelmaan. Ennakkomaksun määrä voi olla enintään 50 prosenttia toimintakustannuksiin ja toiminnan edistämiseen aiheutuviin kustannuksiin liittyvästä julkisesta tuesta.

43 artikla

Valmistelutuki

1. Asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 31 artiklan a alakohdan mukainen tuki kattaa

- (a) LEADERin aloituspaketin, johon sisältyy valmiuksien kehittämistä koskevia toimia sellaisia ryhmiä varten, jotka eivät toteuttaneet LEADER-ohjelmaa ohjelmakaudella 2007–2013, ja pieniä pilottihankkeita koskevan tuen;
 - (b) valmiuksien kehittämisen, koulutuksen ja verkostoitumisen, jonka tavoitteena on paikallisen kehittämisstrategian valmistelu ja täytäntöönpano.
2. Siirretään komissiolle valta antaa 90 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 1 kohdan mukaisten toimien tukikelpoisten kustannusten määrittelyä.

44 artikla

LEADER ja yhteistyötoimet

1. Asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 31 artiklan c alakohdassa tarkoitettua tukea myönnetään seuraaviin:
- (a) alueiden tai valtioiden väliset yhteistyöhankkeet;
'Alueiden välinen yhteistyö' tarkoittaa jäsenvaltion sisäistä yhteistyötä. *'Valtioiden välinen yhteistyö'* tarkoittaa useiden jäsenvaltioiden alueiden välistä ja yhteisön ulkopuolisten maiden alueiden kanssa tehtävää yhteistyötä;
 - (b) alueiden ja valtioiden välisiin yhteistyöhankkeisiin liittyvä valmisteleva tekninen apu edellyttäen, että paikalliset toimintaryhmät pystyvät osoittamaan, että ne aikovat toteuttaa konkreettisen hankkeen.
2. Muiden paikallisten toimintaryhmien ohella maaseuturahaston tukea saavan paikallisen toimintaryhmän kumppanit voivat olla seuraavia:
- (a) paikallinen julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuus maaseutualueella, jolla pannaan täytäntöön paikallista kehittämisstrategiaa unionissa tai sen ulkopuolella;
 - (b) paikallinen julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuus muualla kuin maaseutualueella, jolla pannaan täytäntöön paikallista kehittämisstrategiaa.
3. Jos paikalliset toimintaryhmät eivät valitse yhteistyöhankkeita, jäsenvaltioiden on luotava yhteistyöhankkeille jatkuva hakujärjestelmä.

Jäsenvaltioiden on julkistettava valtioiden välisiin yhteistyöhankkeisiin sovellettavat kansalliset tai alueelliset hallinnolliset menettelyt ja luettelo tukikelpoisista kustannuksista viimeistään kahden vuoden kuluttua niiden maaseudun kehittämisohjelmien hyväksymispäivästä.

Yhteistyöhankkeet on hyväksyttävä viimeistään neljän kuukauden kuluttua hankkeen toimittamispäivästä.

4. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi hyväksytyt valtioiden väliset yhteistyöhankkeet.

45 artikla

Toimintakustannukset ja toiminnan edistäminen

1. Asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 31 artiklan d alakohdassa tarkoitettujen toimintakustannusten ovat kustannuksia, jotka liittyvät paikallisen toimintaryhmän täytäntöönpaneman paikallisen kehittämisstrategian hallintaan.
2. Asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 31 artiklan d alakohdassa tarkoitettujen toiminnan edistämistä koskevat kustannukset kattavat toimet, joilla tiedotetaan paikallisesta kehittämisstrategiasta ja hankkeen kehittämistehtävistä.
3. Siirretään komissiolle valta antaa 90 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 2 kohdan mukaisten toimien tukikelpoisten kustannusten määrittämistä.

II luku

Useita toimenpiteitä koskevat yhteiset säännökset

46 artikla

Investoinnit

1. Jotta investointitoimet voisivat saada maaseuturahaston tukea, on ennen niiden toteuttamista arvioitava odotettavissa olevat ympäristövaikutukset kyseisenlaisen investointiin sovellettavan lainsäädännön mukaisesti, jos investoinnilla voi olla kielteisiä vaikutuksia ympäristöön.
2. Tukikelpoiset menot voivat liittyä vain seuraaviin:
 - (a) kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankkiminen, leasing-vuokraus mukaan luettuna, tai kunnostaminen;
 - (b) uusien koneiden ja laitteiden hankkiminen tai ostoleasing, tietokoneohjelmistot mukaan luettuina, enintään omaisuuden markkina-arvoon asti;
 - (c) a ja b alakohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, toteutettavuustutkimukset sekä patenttien tai käyttöilupien hankinta.
3. Kun kyseessä on kastelu, tukikelpoisina menoina pidetään vain investointeja, jotka vähentävät aiempaa vedenkulutusta vähintään 25 prosenttia. Unioniin vuonna 2004 tai sen jälkeen liittyneissä jäsenvaltioissa uusiin kastelujärjestelmiin tehtyjä

investointeja voidaan poikkeuksellisesti pitää tukikelpoisina menoina, jos ympäristöarviointi osoittaa, että kyseinen investointi on kestävä eikä sillä ole kielteisiä ympäristövaikutuksia.

4. Kun kyseessä ovat maatalousinvestoinnit, investointitukea ei voida myöntää maatalouden tuotanto-oikeuksien, tukioikeuksien, eläinten tai yksivuotisten kasvien hankintaan tai yksivuotisten kasvien istutukseen. Kun kyseessä on 19 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukainen luonnonkatastrofien vahingoittamien maatalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen, eläinten hankintaan liittyvät menot voivat kuitenkin olla tukikelpoisia.
5. Investointituen saajat voivat pyytää toimivaltaisilta maksajavirastoilta ennakkomaksua, jonka suuruus on enintään 50 prosenttia investointiin liittyvästä julkisesta tuesta, jos tällainen mahdollisuus sisältyy maaseudun kehittämissuunnitelmaan.
6. Siirretään komissiolle valta antaa 90 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat edellytyksiä, joiden mukaisesti muita leasing sopimuksiin, käytettyihin välineisiin ja laitteisiin sekä yksinkertaisiin korvausinvestointeihin liittyviä kustannuksia voidaan pitää tukikelpoisina menoina.

47 artikla

Pinta-alaan liittyviä tukia koskevat säännöt

1. Hehtaarimäärä, johon 29, 30 ja 35 artiklan mukaista sitoumusta sovelletaan, voi vaihdella vuodesta toiseen, jos
 - (a) tämä mahdollisuus sisältyy maaseudun kehittämissuunnitelmaan;
 - (b) kyseistä sitoumusta ei sovelleta kiinteisiin lohkoihin; ja
 - (c) sitoumukseen liittyvän tavoitteen saavuttaminen ei vaarannu.
2. Jos koko maa-ala, johon sitoumus liittyy, tai osa siitä taikka koko maatila siirretään toiselle henkilölle tuen myöntämisen edellytyksenä olevan sitoumuksensa aikana, kyseinen toinen henkilö voi jatkaa sitoumusta sen jäljellä olevan voimassaoloajan tai sitoumus voi raueta.
3. Jos tuensaaja ei voi jatkaa tekemiensä sitoumusten noudattamista tilan tilusjärjestelyjen taikka toimivaltaisten viranomaisten hyväksymien julkisten uusjakotoimenpiteiden tai uusjakotoimenpiteiden vuoksi, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta sitoumukset voidaan mukauttaa maatalan uuteen tilanteeseen. Jos tällainen mukauttaminen on mahdotonta, sitoumus raukeaa.
4. Jos kyseessä on ylivoimainen este, saatua tukea ei tarvitse maksaa takaisin.
5. Edellä 34 artiklan mukaisiin sitoumuksiin sovelletaan myös 2 kohtaa, kun kyseessä on koko tilaa koskeva siirto, ja 4 kohtaa.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 90 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tilan osittaisen siirtämisen yhteydessä sovellettavia edellytyksiä ja sellaisen muiden tilanteiden määrittelemistä, joissa tukea ei tarvitse maksaa takaisin.

48 artikla

Tarkistuslauseke

Edellä 29, 30, 34 ja 35 artiklan mukaisten tukitoimien osalta on säädettävä tarkistuslausekkeesta, jotta mahdollistetaan niiden mukauttaminen silloin, kun muutetaan mainituissa artikloissa tarkoitettuja asiaa koskevia pakollisia toimenpidevaatimuksia, hoitovaatimuksia tai velvollisuuksia, jotka sitoumusten on ylitettävä. Edellä 29, 30 ja 35 artiklan mukaisten tukitoimien, joiden voimassaolo jatkuu nykyisen ohjelmakauden jälkeen, on sisällettävä tarkistuslauseke, jotta mahdollistetaan sitoumusten mukauttaminen seuraavan ohjelmakauden oikeudelliseen kehkeykseen.

Jollei tuensaaja hyväksy tällaista mukautusta, sitoumus raukeaa.

49 artikla

Hankkeiden valinta

1. Maaseudun kehittämissuohjelman hallintoviranomaisen on määritettävä kaikkiin toimenpiteisiin sisältyvien tukitoimien valintaperusteet seurantakomiteaa kuultuaan. Valintaperusteiden tarkoituksena on varmistaa hakijoiden yhdenvertainen kohtelu, parantaa rahavarojen käyttöä ja kohdentaa toimenpiteet maaseudun kehittämistä koskevien unionin prioriteettien mukaisesti. Valintaperusteita määritettäessä on otettava huomioon suhteellisuusperiaate, kun kyseessä ovat pienet avustukset.
2. Hankkeiden valinnasta vastaavan jäsenvaltion viranomaisen on varmistettava, että hankkeet valitaan 1 kohdassa tarkoitettujen valintaperusteiden mukaisesti sekä noudattaen avointa ja asianmukaisesti dokumentoitua menettelyä. Valintaperusteiden soveltaminen ei ole pakollista, kun kyseessä ovat 29–32, 34 ja 35 artiklassa tarkoitettut toimenpiteet, paitsi jos käytettävissä olevat varat eivät riitä kattamaan kaikki tukikelpoisia hakijoita.
3. Tuensaajat voidaan tarvittaessa valita ehdotuspyyntöjen perusteella soveltaen taloudellisen ja ympäristötehokkuuden vaatimuksia.

50 artikla

Maaseutualueen määritelmä

Tätä asetusta sovellettaessa hallintoviranomaisen on määriteltävä 'maaseutualue' ohjelmatasolla.

III luku

Tekninen apu ja verkostoituminen

51 artikla

Teknisen avun rahoitus

1. Asetuksen (EU) N:o HR/2012 6 artiklan mukaisesti maaseuturahaston vuotuisista määrärahoista voidaan käyttää komission aloitteesta ja/tai komission lukuun enintään 0,25 prosenttia asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 51 artiklassa tarkoitettujen tehtävien rahoitukseen, mukaan luettuina 52 artiklassa tarkoitettujen eurooppalaisen maaseudun kehittämisverkoston, 53 artiklassa tarkoitettujen eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden verkoston ja 54 artiklassa tarkoitettujen eurooppalaisen maaseudun kehittämisen arviointiverkoston perustamis- ja toimintakustannukset.

Maaseuturahastosta voidaan myös rahoittaa asetuksen (EU) N:o XXXX/XXXX [laatuasetus] 41 artiklan 2 kohdassa säädettyjä toimia unionin laatujärjestelmien merkintöjen ja tunnusten osalta.

Nämä toimet on toteutettava asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 53 artiklan 2 kohdan ja sen kaikkien muiden säännösten sekä sen tämänkaltaiseen talousarvion toteuttamiseen sovellettavien täytäntöönpanosäännösten mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuista määrärahoista varataan ja käytetään 30 miljoonaa euroa 56 artiklassa tarkoitettujen innovatiivisesta paikallisesta yhteistyöstä annettavan palkinnon rahoitukseen.
3. Kunkin maaseudun kehittämisohjelman kokonaismäärästä voidaan jäsenvaltioiden aloitteesta käyttää enintään 4 prosenttia asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 52 artiklassa tarkoitettuihin tehtäviin ja 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen sellaisten alueiden, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia rajoitteita, aluemäärittelyn valmistelutöihin liittyviin kustannuksiin.

Asetuksen (EU) N:o HR/2012 9 artiklassa tarkoitettuun todentamisviranomaiseen liittyvät kustannukset eivät ole tukielpoisia tämän kohdan mukaisesti.

Edellä asetettua 4 prosentin enimmäismäärää noudattaen tietty summa on varattava 55 artiklassa tarkoitettujen kansallisten maaseutuverkoston perustamiseen ja toimintaan.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 90 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 3 kohdan mukaiseen tukeen oikeutettujen valvontatoimien tarkempaa määrittelyä.

Eurooppalainen maaseudun kehittämisverkosto

1. Perustetaan 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti eurooppalainen maaseudun kehittämisverkosto maaseudun kehittämisen alalla toimivien kansallisten verkostojen, järjestöjen ja viranomaisten verkottamiseksi unionin tasolla.
2. Eurooppalaisen maaseudun kehittämisverkoston kautta tapahtuvan verkostoitumisen tavoitteena on
 - (a) lisätä sidosryhmien osallistumista maaseudun kehittämiseen;
 - (b) parantaa maaseudun kehittämisohjelmien laatua;
 - (c) tiedottaa suurelle yleisölle maaseudun kehittämissäädösten eduista.
3. Verkoston tehtävänä on
 - (a) koota, analysoida ja levittää tietoa maaseudun kehittämisen alan toiminnasta;
 - (b) koota ja levittää maaseudun kehittämisen hyviä toimintatapoja ja vakiinnuttaa ne unionin tasolla;
 - (c) perustaa teemaryhmiä ja/tai työpajoja asiantuntemuksen vaihdon helpottamiseksi ja maaseudun kehittämissäädösten täytäntöönpanon ja seurannan tukemiseksi ja sen kehittämiseksi edelleen, sekä huolehtia tällaisten ryhmien ja/tai työpajojen toiminnasta;
 - (d) tiedottaa unionin maaseutualueilla ja unionin ulkopuolisissa maissa saavutetusta kehityksestä;
 - (e) järjestää unionin tason tapaamisia ja seminaareja maaseudun kehittämiseen aktiivisesti osallistuville toimijoille;
 - (f) tukea kansallisia verkostoja ja valtioiden välisen yhteistyön aloitteita;
 - (g) erityisesti paikallisten toimintaryhmien osalta
 - (i) saada aikaan synergiaa vastaavien verkostojen kansallisella ja/tai alueellisella tasolla toteuttamien, valmiuksien kehittämistä ja kokemusten vaihtoa koskevien toimien kanssa; ja
 - ii) tehdä yhteistyötä EAKR:n, ESR:n sekä EMKR:n perustamien, paikallisen kehittämisen alan verkostoitumisesta ja teknisestä tuesta vastaavien elinten kanssa paikallisten kehittämistoimien ja valtioiden välisen yhteistyön aloilla.
4. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä eurooppalaisen maaseudun kehittämisverkoston organisaatorakenteen ja toimintaperiaatteet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 91 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

53 artikla

Eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden verkosto

1. Perustetaan 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden verkosto tukemaan 61 artiklassa tarkoitettua maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevaa eurooppalaista innovaatiokumppanuutta. Verkosto mahdollistaa toimijaryhmien, neuvontapalvelujen ja tutkijoiden verkostoitumisen.
2. Eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden verkoston tehtävänä on
 - (a) tarjota tukipalveluja ja antaa eurooppalaista innovaatiokumppanuutta koskevia tietoja tärkeimmille toimijoille;
 - (b) saada aikaan keskustelua ohjelma-tasolla toimijaryhmien perustamisen kannustamiseksi;
 - (c) seuloa eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden kannalta tärkeät tutkimustulokset ja tietämys sekä raportoida niistä;
 - (d) koota ja levittää innovaatioita koskevia hyviä toimintatapoja ja vakiinnuttaa ne;
 - (e) järjestää konferensseja ja työpajoja ja levittää eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden alaan liittyvää tietoa.
3. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden verkoston organisaatorakenteen ja toimintaperiaatteet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 91 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

54 artikla

Eurooppalainen maaseudun kehittämisen arviointiverkosto

1. Perustetaan 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti eurooppalainen maaseudun kehittämisen arviointiverkosto tukemaan maaseudun kehittämissuunnitelmien arviointia. Verkosto mahdollistaa maaseudun kehittämissuunnitelmien arviointiin osallistuvien toimijoiden verkostoitumisen.
2. Eurooppalaisen maaseudun kehittämisen arviointiverkoston tehtävänä on helpottaa arviointimenetelmiin liittyvien hyvien toimintatapojen ja asiantuntemuksen vaihtoa, kehittää arviointimenetelmiä ja -välineitä sekä tukea arviointiprosessia ja tietojen keruuta ja hallinnointia.
3. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä eurooppalaisen maaseudun kehittämisen arviointiverkoston organisaatorakenteen ja toimintaperiaatteet. Nämä

täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 91 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

55 artikla

Kansallinen maaseutuverkosto

1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava kansallinen maaseutuverkosto, joka kokoaa yhteen maaseudun kehittämisen parissa toimivat järjestöt ja viranomaiset. Asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 5 artiklassa tarkoitettu kumppanuus on myös osa kansallista maaseutuverkostoa.

Alueelliset ohjelmat valinneet jäsenvaltiot voivat toimittaa hyväksyttäväksi erityisohjelman kansallisen maaseutuverkostonsa perustamista ja toimintaa varten.

2. Kansallisen maaseutuverkoston verkostoitumisen tavoitteena on
 - (a) lisätä sidosryhmien osallistumista maaseudun kehittämiseen;
 - (b) parantaa maaseudun kehittämisohjelmien laatua;
 - (c) tiedottaa suurelle yleisölle ja mahdollisille tuensaajille maaseudun kehittämispolitiikasta;
 - (d) edistää innovointia maataloudessa.
3. Edellä 51 artiklan 3 kohdan mukainen maaseuturahaston tuki käytetään seuraaviin:
 - (a) verkoston toimintaa varten tarvittavat rakenteet;
 - (b) sellaisten toimintasuunnitelmien laatiminen ja täytäntöönpano, joihin sisältyy jokin seuraavista:
 - (i) verkoston hallinta;
 - ii) sidosryhmien osallistuminen ohjelmasuunnitteluun;
 - iii) seurannan tukeminen erityisesti keräämällä ja jakamalla varsinkin asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 41 artiklassa tarkoitettujen seurantakomiteoiden asiaa koskevia suosituksia, analyysyjä ja palautetta. Kansallisen maaseutuverkoston on myös tuettava paikallisia toimintaryhmiä paikallisten kehittämisstrategioiden seurannassa ja arvioinnissa;
 - iv) koulutuksen järjestäminen ohjelman toteutuksesta vastaaville elimille ja muodostettaville paikallisille toimintaryhmille;
 - v) esimerkkien kerääminen hankkeista maaseudun kehittämisohjelmien kaikkien prioriteettien aloilla;
 - vi) jatkuvat tutkimukset ja analyysit;

- vii) paikallisten toimintaryhmien verkostoitumistoimet ja erityisesti alueiden ja valtioiden välistä yhteistyötä koskeva tekninen apu, paikallisten toimintaryhmien välisen yhteistyön helpottaminen ja kumppanien etsintä 36 artiklassa tarkoitettua toimenpidettä varten;
 - viii) toimintatapojen ja kokemusten vaihdon helpottaminen neuvojen ja/tai neuvontapalvelujen kesken;
 - ix) innovointiin liittyvät verkostoitumistoimet;
 - x) maaseudun kehittämisohjelmaa koskeva viestintäsuunnitelma, julkistaminen ja tiedottaminen mukaan luettuina, yhteistyössä hallintoviranomaisten kanssa sekä suurelle yleisölle suunnatut tiedotus- ja viestintätoimet;
 - xi) eurooppalaisen maaseudun kehittämisverkoston toimiin osallistuminen ja niihin vaikuttaminen;
- (c) riippumattomista asiantuntijoista koostuvan esivalintalautakunnan perustaminen ja 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu innovatiivisesta paikallisesta yhteistyöstä annettavaa palkintoa koskevien hakemusten esivalintamenettely.
4. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä kansallisten maaseutuverkostojen perustamiseen ja toimintaan liittyvät säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 91 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IV luku

Maaseutualueiden innovatiivisesta, paikallisesta yhteistyöstä annettava palkinto

56 artikla

Maaseutualueiden innovatiivisesta, paikallisesta yhteistyöstä annettava palkinto

Edellä 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut varat on käytettävä sellaisista yhteistyöhankkeista annettavan palkinnon rahoitukseen, joihin osallistuu vähintään kaksi kumppania eri jäsenvaltioista ja joissa toteutuu innovatiivinen paikallinen lähestymistapa.

57 artikla

Ehdotuspyyntö

1. Komissio käynnistää viimeistään vuonna 2015 ja tämän jälkeen vuosittain ehdotuspyynnön 56 artiklassa tarkoitettua palkinnon myöntämiseksi. Viimeinen ehdotuspyyntö on käynnistettävä viimeistään vuonna 2019.

2. Ehdotuspyynnössä on täsmennettävä ehdotuksen aihe, jonka on liityttävä johonkin maaseudun kehittämistä koskevaan unionin prioriteettiin. Aiheen on myös oltava sellainen, että se on mahdollista panna täytäntöön valtioiden välisellä yhteistyöllä.
3. Ehdotuspyyntö on avoin sekä paikallisille toimintaryhmille että tietyn hankkeen toteuttamiseksi yhteistyötä tekeville yksittäisille yhteisöille.

58 artikla

Valintamenettely

1. Eri jäsenvaltioiden hakijoiden on jätettävä palkintohakemuksensa oman jäsenvaltionsa kansalliselle maaseutuverkostolle, joka vastaa hakemusten esivalinnasta.
2. Kansallisten maaseutuverkostojen on perustettava jäsentensä keskuudesta riippumattomista asiantuntijoista koostuva esivalintalautakunta hakemusten esivalintaa varten. Hakemusten esivalinta on suoritettava ehdotuspyynnössä määriteltyjä poissulkemis-, valinta- ja ratkaisuperusteita noudattaen. Kukin kansallinen maaseutuverkosto voi valita enintään 10 hakemusta, jotka sen on toimitettava komissiolle.
3. Komissio valitsee jäsenvaltioissa esivalittujen hakemusten joukosta 50 voittajahanketta. Komissio perustaa *ad hoc* -ohjausryhmän, joka muodostuu riippumattomista asiantuntijoista. Ohjausryhmä valmistelee voittajahakemusten valintaa ehdotuspyynnössä määriteltyjä poissulkemis-, valinta- ja ratkaisuperusteita noudattaen.
4. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksellä luettelon hankkeista, joille palkinto myönnetään.

59 artikla

Rahapalkinto – edellytykset ja maksaminen

1. Palkinto voidaan myöntää hankkeille, joiden loppuunsaattaminen ei kestä yli kahta vuotta palkinnon myöntämisestä annetun täytäntöönpanosäädöksen päivämäärästä. Hankkeen toteuttamisen aikataulu on määritettävä hakemuksessa.
2. Palkinto myönnetään kertasuorituksena. Komissio määrittää täytäntöönpanosäädöksillä maksun määrän ehdotuspyynnössä määriteltyjä perusteita noudattaen ja ottaen huomioon hakemuksessa täsmennetyt hankkeen arvioidut toteuttamiskustannukset. Hankekohtainen palkinto voi olla enintään 100 000 euroa.
3. Jäsenvaltiot maksavat palkinnon voittajille varmistettuaan, että hanke on saatettu päätökseen. Unioni korvaa aiheutuneet menot jäsenvaltioille asetuksen (EU) N:o HR/2012 IV osaston II luvun 4 jakson säännösten mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat

päättää maksaa koko palkintosumman tai osan siitä voittajille jo ennen kuin ne ovat varmistuneet hankkeen loppuunsaattamisesta, jolloin ne ovat vastuussa menoista siihen asti, kun hankkeen loppuunsaattaminen varmistetaan.

60 artikla

Menettelyä, aikatauluja ja ohjausryhmän perustamista koskevat säännöt

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä hankkeiden valintamenettelyä ja -aikatauluja koskevat yksityiskohtaiset säännökset sekä 58 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun riippumattomien asiantuntijoiden muodostavan ohjausryhmän perustamista koskevat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 91 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

IV OSASTO

Maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskeva eurooppalainen innovaatiokumppanuus

61 artikla

Tavoitteet

1. Maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden tavoitteena on
 - (a) edistää resurssitehokasta, tuottavaa, vähäpäästöistä sekä ilmastoystävällistä ja ilmastonmuutoksen hyvin kestävästä maatalousalasta, jonka toiminta on sopusoinnissa niiden keskeisten luonnonvarojen kanssa, joista maatalous riippuu;
 - (b) auttaa toteuttamaan vakaa niin nykyisten kuin uusienkin elintarvikkeiden, rehujen ja biomateriaalien tarjonta;
 - (c) parantaa prosesseja ympäristön suojelemiseksi ja ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi ja sen hillitsemiseksi;
 - (d) rakentaa silta huippututkimuksen ja -tekniikan sekä niitä tarvitsevien viljelijöiden, yritysten ja neuvontapalvelujen välille.
2. Maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden tavoitteet pyritään saavuttamaan seuraavasti:
 - (a) luodaan lisäarvoa yhdistämällä tutkimus ja maatalouskäytäntö paremmin yhteen ja kannustamalla käytettävissä olevien innovaatiotoimenpiteiden laajempaa käyttöä;
 - (b) nopeutetaan ja laajennetaan innovatiivisten ratkaisujen siirtämistä käytäntöön; ja
 - (c) tiedotetaan tiedeyhteisölle maatalouskäytännön tutkimustarpeista.
3. Maaseuturahasto edesauttaa maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden tavoitteiden toteuttamista myöntämällä 36 artiklan mukaista tukea 62 artiklassa tarkoitetuille eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmille ja 53 artiklassa tarkoitettulle eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden verkostolle.

62 artikla

Toimijaryhmät

1. Eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmät ovat osa maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevaa eurooppalaista innovaatiokumppanuutta. Niiden perustajina voivat olla keskeiset toimijat, kuten viljelijät, tutkijat, neuvojat sekä maatalous- ja elintarvikealoilla toimivat yritykset.
2. Eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien on otettava käyttöön sisäiset menettelyt, joilla varmistetaan niiden toiminnan avoimuus ja vältetään eturistiriidat.

63 artikla

Toimijaryhmien tehtävät

1. Eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien on laadittava suunnitelma, johon sisältyy
 - (a) kuvaus kehitettävästä, testattavasta, mukautettavasta tai toteutettavasta innovatiivisesta hankkeesta;
 - (b) kuvaus odotetuista tuloksista ja siitä, miten tuottavuuden ja kestäväen resurssienhallinnan parantamista koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden tavoitteen saavuttaminen edistyy.
2. Innovatiivisia hankkeita toteuttaessaan toimijaryhmien on
 - (a) tehtävä innovatiivisten toimien laatimista ja täytäntöönpanoa koskevat päätökset; ja
 - (b) toteutettava innovatiiviset toimet maaseudun kehittämisohjelmista rahoitettavien toimenpiteiden yhteydessä.
3. Toimijaryhmien on levitettävä hankkeittensa tulokset erityisesti eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden verkoston kautta.

V OSASTO

Rahoitusta koskevat säännökset

64 artikla

Varat ja niiden jako

1. Euroopan parlamentti ja neuvosto vahvistavat komission ehdotuksesta tämän asetuksen nojalla maaseudun kehittämiseen myönnettävän unionin tuen kokonaismäärän 1 päivästä tammikuuta 2014 31 päivään joulukuuta 2020 ulottuvalla kaudella, sen jakaantumisen eri vuosille ja vähemmän kehittyneille alueille kohdennettavan vähimmäismäärän vuosien 2014–2020 monivuotisen rahoituskehiksen ja samaa ajanjaksoa koskevan budjettiyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta tehdyn toimielinten sopimuksen³⁴ mukaisesti.
2. Edellä 51 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun komission tekniseen apuun suunnataan 0,25 prosenttia 1 kohdassa tarkoitetuista varoista.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin määriin tehdään vuosittain 2 prosentin suuruinen indeksikorjaus ohjelmatyötä varten ja niiden ottamiseksi myöhemmin unionin yleiseen talousarvioon.
4. Komissio jakaa täytäntöönpanosäädöksellä 1 kohdassa tarkoitettujen määrät vuosittain jäsenvaltioille 2 kohdassa tarkoitettujen määrän vähentämisen jälkeen ottaen huomioon asetuksen (EU) N:o DP/2012 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen varojen siirron. Vuosijakaumaa vahvistaessaan komissio ottaa huomioon
 - (a) 4 artiklassa tarkoitettuihin tavoitteisiin liittyvät puolueettomat perusteet; ja
 - (b) aiemmat tulokset.
5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettujen määrien lisäksi mainitussa kohdassa tarkoitettuun täytäntöönpanosäädökseen on myös sisällyttävä maatalousrahastolle asetuksen (EU) N:o DP/2012 7 artiklan 2 kohdan ja 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti siirretyt varat.
6. Asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen suoritusvarauksen jakamiseksi asetuksen (EU) N:o HR/2012 45 artiklan mukaisesti maaseuturahastoa varten kannetut käytettävissä olevat käyttötarkoitukseensa sidotut tulot on lisättävä asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 18 artiklassa tarkoitettuihin määriin. Suoritusvaraus on jaettava jäsenvaltioille suhteessa niiden osuuteen maaseuturahastosta myönnetyn tuen kokonaismäärästä.

34

65 artikla

Maaseuturahaston osuus

1. Maaseudun kehittämisohjelman hyväksymistä koskevassa päätöksessä on vahvistettava maaseuturahaston enimmäisrahoitusosuus ohjelmalle. Päätöksessä on tarvittaessa ilmoitettava selkeästi vähemmän kehittyneille alueille myönnettävät määrärahat.
2. Maaseuturahaston osuus on laskettava tukikelpoisten julkisten menojen määrän perusteella.
3. Maaseudun kehittämisohjelmissa on vahvistettava kaikkiin toimenpiteisiin sovellettava yhtenäinen maaseuturahaston rahoitusosuus. Vähemmän kehittyneille alueille sekä syrjäisimmille alueille ja asetuksessa (ETY) N:o 2019/93 tarkoitetuille pienille Egeanmeren saarille on tarvittaessa vahvistettava erillinen maaseuturahaston rahoitusosuus. Maaseuturahaston rahoitusosuus on enintään
 - (a) 85 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista vähemmän kehittyneillä alueilla, syrjäisimmillä alueilla ja asetuksessa (ETY) N:o 2019/93 tarkoitetuilla pienillä Egeanmeren saarilla;
 - (b) 50 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista muilla alueilla.Maaseuturahaston rahoitusosuus on vähintään 20 prosenttia.
4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, maaseuturahaston rahoitusosuus on enintään
 - (a) 80 prosenttia 15, 28 ja 36 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden, asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 28 artiklassa tarkoitetun LEADERin paikallisen kehittämisen ja 20 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaisten tukitoimien osalta. Se voidaan nostaa 90 prosenttiin vähemmän kehittyneiden alueiden, syrjäisimpien alueiden ja asetuksessa (ETY) N:o 2019/93 tarkoitettujen pienten Egeanmeren saarten ohjelmissa;
 - (b) 100 prosenttia 66 artiklan mukaista rahoitusta saavien tukitoimien osalta.
5. Vähintään viisi prosenttia maaseuturahastosta maaseudun kehittämisohjelmaan myönnettävästä kokonaisrahoituksesta on varattava Leaderin täytäntöönpanoon.
6. Maaseuturahastosta osarahoitettuja menoja ei voida osarahoittaa myöntämällä rahoitusta rakennerahastoista, koheesiorahastosta tai muista unionin rahoitusvälineistä.
7. Yrityksille myönnettävää tukea koskevien julkisten menojen on noudatettava valtiontuen osalta vahvistettuja tuen enimmäismääriä, ellei tässä asetuksessa toisin säädetä.

66 artikla

Rahoitus tukitoimille, joiden osuus innovoinnissa on huomattava

Maatalousrahastolle asetuksen (EU) N:o DP/2012 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti siirretyt varat on varattava tukitoimille, joiden osuus maatalouden tuottavuuden ja kestävyys, ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen mukaan luettuna, kannalta tärkeässä innovoinnissa on huomattava.

67 artikla

Menojen tukikelpoisuus

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 55 artiklan 7 kohdassa säädetään, kun kyseessä ovat luonnonkatastrofeista johtuvat kiireelliset toimenpiteet, maaseudun kehittämissuunnitelmissa voidaan sopia, että ohjelmamuutoksiin liittyvien menojen tukikelpoisuus voi alkaa päivänä, jona luonnonkatastrofi tapahtui.
2. Menot ovat 49 artiklassa tarkoitettujen valintaperusteiden mukaisesti oikeutettuja maaseuturahaston rahoitusosuuteen vain, jos ne ovat aiheutuneet tukitoimista, joista kyseisen ohjelman hallintoviranomainen on tehnyt päätöksen tai jotka ovat sen vastuulla.

Lukuun ottamatta 46 artiklan 2 kohdan c alakohdassa määriteltyjä yleiskuluja, perussopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan kuuluvien toimenpiteiden mukaisten investointitoimien osalta tukikelpoisiksi katsotaan vain menot, jotka ovat aiheutuneet sen jälkeen, kun hakemus on toimitettu toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jäsenvaltiot voivat sopia ohjelmissaan, että tukikelpoisia ovat vain menot, jotka ovat aiheutuneet sen jälkeen, kun toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt tukihakemuksen.

3. Edellä 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta 51 artiklan 1 ja 2 kohtaan.
4. Tuensaajien suorittamista maksuista on esitettävä laskut ja asiakirjat, jotka ovat maksun todisteena. Jos tämä ei ole mahdollista, maksujen tueksi on esitettävä vastaavalla tavalla todistusvoimaiset kirjanpitoasiakirjat, lukuun ottamatta asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 57 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdan mukaisia tukimuotoja.

68 artikla

Tukikelpoiset menot

1. Kun tämän asetuksen mukainen tuki kattaa toimintakustannukset, tukikelpoisia ovat seuraavantyyppiset kustannukset:

- (a) toimintakustannukset;
 - (b) henkilöstökustannukset;
 - (c) koulutuskustannukset;
 - (d) PR-toimiin liittyvät kustannukset;
 - (e) rahoituskustannukset;
 - (f) verkostoitumiskustannukset.
2. Tutkimukset ovat tukikelpoisia vain, jos ne liittyvät ohjelmaan kuuluvaan erityiseen tukitoimeen taikka ohjelman erityistavoitteisiin ja tavoitteisiin.
 3. Työn, tavaroiden, palvelujen, maan tai kiinteistön tarjoamisen muodossa käyttöön annetut luontoissuoritukset, joista ei ole suoritettu laskuilla tai vastaavalla tavalla todistusvoimaisella asiakirjalla osoitettavissa olevaa rahakorvausta, voivat olla tukikelpoisia, jos asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 59 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät.
 4. Välillisiin kustannuksiin voidaan myöntää 15, 16, 19, 21, 25 ja 36 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaista tukea.

69 artikla

Toimenpiteiden todennettavuus ja valvottavuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki niiden toteuttamat maaseudun kehittämistoimenpiteet voidaan todentaa ja niitä voidaan valvoa. Tätä varten kunkin maaseudun kehittämisohjelman hallintoviranomaisen ja maksajaviraston on laadittava maaseudun kehittämisohjelmaan sisällytettävien toimenpiteiden todennettavuutta ja valvottavuutta koskeva ennakoarviointi. Hallintoviranomaisen ja maksajaviraston on myös arvioitava toimenpiteiden todennettavuutta ja valvottavuutta maaseudun kehittämisohjelman toteuttamisen aikana. Ennakoarvioinnissa ja toteutuksen aikana laadittavassa arvioinnissa on otettava huomioon edellisen ja nykyisen ohjelmakauden aikana tehtyjen tarkastusten tulokset. Jos arvioinnista käy ilmi, etteivät todennettavuutta ja valvottavuutta koskevat vaatimukset täyty, kyseisiä toimenpiteitä on mukautettava vastaavasti.
2. Jos tuki myönnetään vakiokustannusten tai lisäkustannusten ja tulonmenetysten perusteella, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarpeelliset laskelmat ovat asianmukaisia ja paikkansapitäviä ja laadittu ennakolta oikeudenmukaisen, tasapuolisen ja todennettavissa olevan laskentamenetelmän perusteella. Tätä varten laskelmista vastaavista viranomaisista riippumattoman elimen, jolla on tarvittavaa asiantuntemusta, on laadittava todistus, jossa laskelmien asianmukaisuus ja paikkansapitävyys vahvistetaan. Mainittu todistus on sisällytettävä maaseudun kehittämisohjelmaan.

70 artikla

Ennakkomaksut

1. Ennakon maksamisen edellytyksenä on 100 prosenttia ennakon määrästä olevan pankkitakuun tai vastaavan vakuuden antaminen. Kun kyseessä ovat julkiset tuensaajat, ennakko on maksettava kunnille ja kuntayhtymille, alueviranomaisille ja julkisoikeudellisille elimille.

Viranomaisen vakuutena tarjoaman välineen on katsottava vastaavan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vakuutta edellyttäen, että viranomainen sitoutuu maksamaan vakuutta vastaavan määrän, jos oikeutta maksettuun ennakkoon ei vahvisteta.

2. Vakuus voidaan vapauttaa, kun toimivaltainen maksajavirasto vahvistaa, että tukitoimeen liittyvää julkista rahoitusosuutta vastaavat todelliset menot ylittävät ennakon määrän.

VI OSASTO

Hallinto, valvonta ja julkistaminen

71 artikla

Komission velvollisuudet

Komissio toteuttaa asetuksessa (EU) N:o HR/2012 säädettyjä toimenpiteitä ja tarkastuksia varmistaakseen moitteettoman varainhoidon perussopimuksen 317 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden kanssa yhteistyössä toteutettavan hallinnon puitteissa.

72 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

1. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan kaikki lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset asetuksen (EU) N:o HR/2012 60 artiklan 1 kohdan mukaisesti varmistaakseen, että unionin taloudelliset edut suojataan tehokkaasti.
2. Jäsenvaltioiden on nimettävä kunkin maaseudun kehittämisohjelman osalta seuraavat viranomaiset:
 - (a) kyseisen ohjelman hallinnoinnista vastaava hallintoviranomainen, joka voi olla julkinen tai yksityinen kansallisella tai alueellisella tasolla toimiva elin taikka jäsenvaltio itse silloin, kun se huolehtii kyseisestä tehtävästä;
 - (b) asetuksen (EU) N:o HR/2012 7 artiklassa tarkoitettu hyväksytty maksajavirasto;
 - (c) asetuksen (EU) N:o HR/2012 9 artiklassa tarkoitettu todentamisviranomainen.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava kunkin maaseudun kehittämisohjelman osalta, että on perustettu sellainen hallinto- ja valvontajärjestelmä, jolla taataan selkeä tehtävien jako ja erottelu hallintoviranomaisen ja muiden elinten välillä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että järjestelmät toimivat tehokkaasti koko ohjelmakauden ajan.
4. Jäsenvaltioiden on määriteltävä selkeästi hallintoviranomaisen, maksajaviraston ja LEADERin paikallisten toimintaryhmien tehtävät tukikelpoisuuden ja valintaperusteiden soveltamisen sekä hankkeiden valintamenettelyn osalta.

Hallintoviranomainen

1. Hallintoviranomainen on vastuussa ohjelman tehokkaasta, vaikuttavasta ja moitteettomasta hallinnosta ja toteutuksesta ja erityisesti seuraavista:
 - (a) sen varmistaminen, että käytössä on asianmukainen suojattu sähköinen järjestelmä ohjelman ja sen toteutuksen seurantaan ja arviointia varten tarvittavien tilastotietojen ja varsinkin määriteltyjen tavoitteiden saavuttamisen ja prioriteettien täyttämisen seurannassa tarvittavien tietojen kirjaamiseksi, säilyttämiseksi, hallinnoimiseksi ja niistä raportoimiseksi;
 - (b) rahoitettaviksi valittuja tukitoimia koskevien asianmukaisten indikaattoritietojen, tuensaajaa ja hanketta koskevat tärkeimmät piirteet mukaan luettuina, toimittaminen komissiolle neljännesvuosittain;
 - (c) sen varmistaminen, että tuensaajat ja muut tukitoimien toteuttamiseen osallistuvat elimet
 - (i) saavat tiedot niille tuen myöntämisestä aiheutuvista velvollisuuksista ja että niillä on joko erillinen kirjanpito tai soveltuva kirjanpitokoodi kaikille tukitoimeen liittyville taloustoimille;
 - ii) ovat tietoisia vaatimuksista, jotka koskevat tietojen toimittamista hallintoviranomaiselle sekä tuotosten ja tulosten kirjaamista;
 - (d) sen varmistaminen, että asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 48 artiklassa tarkoitettu ennakoarviointi on arviointi- ja seurantajärjestelmän mukainen, ennakoarvioinnin hyväksyminen ja sen toimittaminen komissiolle;
 - (e) sen varmistaminen, että asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 49 artiklassa tarkoitettu arviointisuunnitelma on laadittu, asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 50 artiklassa tarkoitetussa ohjelman jälkiarvioinnissa noudatetaan mainitussa asetuksessa säädettyjä määräaikoja, nämä arvioinnit ovat seuranta- ja arviointijärjestelmän mukaisia ja ne toimitetaan seurantakomitealle ja komissiolle;
 - (f) ohjelman toteuttamisen seurannassa sen erityiset tavoitteet ja painopisteet huomioon ottaen tarvittavien tietojen ja asiakirjojen toimittaminen seurantakomitealle;
 - (g) vuotuisen edistymiskertomuksen, seurantaan koskevat yhteenvetotaulukot mukaan luettuina, laatiminen ja toimittaminen komissiolle seurantakomitean antaman hyväksynnän jälkeen;
 - (h) sen varmistaminen, että maksajavirasto saa rahoitettaviksi valittujen tukitoimien osalta kaikki tarvittavat tiedot erityisesti noudatetuista menettelyistä ja kaikista suoritetuista tarkastuksista ennen kuin maksut hyväksytään;

- (i) ohjelman julkisuuden varmistaminen, myös kansallisen maaseutuverkoston välityksellä, tiedottamalla mahdollisille tuensaajille, ammattialajärjestöille, talouselämän edustajille ja työmarkkinaosapuolille, miesten ja naisten välistä tasa-arvoa edistävälle elimelle sekä asianosaisille kansalaisjärjestöille, ympäristöjärjestöt mukaan luettuina, ohjelman tarjoamista mahdollisuuksista ja säännöistä, jotka koskevat siitä saatavaa rahoitusta, sekä tiedottomalla tuensaajille unionin rahoitusosuudesta ja yleisölle unionin osuudesta ohjelmassa.
2. Jäsenvaltio tai hallintoviranomainen voi nimetä yhden tai useamman välittävän elimen, paikallisviranomaiset, alueelliset kehittämiselimet tai kansalaisjärjestöt mukaan luettuina, huolehtimaan maaseudun kehittämistoimien hallinnosta ja toteutuksesta.

Kun osa hallintoviranomaisen tehtävistä siirretään toiselle elimelle, hallintoviranomainen on edelleen täysin vastuussa kyseisten tehtävien tehokkaasta ja moitteettomasta hallinnosta ja täytäntöönpanosta. Hallintoviranomaisen on varmistettava, että on annettu tarvittavat säännökset, jotta toinen elin pystyy hankkimaan kaikki tarvittavat tiedot näiden tehtävien hoitamiseksi.

3. Jos maaseudun kehittämisohjelmaan sisältyy 8 artiklassa tarkoitettu temaattinen alaohjelma, hallintoviranomainen voi nimetä yhden tai useamman välittävän elimen, paikallisviranomaiset, paikalliset toimintaryhmät tai kansalaisjärjestöt mukaan luettuina, huolehtimaan strategian hallinnosta ja täytäntöönpanosta. Tässä tapauksessa sovelletaan 2 kohtaa.

Hallintoviranomaisen on varmistettava, että temaattisen alaohjelman tukitoimet ja tuotokset eritellään 74 artiklassa tarkoitettussa seuranta- ja arviointijärjestelmässä.

VII OSASTO

Seuranta ja arviointi

I luku

Yleiset säännökset

1 JAKSO

SEURANTA- JA ARVIOINTIJÄRJESTELMÄN PERUSTAMINEN JA TAVOITTEET

74 artikla

Seuranta- ja arviointijärjestelmä

Laaditaan tämän jakson mukaisesti yhteinen seuranta- ja arviointijärjestelmä komission ja jäsenvaltioiden välisessä yhteistyössä; komissio hyväksyy tämän järjestelmän täytäntöönpanosäädöksillä, jotka annetaan 91 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

75 artikla

Tavoitteet

Seuranta- ja arviointijärjestelmän tavoitteena on

- (a) osoittaa maaseudun kehittämissäädösten edistyminen ja saavutukset sekä arvioida maaseudun kehittämissäädöksiin liittyvien toimien vaikutusta, vaikuttavuutta, tehokkuutta ja asianmukaisuutta;
- (b) parantaa maaseudun kehittämistuen kohdentamista;
- (c) tukea seurantaan ja arviointiin liittyvää yhteistä oppimisprosessia.

2 JAKSO

TEKNISET SÄÄNNÖKSET

76 artikla

Yhteiset indikaattorit

1. Edellä 74 artiklassa säädetyn seuranta- ja arviointijärjestelmän yhteydessä on sovittava sellaisten yhteisten indikaattorien luettelosta, jotka liittyvät

alkutilanteeseen sekä ohjelman rahoituksen toteuttamiseen, tuotoksiin, tuloksiin ja vaikutuksiin, jotta tiedot on mahdollista yhdistää yhteisön tasolla.

2. Yhteisten indikaattorien on liityttävä maaseudun kehittämisselityksen kehityksen rakenteeseen ja tavoitteisiin, ja niiden avulla on voitava mitata selityksen täytäntöönpanon edistymistä, tehokkuutta ja vaikuttavuutta verrattuna unionin tavoitteisiin kansallisella ja ohjelmien tasolla.

77 artikla

Sähköinen tietojärjestelmä

1. Seurannassa ja arvioinnissa tarvittavat ohjelman toteutusta, kutakin rahoitettavaksi valittua tukitoimea ja päätettyä tukitoimea koskevat tärkeimmät tiedot, tuensaajaa ja hanketta koskevat tärkeimmät piirteet mukaan luettuina, on talletettava ja säilytettävä sähköisesti.
2. Komissio varmistaa, että käytössä on asianmukainen suojattu sähköinen järjestelmä tärkeimpien tietojen tallettamiseksi, säilyttämiseksi ja hallinnoimiseksi sekä seurannasta ja arvioinnista raportoimiseksi.

78 artikla

Tietojen toimittaminen

Maaseudun kehittämistoimenpiteiden mukaista tukea saavien tuensaajien ja paikallisten toimintaryhmien on toimitettava hallintoviranomaiselle ja/tai nimetyille arvioijille taikka muille elimille, joille näiden tehtävien suorittaminen on siirretty, kaikki tarvittavat tiedot ohjelman seurannan ja arvioinnin mahdollistamiseksi erityisesti tiettyjen erityistavoitteiden ja prioriteettien täyttämisen osalta.

II luku **Seuranta**

79 artikla

Seurantamenettelyt

1. Hallintoviranomaisen ja asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 41 artiklassa tarkoitetun seurantakomitean on seurattava ohjelman toteutuksen laatua.
2. Hallintoviranomaisen ja seurantakomitean on toteutettava kunkin maaseudun kehittämisselityksen seuranta rahoitusta, tuotosta ja tavoitteita koskevien indikaattoreiden perusteella.

80 artikla

Seurantakomitea

Alueelliset ohjelmat valinneet jäsenvaltiot voivat perustaa kansallisen seurantakomitean koordinoimaan alueellisten ohjelmien täytäntöönpanoa suhteessa kansalliseen kehykseen ja varojen käyttöön.

81 artikla

Seurantakomitean velvollisuudet

1. Seurantakomitean on huolehdittava maaseudun kehittämisohjelman tuloksellisuudesta ja sen täytäntöönpanon tehokkuudesta. Sitä varten seurantakomitea huolehtii asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 43 artiklassa tarkoitettujen tehtävien lisäksi seuraavista:
 - (a) sitä on kuultava rahoitettavien tukitoimien valintaperusteista neljän kuukauden kuluessa ohjelman hyväksymispäätöksestä ja sen on annettava asiasta lausuntonsa. Valintaperusteita on tarkistettava ohjelmatyön tarpeita vastaavasti;
 - (b) sen on tarkasteltava toimia ja tuotoksia suhteessa ohjelman arviointisuunnitelmaan;
 - (c) sen on tarkasteltava ennakkoehtojen täyttämiseen liittyviä ohjelman toimia;
 - (d) sen on osallistuttava kansallisen maaseutuverkoston toimintaan ohjelman toteuttamista koskevien tietojen vaihtamiseksi;
 - (e) sen on tarkasteltava vuosittaisia täytäntöönpanokertomuksia ja hyväksyttävä ne ennen niiden toimittamista komissiolle.

82 artikla

Vuotuinen täytäntöönpanokertomus

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava maaseudun kehittämisohjelman edellisen kalenterivuoden täytäntöönpanoa koskeva vuotuinen täytäntöönpanokertomus komissiolle viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2016 ja tämän jälkeen vuosittain viimeistään 31 päivänä toukokuuta, vuoden 2023 loppuun asti. Vuonna 2016 toimitetun kertomuksen on katettava kalenterivuoden 2014 ja 2015.
2. Sen lisäksi, mitä asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 44 artiklassa säädetään, vuotuisiin täytäntöönpanokertomuksiin on sisällytettävä tiedot muun muassa toimenpidekohtaisista rahoitussitoumuksista ja menoista sekä yhteenveto arviointisuunnitelman yhteydessä toteutetuista toimista.

3. Sen lisäksi, mitä asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 44 artiklassa säädetään, vuonna 2017 toimitettuun vuotuisen täytäntöönpanokertomukseen on myös sisällytettävä kuvaus ohjelmaan mahdollisesti sisältyvien alaohjelmien toteutuksesta sekä arvio siitä, miten hyvin yhdenmukainen lähestymistapa on onnistuttu varmistamaan käytettäessä maaseuturahastoa ja muita EU:n rahoitusvälineitä, myös paikallisia kehittämisstrategioita, maaseutualueiden alueellisen kehittämisen tukemiseen, ja maaseudun kehittämisohjelmaan sisältyvän kunkin painopisteen tavoitteiden saavuttamista koskevat havainnot.
4. Sen lisäksi, mitä asetuksen [CSF/2012] 44 artiklassa säädetään, vuonna 2019 toimitettuun vuotuisen täytäntöönpanokertomukseen on myös sisällytettävä kuvaus ohjelmaan mahdollisesti sisältyvien alaohjelmien toteutuksesta ja arvio siitä, miten hyvin yhdenmukainen lähestymistapa on onnistuttu varmistamaan käytettäessä maaseuturahastoa ja muita EU:n rahoitusvälineitä, myös paikallisia kehittämisstrategioita, maaseutualueiden alueellisen kehittämisen tukemiseen.
5. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä vuotuisen täytäntöönpanokertomusten esittämistä koskevat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 91 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III luku **Arviointi**

83 artikla

Yleiset säännökset

1. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 48 artiklassa tarkoitettuun ennakoarviointiin ja 50 artiklassa tarkoitettuun jälkiarviointiin sisällytettävät tiedot sekä asetuksen (EU) N:o [CSF/2012] 49 artiklassa tarkoitettua arviointisuunnitelmaa koskevat vähimmäisvaatimukset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 91 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että arvioinnit ovat 74 artiklan mukaisesti hyväksytyyn arvioinnin yhteisen lähestymistavan mukaisia, järjestettävä tarvittavien tietojen tuottaminen ja kerääminen sekä toimitettava seurantajärjestelmään sisältyviä erilaisia tietoja arvioijille.
3. Jäsenvaltiot tarjoavat arviointikertomukset saataville internetissä ja komissio unionin verkkosivustolla.

84 artikla

Ennakoarviointi

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennakoarvioija osallistuu jo varhaisessa vaiheessa maaseudun kehittämissuunnitelman kehittämisprosessiin, mukaan luettuna 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu analyysi, suunnitelman toimenpidelogiikan suunnitteluun ja suunnitelman tavoitteiden vahvistamiseen.

85 artikla

Jälkiarviointi

Jäsenvaltioiden on laadittava kustakin maaseudun kehittämissuunnitelmastaan vuonna 2023 jälkiarviointikertomus. Tämä kertomus on toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023.

86 artikla

Arviointien yhteenvedot

Komissio vastaa ennako- ja jälkiarvioinneista unionin tasolla laadittavista yhteenvedoista.

Arviointikertomusten yhteenvedot on saatava päätökseen viimeistään asianomaisten arviointien toimittamista seuraavan vuoden 31 päivänä joulukuuta.

VIII OSASTO

Kilpailua koskevat säännökset

87 artikla

Yrityksiin sovellettavat säännöt

Jos tämän asetuksen mukaista tukea myönnetään yritysten välisiin yhteistyömuotoihin, sitä voidaan myöntää vain sellaisiin yritysten välisiin yhteistyömuotoihin, jotka ovat asetuksen (EU) N:o YMJ/2012 143–145 artiklan nojalla sovellettavien kilpailusääntöjen mukaista.

88 artikla

Valtiontuet

1. Jollei tässä osastossa toisin säädetä, jäsenvaltioiden maaseudun kehittämistoimenpiteitä varten myöntämään tukeen sovelletaan perussopimuksen 107, 108 ja 109 artiklaa.
2. Perussopimuksen 107, 108 ja 109 artiklaa ei sovelleta jäsenvaltioiden tämän asetuksen nojalla ja mukaisesti maksamaan tukeen eikä 89 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen lisärahoitukseen, kun kyseessä on perussopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan kuuluva tuki.

89 artikla

Kansallinen lisärahoitus

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava unionin tukea saavien maaseudun kehittämistoimenpiteiden lisärahoitukseen tarkoitetut ja perussopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan kuuluvat jäsenvaltioiden maksamat tuet, ja komissio hyväksyy ne tämän asetuksen säännösten mukaisesti osana 7 artiklassa tarkoitettua ohjelmatyötä. Näitä tukia arvioidessaan komissio soveltaa analogisesti perussopimuksen 107 artiklan soveltamiseksi vahvistettuja perusteita. Kyseinen jäsenvaltio ei saa ottaa ehdotettua lisärahoitusta käyttöön ennen sen hyväksymistä.

IX OSASTO

Komission toimivalta, yleiset säännökset sekä siirtymä- ja loppusäännökset

I luku

Komission toimivalta

90 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyn edellytyksin.
2. Siirretään komissiolle valta antaa tässä asetuksessa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä määräämättömäksi ajaksi tämän asetuksen voimaantulopäivästä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa tässä asetuksessa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai päätöksessä mainittuna myöhempänä päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Tämän asetuksen mukaisesti annettu delegoitu säädös tulee voimaan vain, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto eivät vastusta sitä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen kyseisen määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

91 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa maaseudun kehittämiskomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

II luku

Yhteiset säännökset

92 artikla

Tietojenvaihto ja asiakirjat

Komissio perustaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa tietojärjestelmän, joka mahdollistaa turvallisen tietojenvaihdon komission ja kunkin jäsenvaltion välillä yhteisen edun mukaisista asioista. Komissio hyväksyy kyseisen järjestelmän toimintaa koskevat säännöt täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 91 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

93 artikla

Yleiset yhteisen maatalouspolitiikan säännökset

Tässä asetuksessa säädettyihin toimenpiteisiin sovelletaan asetusta (EU) N:o HR/2012 ja sen nojalla annettuja säännöksiä.

III luku

Siirtymä- ja loppusäännökset

94 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 1698/2005.

Asetusta (EY) N:o 1698/2005 sovelletaan edelleen tukitoimiin, joita toteutetaan komission mainitun asetuksen mukaisesti ennen 1 päivää tammikuuta 2014 hyväksymissä ohjelmissa.

95 artikla

Siirtymäsäännökset

Jotta helpotettaisiin siirtymistä asetuksessa (EY) N:o 1698/2004 säädetyistä järjestelmästä tässä asetuksessa säädettyyn järjestelmään, komissiolle siirretään valta antaa 90 artiklan

mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat edellytyksiä, joiden mukaisesti komission asetuksen (EY) N:o 1698/2005 nojalla hyväksymä tuki voidaan liittää osaksi tässä asetuksessa säädettyä tukea, myös teknisen avun ja jälkiarviointien osalta.

96 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

Määrät ja tukiprosentit

Artikla	Kohde	Enimmäismäärä euroina tai prosenttiosuus	
16 artiklan 8 kohta	Neuvonta-, tilanhoito- ja lomituspalvelut	1 500 200 000	Neuvontapalvelua kohti Kolmen vuoden aikana neuvojen koulutuksen osalta
17 artiklan 3 kohta	Maataloustuotteiden tai elintarvikkeiden laatu järjestelmät	3 000	Tilaa kohti vuodessa
18 artiklan 3 kohta	Investointi fyysiseen omaisuuteen	50 % 75 % 65 % 40 %	<u>Maatalousala</u> Tukikelpoisen investoinnin määrästä vähemmän kehittyneillä alueilla Tukikelpoisen investoinnin määrästä syrjäisimmillä alueilla Tukikelpoisen investoinnin määrästä pienillä Egeanmeren saarilla Tukikelpoisen investoinnin määrästä muilla alueilla Edellä mainittuja prosenttiosuuksia voidaan korottaa 20 prosenttia edellyttäen, että yhdistetty enimmäistuki ei ylitä 90 prosenttia, kun kyseessä ovat - toiminnan aloittavat nuoret viljelijät - yhteiset investoinnit ja yhdenmetyt hankkeet - 33 artiklassa tarkoitettut alueet, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia rajoitteita - eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden yhteydessä

		50 %	tuetut toimet <u>Liitteeseen I kuuluvien tuotteiden jalostus ja kaupan pitäminen</u>
		75 %	Tukikelpoisen investoinnin määrästä vähemmän kehittyneillä alueilla
		65 %	Tukikelpoisen investoinnin määrästä syrjäisimmillä alueilla
		40 %	Tukikelpoisen investoinnin määrästä pienillä Egeanmeren saarilla
			Tukikelpoisen investoinnin määrästä muilla alueilla
			Edellä mainittuja prosenttiosuuksia voidaan korottaa 20 prosenttia edellyttäen, että yhdistetty enimmäistuki ei ylitä 90 prosenttia, kun kyseessä ovat eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden yhteydessä tuetut toimet
19 artiklan 5 kohta	Luonnonkatastrofien vahingoittamien maatalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen ja aiheellisten ennalta ehkäisevien toimien käyttöönotto	80 %	Tukikelpoisten investointikustannusten määrästä, kun kyseessä ovat yksittäisten viljelijöiden toteuttamat tukitoimet
20 artiklan 6 kohta	Tila- ja yritystoiminnan kehittäminen	70 000 70 000 15 000	33 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaisesti nuorta viljelijää kohti 33 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaisesti yritystä kohti 33 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdan mukaisesti pientilaa kohti
24 artiklan 3 kohta	Peltometsätalousjärjestelmien käyttöönotto	80 %	<u>Tukikelpoisen investoinnin määrästä peltometsätalousjärjestelmien käyttöönoton osalta</u>
27 artiklan 5	Investoinnit uusiin metsätalouden tekniikoihin	50 %	Tukikelpoisen investoinnin määrästä

kohta	sekä metsätuotteiden jalostukseen ja kaupan pitämiseen	75 % 65 % 40 %	vähemmän kehittyneillä alueilla Tukikelpoisen investoinnin määrästä syrjäisimmillä alueilla Tukikelpoisen investoinnin määrästä pienillä Egeanmeren saarilla Tukikelpoisen investoinnin määrästä muilla alueilla
28 artiklan 4 kohta	Tuottajaryhmien perustaminen	10 %, 10 %, 8 %, 6 %, 4 % 5 % 5 % 4 % 3 % 2 % 100 000	<u>Kun kaupan pidetyn tuotannon arvo on enintään 1 000 000 euron</u> Prosenttiosuutena hyväksymistä seuraavien ensimmäisten viiden vuoden aikana kaupan pidetystä tuotannosta, vastaavasti 1., 2., 3., 4. ja 5. vuoden osalta <u>Kun kaupan pidetyn tuotannon arvo on yli 1 000 000 euroa</u> <u>Prosenttiosuutena hyväksymistä seuraavien ensimmäisten viiden vuoden aikana kaupan pidetystä tuotannosta, vastaavasti 1., 2., 3., 4. ja 5. vuoden osalta</u> Enimmäismäärä vuodessa kaikissa tapauksissa
29 artiklan 8 kohta	Maatalouden ympäristötoimenpiteet	600(*) 900(*) 450(*) 200(*)	Hehtaaria kohti vuodessa yksivuotisten kasvien osalta Hehtaaria kohti vuodessa erikoistuneiden monivuotisten viljelmien osalta Hehtaaria kohti vuodessa maan muun käytön osalta Nautayksikköä (NY) kohti vuodessa sellaisten paikallisten rotujen osalta, jotka ovat uhanalaisia kasvatuksesta luopumisen vuoksi

30 artiklan 5 kohta	Luonnonmukainen maatalous	600(*) 900(*) 450(*)	Hehtaaria kohti vuodessa yksivuotisten kasvien osalta Hehtaaria kohti vuodessa erikoistuneiden monivuotisten viljelmien osalta Hehtaaria kohti vuodessa maan muun käytön osalta
31 artiklan 7 kohta	Natura 2000 -tuet ja vesipolitiikan puitedirektiivin mukaiset tuet	500(*) 200(*) 50	Hehtaaria kohti vuodessa aluksi enintään viiden vuoden ajan Hehtaaria kohti enintään vuoden ajan Hehtaaria kohti enintään vuoden ajan vesipolitiikan puitedirektiivin mukaisten tukien osalta
32 artiklan 3 kohta	Tuet alueille, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia rajoitteita tai muita erityisrajoitteita	25 250(*) 300(*)	Vähintään hehtaaria kohti vuodessa Enintään hehtaaria kohti vuodessa Enintään hehtaaria kohti vuodessa 46 artiklan 2 kohdassa määritellyillä vuoristoalueilla
34 artiklan 3 kohta	Eläinten hyvinvointi	500	NY:ä kohti
35 artiklan 3 kohta	Metsätalouden ympäristöpalvelut ja metsien suojelu	200(*)	Hehtaaria kohti vuodessa
38 artiklan 5 kohta	Sato-, eläin- ja kasvivakuutus	65 %	Vakuutusmaksusta
39 artiklan 5 kohta	Eläin- ja kasvitauteihin sekä ympäristövahinkoihin liittyvä sijoitusrahasto	65 %	Tukikelpoisista kustannuksista
40 artiklan 5 kohta	Tulojen vakauttamisväline	65 %	Tukikelpoisista kustannuksista

* Näitä määriä voidaan poikkeustapauksissa korottaa ottaen huomioon maaseudun kehittämissuunnitelmissa perusteltavat erityisolosuhteet.

LIITE II

Alueiden, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia rajoitteita, määrittelyssä käytettävät biofyysiset perusteet

PERUSTE	MÄÄRITELMÄ	KYNNYS
ILMASTO		
Alhainen lämpötila	Kasvukauden pituus (vuorokausien määrä) määriteltynä niiden vuorokausien lukumäärän perusteella, joina vuorokauden keskilämpötila oli $> 5^{\circ}\text{C}$ (LGP_{t5}) TAI	≤ 180 vuorokautta
	Kasvukauden tehoisa lämpösumma (astevuorokautta) määriteltynä $> 5^{\circ}\text{C}$ olleiden vuorokausien keskilämpötilojen summan perusteella	$\leq 1\,500$ astevuorokautta
Kuivuus	Vuotuisen sademäärän (P) ja vuotuisen suurimman mahdollisen haihtumisen (PET) välinen suhde	$P/\text{PET} \leq 0.5$
ILMASTO JA MAAPERÄ		
Liiallinen maaperän kosteus	Vuorokausien lukumäärä kenttäkapasiteetissa tai sen yläpuolella	≥ 230 vuorokautta
MAAPERÄ		
Maaperän rajallinen läpäisykyky	Alueet, jotka säilyvät kosteina huomattavan osan vuotta	Märkä 80 cm:iin asti maanpinnasta yli 6 kuukauden ajan tai märkä 40 cm:iin asti yli 11 kuukauden ajan TAI Huonosti tai erittäin huonosti läpäisevä maaperä TAI Yhtenäinen harmaa väri (Gleyic colour pattern) 40 cm:iin asti maanpinnasta
Epäsuotuisa maaperän rakenne ja kivisyys	Saven, siltin, hiekan, eloperäisen aineksen (painoprosentteina) ja karkean aineksen (tilavuusprosentteina) suhteellinen runsaus	≥ 15 % pintamaasta on karkearakenteista, lohkaraiset kalliot, siirtolohkareet mukaan luettuina TAI
		Pintamaarakenneluokka hiekka, hiesupitoinen hiekka: $\text{siltti-\%} + (2 \times \text{savi-\%}) \leq 30$ % TAI

		Pintamaarakenneluokka jäykkä savi (≥ 60 % savea) TAI
		Eloperäinen maaperä (eloperäistä ainesta ≥ 30) vähintään 40 cm:iin TAI
		Pintamaarakenneluokka savi, silttinen savi, hiekkainen savi, jolle on ominaista maan halkeilu 100 cm:n syvyydessä maan pintakerroksesta
Matala juurisyvyys	Syvyys (cm) maan pintakerroksesta yhtenäiseen kallioon tai kovaan maakerrokseen	≤ 30cm
Huonot kemialliset ominaisuudet	Suoloja, vaihtuvaa natriumia pintamaassa, maaperän happamuus	Suolapitoisuus: ≥ 4 desi-siemensyä metriä kohti (dS/m) TAI
		Natriumpitoisuus: ≥ 6 vaihtuvan natriumin prosenttiosuus (ESP) TAI
		Maaperän happamuus: pH ≤ 5 (vedessä)
PINNANMUODOSTUS		
Kaltevuus	Korkeuden muutos planimetriseen etäisyyteen nähden (%)	≥ 15%

LIITE III

Ohjeellinen luettelo 8 artiklassa tarkoitettujen temaattisten alaohjelmien osalta erityisen tärkeistä toimenpiteistä ja tukitoimista

Nuoret viljelijät:

Yrityksen perustamistuki nuorille viljelijöille, jotka ryhtyvät ensimmäistä kertaa maatalousyrittäjiksi

Investoinnit fyysiseen omaisuuteen

Tietämyksensiirtoa ja tiedotusta koskevat toimet

Neuvonta-, tilanhoito- ja lomituspalvelut

Yhteistyö

Maatalouden ulkopuoliseen toimintaan tehtävät investoinnit

Pienet tilat:

Yrityksen perustamistuki pientilojen kehittämiseksi

Investoinnit fyysiseen omaisuuteen

Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmät

Tietämyksensiirtoa ja tiedotusta koskevat toimet

Neuvonta-, tilanhoito- ja lomituspalvelut

Yhteistyö

Maatalouden ulkopuoliseen toimintaan tehtävät investoinnit

Tuottajaryhmien perustaminen

Leader

Vuoristoalueet:

- Tuet alueille, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia rajoitteita tai muita erityisrajoitteita

- Maatalouden ympäristötoimet

- Yhteistyö

- Investoinnit fyysiseen omaisuuteen

- Tila- ja yritystoiminnan kehittäminen maaseutualueilla
- Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmät

- Peltometsätalousjärjestelmien käyttöönotto

Peruspalvelut ja kylien kunnostus maaseutualueilla

Tietämyksensiiirtoa ja tiedotusta koskevat toimet

Neuvonta-, tilanhoito- ja lomituspalvelut

Tuottajaryhmien perustaminen

Leader

Lyhyet toimitusketjut:

Yhteistyö

Tuottajaryhmien perustaminen

Leader

Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmät

Peruspalvelut ja kylien kunnostus maaseutualueilla

Investoinnit fyysiseen omaisuuteen

Tietämyksensiiirtoa ja tiedotusta koskevat toimet

Neuvonta-, tilanhoito- ja lomituspalvelut

LIITE IV

Maaseudun kehittämistä koskevat ennakkoehdot

1. PRIORITEETTEIHIN LIITTYVÄT ENNAKKOEHDOT

Maaseudun kehittämistä koskeva EU:n prioriteetti / Yhteinen strategiakehys Temaattinen tavoite	Ennakkoehdot	Täyttymiskriteerit
<p>Maaseudun kehittämistä koskeva prioriteetti 1: tietämysensiirron ja innovoinnin parantaminen maa- ja metsätaloudessa sekä maaseutualueilla</p> <p>Temaattinen tavoite 1: tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin vahvistaminen</p>	<p>1.1. Tutkimus ja innovointi: Kansallisen uudistusohjelman mukaisesti on laadittu älykkääseen erikoistumiseen tähtäävä kansallinen ja/tai alueellinen innovointistrategia yksityisten tutkimus- ja innovointi-investointien lisäämiseksi; strategian on oltava hyvin toimivien kansallisten tai alueellisten tutkimus- ja innovointijärjestelmien ominaispiirteiden mukainen³⁵.</p> <p>1.2. Valmiudet antaa neuvontaa: riittävät valmiudet antaa neuvontaa kestävää hallinnointia koskevista lainsäädännön vaatimuksista ja siihen liittyvistä kaikista näkökohdista sekä ilmastotoimista maa- ja metsätaloudessa</p>	<p>Käytössä on älykkääseen erikoistumiseen tähtäävä kansallinen ja/tai alueellinen innovointistrategia,</p> <ul style="list-style-type: none"> – joka perustuu SWOT-analyysiin resurssien kohdentamiseksi vain tiettyihin tutkimus- ja innovointiprioriteetteihin; – jossa hahmotellaan toimenpiteet yksityisten TTK-investointien lisäämiseksi; – johon sisältyy seuranta- ja tarkistusjärjestelmä. <p>Jäsenvaltio on hyväksynyt kehyksen, jossa määritellään tutkimukseen ja kehittämiseen käytettävissä olevat talousarviomäärärahat.</p> <p>Jäsenvaltio on hyväksynyt monivuotisen suunnitelman, joka koskee EU:n prioriteetteihin liittyvien investointien budjetointia ja priorisointia (Euroopan tutkimusinfrastruktuurien strategiafoorumi ESFRI).</p>

³⁵ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahanke: Innovaatiounioni (KOM(2010) 546 lopullinen, 6.10.2010). Neuvoston (kilpailukyky) päätelmät innovaatiounionista (asiak. 17165/10, 26.11.2010).

		Ohjelmaan sisältyy kuvaus valistus/neuvontajärjestelmien rakenteesta asianmukaisella maantieteellisellä tasolla (kansallinen/alueellinen) – mukaan luettuna niille kaavailtu tehtävä maaseudun kehittämistä koskevan prioriteetin soveltamisalalla – mikä osoittaa ennakkoehdon 1.2 täyttymisen.
<p>Maaseudun kehittämistä koskeva prioriteetti 2: kaikenlaisen maatalouden kilpailukykyyn ja tilojen elinkelpoisuuden parantaminen</p> <p>Temaattinen tavoite 3: pienten ja keskisuurien yritysten kilpailukykyyn parantaminen</p>	<p>2-3.1. Yritysten perustaminen: On toteutettu erityistoimia, joilla pannaan tehokkaasti täytäntöön eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite (Small Business Act) ja sen 23. helmikuuta 2011 tehty uudelleentarkastelu³⁶, myös ”pienet ensin” -periaate.</p>	<p>Erityistoimiin kuuluvat seuraavat:</p> <ul style="list-style-type: none"> – toimet, joilla lyhennetään uusien yritysten perustamisaika kolmeen työpäivään ja alennetaan perustamiskustannukset 100 euroon; – toimet, joilla lyhennetään kolmeen kuukauteen aika, joka kuluu yrityksen tietynlaisen toiminnan käynnistämiseen ja harjoittamiseen tarvittavien lisenssien ja lupien saamiseen;

³⁶

Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: ”Pienet ensin” - Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite (”Small Business Act”) (KOM(2008) 394, 23.6.2008); Neuvoston (kilpailukyky) päätelmät eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevasta aloitteesta (”Small Business Act”) (asiak. 16788/08, 1.12.2008); Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan Small Business Act -aloitteen uudelleentarkastelu (KOM(2011) 78 lopullinen, 23.2.2011); Neuvoston (kilpailukyky) päätelmät eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan Small Business Act -aloitteen uudelleentarkastelusta (asiak. 10975/11, 30.5.2011).

<p>Maaseudun kehittämistä koskeva prioriteetti 3: elintarvikeketjun organisoinnin ja riskienhallinnan edistäminen maataloudessa</p> <p>Temaattinen tavoite 3: pienten ja keskisuurien yritysten kilpailukyvyn parantaminen</p>		<p>– mekanismi, jolla arvioidaan järjestelmällisesti lainsäädännön vaikutusta pk-yrityksiin pk-yritystestien avulla ottaen tarvittaessa huomioon yritysten kokoerot.</p>
---	--	--

<p>Maaseudun kehittämistä koskeva prioriteetti 4: maa- ja metsätaloudesta riippuvaisten ekosysteemien palauttaminen, säilyttäminen ja parantaminen</p> <p>Temaattinen tavoite 5: ilmastonmuutokseen sopeutumisen, riskien ehkäisemisen ja riskienhallinnan edistäminen</p> <p>Temaattinen tavoite 6: ympäristön suojeleminen ja luonnonvarojen käytön tehokkuuden parantaminen</p>	<p>4.1 Hyvä maatalous- ja ympäristökunto: vahvistetaan kansallisella tasolla asetuksen (EU) N:o HR/xxxx VI osaston I luvussa tarkoitetut hyvää maatalous- ja ympäristökuntaa koskevat toimenpidevaatimukset</p> <p>4.2 Lannoitteisiin ja kasvinsuojeluaineisiin sovellettavat vähimmäisvaatimukset: määritellään kansallisella tasolla tämän asetuksen III osaston I luvun 29 artiklassa tarkoitetut lannoitteisiin ja kasvinsuojeluaineisiin sovellettavat vähimmäisvaatimukset</p> <p>4.3 Muut asiaa koskevat kansalliset toimenpidevaatimukset: määritellään asiaa koskevat pakolliset kansalliset toimenpidevaatimukset tämän asetuksen III osaston I luvun 29 artiklan soveltamiseksi</p> <p>4.4. Riskien ehkäiseminen: on laadittu katastrofien hallintaan tarkoitetut kansalliset riskiarvioinnit, joissa otetaan huomioon ilmastonmuutokseen sopeutuminen³⁷.</p>	<p>hyvää maatalous- ja ympäristökuntaa koskevat toimenpidevaatimukset määritellään kansallisessa lainsäädännössä ja täsmennetään ohjelmissa;</p> <p>tämän asetuksen III osaston I luvussa tarkoitetut lannoitteisiin ja kasvinsuojeluaineisiin sovellettavat vähimmäisvaatimukset täsmennetään ohjelmissa;</p> <p>asiaa koskevat pakolliset kansalliset toimenpidevaatimukset täsmennetään ohjelmissa;</p> <p>Käytössä on kansallinen riskinarviointi,</p> <ul style="list-style-type: none"> – johon sisältyy kuvaus kansallisessa riskinarvioinnissa käytettävistä menetelystä, metodologiasta, menetelmistä ja muista kuin arkaluonteisista tiedoista; – jossa otetaan käyttöön laadulliset ja määrälliset menetelmät riskien arvioimiseksi; – jossa otetaan tarvittaessa huomioon kansalliset strategiat ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi.
---	---	--

³⁷

Neuvoston (oikeus- ja sisäasiat) päätelmät katastrofihallintaan liittyvän riskinarvioinnin edelleenkehittämisestä Euroopan unionissa. 11.–12.4.2011.

<p>Maaseudun kehittämistä koskeva prioriteetti 5: luonnonvarojen käytön tehostaminen sekä vähähiiliseen ja ilmastomuutosta kestäväan talouteen siirtymisen tukeminen maataloudessa, elintarvikealalla ja metsätaloudessa</p> <p>Temaattinen tavoite 4: vähähiiliseen talouteen siirtymisen tukeminen kaikilla aloilla</p> <p>Temaattinen tavoite 5: ilmastomuutokseen sopeutumisen, riskien ehkäisemisen ja riskienhallinnan edistäminen</p>	<p>5.1 Kasvihuonekaasupäästöt: noudatetaan jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä 23. huhtikuuta 2009 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen 406/2009/EY 6 artiklan 1 kohdan säännöksiä</p> <p>5.2. Energiatehokkuus: energian loppukäytön tehokkuudesta ja energiapalveluista 5. huhtikuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/32/EY³⁸ on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä</p> <p>5.3 Veden hinnoittelu: käytössä on veden hinnoittelupolitiikka, joka varmistaa, että veden käytön eri sektorit osallistuvat riittävästi vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamiseen yhteisön vesipolitiikan puitteista 23. lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY³⁹ 9 artiklan mukaisesti.</p> <p>5.4. Jätehuoltosuunnitelmat: jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta 19. marraskuuta 2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY⁴⁰ on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä etenkin direktiivin mukaisten jätehuoltosuunnitelmien laatimisen ja jätehierarkian osalta.</p> <p>5.5. Uusiutuva energia: Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan</p>	<p>Jäsenvaltio on toimittanut komissiolle kertomuksen vuosina 2013–2020 päätöksen N:o 406/2009/EY 3 artiklan mukaisesti hyväksytyistä kansallisista politiikoista ja toimenpiteistä;</p> <p>Jäsenvaltio on toimittanut komissiolle direktiivin 2006/32/EY 14 artiklan mukaisesti energiatehokkuutta koskevan toimintasuunnitelman, jossa energiansäästötavoitteet ilmaistaan konkreettisina ja johdonmukaisina toimenpiteinä;</p> <p>Jäsenvaltio on ottanut direktiivin 2000/60/EY 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti huomioon vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamisen periaatteen mukaan luettuna ympäristö- ja luonnonvarakustannukset;</p> <p>Jäsenvaltio on tehnyt direktiivin 2000/60/EY 5 artiklan ja liitteen III mukaisen taloudellisen analyysin vesipalveluihin liittyvistä vesimääristä, hinnoista ja kustannuksista ja esittänyt arviot tarpeellisista investoinneista;</p> <p>Jäsenvaltio on varmistanut direktiivin 2000/60/EY 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti, että veden käytön eri sektorit osallistuvat kustannusten kattamiseen;</p> <p>Jäsenvaltio on varmistanut, että sen toimivaltaiset viranomaiset laativat direktiivin 2008/98/EY 1, 4, 13 ja 16 artiklan mukaisesti yhden tai useita jätehuoltosuunnitelmia,</p>
---	--	--

³⁸ EUVL L 48, 23.2.2011, s. 1.

³⁹ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁴⁰ EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3.

	<p>energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta 23. huhtikuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY⁴¹ on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä.</p>	<p>kuten direktiivin 28 artiklassa vaaditaan;</p> <p>Jäsenvaltio on hyväksynyt kansallisen uusiutuvaa energiaa käsittelevän toimintasuunnitelman direktiivin 2009/28/EY 4 artiklan mukaisesti.</p>
<p>Maaseudun kehittämistä koskeva prioriteetti 6: sosiaalisen osallisuuden edistäminen, köyhyyden vähentäminen ja talouden kehittäminen maaseutualueilla</p> <p>Temaattinen tavoite 8: työllisyyden edistäminen ja työvoiman liikkuvuuden tukeminen</p> <p>Temaattinen tavoite 9: sosiaalisen osallisuuden edistäminen ja köyhyyden torjunta</p>	<p>6.1 Maaseuturahaston varojen käyttöön saaminen: Sidosryhmille tarjotaan tukea rahaston varojen käyttöön saamisessa.</p> <p>6.2. Itsenäinen ammatinharjoittaminen, yrittäjäyys ja yritysten perustaminen: on laadittu kokonaisvaltainen strategia osallistavan tuen myöntämisestä yritysten perustamiseen Small Business Act -aloitteen⁴² mukaisesti ja linjassa työllisyyttä koskevan suuntaviivan nro 7 kanssa työpaikkojen luomisen mahdollistavien olosuhteiden osalta</p> <p>6.3 Seuraavan sukupolven liityntäverkkojen infrastruktuuri: on laadittu sellaiset kansalliset seuraavan sukupolven liityntäverkkoja koskevat suunnitelmat, joissa otetaan huomioon alueelliset toimet nopeita internet-liittymiä koskevien EU-tavoitteiden saavuttamiseksi⁴³, kohdennetaan toimet alueille,</p>	<p>– Asianomaisille sidosryhmille annetaan tukea hankehakemusten laatimiseen ja valituksi tulleiden hankkeiden toteuttamiseen ja hallinnointiin</p> <p>Jäsenvaltioilla on kokonaisvaltainen strategia, johon sisältyy</p> <p>– toimia, joilla lyhennetään huomattavasti uusien yritysten perustamisaikaa ja alennetaan huomattavasti perustamiskustannuksia Small Business Act -aloitteen mukaisesti;</p> <p>– toimia, joilla lyhennetään aikaa, joka kuluu yrityksen tietynlaisen toiminnan käynnistämiseen ja harjoittamiseen tarvittavien lisenssien ja lupien saamiseen, Small Business Act -aloitteen mukaisesti;</p> <p>– toimia, joilla luodaan yhteyksiä yritysten kehittämispalveluiden ja rahoituspalveluiden välille (rahoituksen saanti), ml. muita heikommassa asemassa olevien ryhmien ja alueiden tavoittaminen.</p>

⁴¹ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16.

⁴² Viite lisättävä myöhemmin.

⁴³ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: Euroopan digitaalstrategia (KOM(2010) 245 lopullinen/2, 26.8.2010); Komission yksiköiden valmisteluasiakirja: Digital Agenda Scoreboard (SEC(2011) 708, 31.5.2011). Scoreboard: http://ec.europa.eu/information_society/digital-agenda/scoreboard/index_en.htm

	<p>joilla markkinat eivät kykene tarjoamaan avointa infrastruktuuria kohtuullisin kustannuksin ja tarpeeksi laadukkaasti</p>	<p>Käytössä on seuraavan sukupolven liityntäverkkoja koskeva suunnitelma, johon sisältyy</p> <ul style="list-style-type: none"> – kysynnän lisäämiseen perustuva infrastruktuuri-investointisuunnitelma ja säännöllisesti päivitettävä infrastruktuurin ja palvelujen kartoitus; – kestäviä investointimalleja, joilla lisätään kilpailua ja varmistetaan kohtuuhintaisten, laadukkaiden ja tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottavien infrastruktuurien ja palvelujen saatavilla olo; – toimenpiteitä yksityisten investointien lisäämiseksi.
--	--	--

2. USEISIIN PRIORITEETTEIHIN SOVELLETTAVAT HORISONTAALISET EHDOT

	<p>Horisontaalinen ehto 1. Jäsenvaltion hallinnon tehokkuus: on laadittu strategia maan hallinnon tehostamiseksi julkishallinnon uudistaminen mukaan luettuna⁴⁴.</p> <p>Horisontaalinen ehto 2. Henkilöresurssien kohdentaminen: maaseudun kehittämissuunnitelmien hallinnosta ja toteuttamisesta vastaavissa elimissä on riittävät valmiudet henkilöresurssien kohdentamisen, koulutuksen hallinnoinnin ja tietotekniikkajärjestelmien suhteen</p> <p>Horisontaalinen ehto 3. Valintaperusteet: on määritelty asianmukainen lähestymistapa hankkeiden valintaa koskevien perusteiden vahvistamiseen ja paikalliseen kehittämiseen sovellettavien periaatteiden hyväksymistä varten</p>	<p>Toteutetaan jäsenvaltion hallinnon tehostamiseen tähtäävää strategiaa⁴⁵, johon sisältyy</p> <ul style="list-style-type: none"> – analyysi ja strateginen suunnitelma lainsäädäntöön, organisaatioon ja/tai menettelyihin tehtävistä uudistuksista; – laadunhallintajärjestelmien kehittäminen; – integroituja toimia hallintomenettelyjen yksinkertaistamiseksi ja rationalisoimiseksi; – osaamisen kehittäminen kaikilla tasoilla; – seuranta- ja arviointimenettelyjen ja välineiden kehittäminen. <p>Ohjelmaan sisältyy kuvaus henkilöresurssien kohdentamisesta, koulutuksen hallinnoinnista ja tietotekniikkajärjestelmistä ohjelman hallintoviranomaisissa, mikä osoittaa horisontaalisen ennakkoehdon 2 täyttymisen.</p> <p>Ohjelmaan sisältyy kuvaus hankkeiden valintaperusteiden vahvistamiseksi valitusta lähestymistavasta, mikä osoittaa horisontaalisen ennakkoehdon 3 täyttymisen.</p>
--	---	--

⁴⁴ Jos maalle on annettu neuvoston maakohtainen suositus, joka liittyy suoraan tähän ehtoa koskevaan säännökseen, sen täyttämisen arvioinnissa on otettava huomioon edistyminen kyseisen maakohtaisen suosituksen täytäntöönpanossa.

⁴⁵ Kaikkien tähän sisältyvien osa-alueiden toteuttamismääräajat voidaan vahvistaa strategian toteuttamisen osalta ohjelman täytäntöönpanokauden aikana.

LIITE V

Ohjeellinen luettelo yhden tai useamman maaseudun kehittämistä koskevan unionin prioriteetin kannalta tärkeistä toimenpiteistä

Usean unionin prioriteetin kannalta erityisen tärkeät toimenpiteet

16 artikla Neuvonta-, tilanhoito- ja lomituspalvelut

18 artikla Investoinnit fyysiseen omaisuuteen

20 artikla Tila- ja yritystoiminnan kehittäminen

36 artikla Yhteistyö

42–45 artikla LEADER

Toimenpiteet, jotka ovat erityisen tärkeitä pyrittäessä parantamaan tietämysensiirtoa ja innovointia maa- ja metsätaloudessa sekä maaseutualueilla

15 artikla Tietämysensiirtoa ja tiedotusta koskevat toimet

27 artiklan Investoinnit uusiin metsätalouden tekniikoihin sekä metsätuotteiden jalostukseen ja kaupan pitämiseen

Toimenpiteet, jotka ovat erityisen tärkeitä pyrittäessä parantamaan kaikentyypisen maatalouden kilpailukykyä ja tilojen elinkelpoisuutta

17 artikla Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmät

32 ja 33 artikla Tuet alueille, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia rajoitteita tai muita erityisrajoitteita

Toimenpiteet, jotka ovat erityisen tärkeitä pyrittäessä edistämään elintarvikeketjun organisointia ja riskienhallintaa maataloudessa

19 artikla Luonnonkatastrofien ja muiden katastrofien vahingoittamien maatalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen ja aiheellisten ennalta ehkäisevien toimien käyttöönotto

- 25 artikla Metsäpaloista, luonnonkatastrofeista ja muista katastrofeista metsille aiheutuvien vahinkojen ennalta ehkäiseminen ja korjaaminen
- 28 artikla Tuottajaryhmien perustaminen
- 34 artikla Eläinten hyvinvointi
- 37 artikla Riskienhallinta
- 38 artikla Sato-, eläin- ja kasvivakuutus
- 39 artikla Eläin- ja kasvitauteihin sekä ympäristövahinkoihin liittyvät sijoitusrahastot
- 40 artikla Tulojen vakauttamisväline

Toimenpiteet, jotka ovat erityisen tärkeitä pyrittäessä palauttamaan, säilyttämään ja parantamaan maa- ja metsätaloudesta riippuvaisia ekosysteemejä

ja

tehostamaan luonnonvarojen käyttöä sekä tukemaan vähähiiliseen ja ilmastonmuutosta kestävään talouteen siirtymistä maataloudessa, elintarvikealalla ja metsätaloudessa

- 22 artikla Investoinnit metsäalueiden kehittämiseen ja metsien elinkelpoisuuden parantamiseen
- 23 artikla Metsitys ja metsämaan muodostaminen
- 24 artikla Peltometsätalousjärjestelmien käyttöönotto
- 26 artikla Investoinnit, joilla parannetaan metsäekosysteemien kestävyttä ja ympäristöarvoa
- 29 artikla Maatalouden ympäristö- ja ilmastotoimenpiteet
- 30 artikla Luonnonmukainen maatalous
- 31 artikla Natura 2000 -tuet ja vesipolitiikan puitedirektiivin mukaiset tuet
- 35 artikla Metsätalouden ympäristö- ja ilmastopalvelut ja metsien suojeleminen

Toimenpiteet, jotka ovat erityisen tärkeitä pyrittäessä edistämään sosiaalista osallisuutta, vähentämään köyhyyttä ja kehittämään taloutta maaseutualueilla

- 21 artikla Peruspalvelut ja kylien kunnostus maaseutualueilla
- 42–45 artikla LEADER

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suorita tukia koskevista säännöistä;
- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä (YMJ-asetus);
- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen;
- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta;
- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 muuttamisesta viljelijöille vuonna 2013 myönnettävien suorien tukien soveltamisen osalta;
- Ehdotus neuvoston asetukseksi maataloustuotteiden yhteiseen markkinajärjestelyyn liittyvien tiettyjen tukien ja vientitukien vahvistamista koskevien toimenpiteiden määrittämisestä;
- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta tilatukijärjestelmän ja viininviljelijöille myönnettävän tuen osalta.

1.2. Toimintalohko(t) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä (ABM/ABB)⁴⁶

Toimintalohko Otsakkeen 2 osasto 05

1.3. Ehdotuksen/aloitteen luonne (YMP:tä koskeva lainsäädäntökehys vuoden 2013 jälkeen)

x Ehdotus/aloite liittyy **uuteen toimeen**.

Ehdotus/aloite liittyy uuteen **toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen**.⁴⁷

x Ehdotus/aloite liittyy **käynnissä olevan toimen jatkamiseen**.

x Ehdotus/aloite liittyy **toimeen, joka on suunnattu uudelleen**.

⁴⁶

ABM: toimintoperusteinen johtaminen; ABB: toimintoperusteinen budjetointi.

⁴⁷

Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 49 artiklan 6 kohdan a ja b alakohdassa.

1.4. Tavoitteet

1.4.1. *Komission monivuotinen strateginen tavoite (monivuotiset strategiset tavoitteet), jonka (joiden) saavuttamista ehdotus/aloite tukee*

Jotta edistettäisiin resurssitehokkuutta, jonka ansiosta voitaisiin saavuttaa EU:n maatalouden ja maaseudun kehittämisen älykäs, kestävä ja osallistava kasvu Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti, YMP:n tavoitteita ovat

- elinkelpoinen ruoan tuotanto;
- luonnonvarojen kestävä hoito ja ilmastotoimet;
- tasapainoinen aluekehitys.

1.4.2. *Erityistavoite (erityistavoitteet) sekä toiminto (toiminnot) toimintoperusteisessa johtamis- ja budjetointijärjestelmässä*

Erityistavoitteet toimintalohkossa 05:

Erityistavoite nro 1:

Tuottaa julkisia ympäristöhyödykkeitä

Erityistavoite nro 2:

Kompensoida tuotannon vaikeutta alueilla, joilla on tiettyjä luonnonolosuhteista johtuvia rajoitteita

Erityistavoite nro 3:

Toteuttaa toimia ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi ja ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi

Erityistavoite nro 4:

Hoitaa EU:n varoja (YMP) korkeimpien varainhoidon vaatimusten mukaisesti

Erityistavoite ABB:ssä 05 02 - Maatalousmarkkinoiden interventiot:

Erityistavoite nro 5:

Parantaa maatalousalan kilpailukykyä ja lisätä sen arvo-osuutta elintarvikeketjussa

Erityistavoite ABB:ssä 05 03 - Suorat tuet:

Erityistavoite nro 6:

Myötävaikuttaa maataloustuloon ja rajoittaa sen vaihtelua

Erityistavoitteet ABB:ssä 05 04 – Maaseudun kehittäminen:

Erityistavoite nro 7:

Edistää vihreää kasvua innovoinnilla

Erityistavoite nro 8:

Tukea maaseudun työllisyyttä ja maaseutualueiden yhteiskuntarakenteen säilymistä

Erityistavoite nro 9:

Parantaa maaseudun elinkeinoelämää ja edistää monipuolistumista

Erityistavoite nro 10:

Mahdollistaa maatalousjärjestelmien rakenteellinen moninaisuus

1.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

Tässä vaiheessa ei ole mahdollista asettaa vaikutusindikaattoreille määrällisiä tavoitteita. Vaikka politiikka voi ohjata tiettyyn suuntaan, tällaisilla indikaattoreilla mitattavat laaja-alaiset taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristölliset vaikutukset riippuvat lopulta myös erilaisista ulkoisista tekijöistä, jotka ovat viimeaikaisten kokemusten perusteella muuttuneet merkittäviksi ja ennalta arvaamattomiksi. Lisäanalyysi on käynnissä, ja sen on määrä valmistua vuoden 2013 jälkeiselle kaudelle.

Jäsenvaltioilla on suorien tukien suhteen mahdollisuus päättää rajoitetusti suorien tukijärjestelmien tiettyjen osien täytäntöönpanosta.

Maaseudun kehittämisen alalla odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset riippuvat maaseudun kehittämisohjelmista, jotka jäsenvaltiot toimittavat komissiolle. Jäsenvaltioita pyydetään asettamaan ohjelmissaan tavoitteita.

1.4.4. Tulos- ja vaikutusindikaattorit

Ehdotuksissa esitetään yhteisen seuranta- ja arviointikehyksen luomista yhteisen maatalouspolitiikan saavutusten mittaamiseksi. Kehys pitää sisällään kaikki välineet, jotka liittyvät YMP:n toimenpiteiden ja erityisesti suorien tukien, markkinatoimenpiteiden, maaseudun kehittämistoimenpiteiden ja täydentävien ehtojen soveltamisen seurantaan ja arviointiin.

Näiden YMP:n toimenpiteiden vaikutusta mitataan suhteessa seuraaviin tavoitteisiin:

a) elinkelpoinen ruoan tuotanto, jossa keskitytään maataloustuloon, maatalouden tuottavuuteen ja hintatason vakauteen;

- b) luonnonvarojen kestävä hoito ja ilmastotoimet, jossa keskitytään kasvihuonekaasupäästöihin, luonnon monimuotoisuuteen, maaperään ja veteen;
- c) tasapainoinen aluekehitys, jossa keskitytään maaseudun työllisyyteen ja kasvuun sekä köyhyyteen maaseutualueilla.

Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä indikaattorit näitä tavoitteita ja alueita varten.

Lisäksi maaseudun kehittämisen alalle ehdotetaan vahvempaa yhteistä seuranta- ja arviointijärjestelmää. Järjestelmän tavoitteena on a) osoittaa maaseudun kehittämisselityksen edistymisen ja saavutukset sekä arvioida maaseudun kehittämisselitykseen liittyvien toimien vaikutusta, vaikuttavuutta, tehokkuutta ja tarkoituksenmukaisuutta, b) edistää paremmin kohdennetun tuen myöntämistä maaseudun kehittämiseen ja c) tukea seurantaan ja arviointiin liittyvää yleistä oppimisprosessia. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksellä luettelon poliittisiin prioriteetteihin liittyvistä yhteisistä indikaattoreista.

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä

Jotta voidaan saavuttaa YMP:n monivuotiset strategiset tavoitteet, jotka on siirretty suoraan Euroopan maaseutualueita koskevasta Eurooppa 2020 -strategiasta, sekä täyttää asiaa koskevat perussopimuksen vaatimukset, ehdotuksilla pyritään vahvistamaan yhteisen maatalouspolitiikan lainsäädäntökehys vuoden 2013 jälkeiseksi kaudeksi.

1.5.2. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo

Tuleva yhteinen maatalouspolitiikka ei palvele vain yhtä pientä, joskin tärkeää, EU:n talouden osaa, vaan se on strategisesti tärkeä politiikan ala myös elintarviketurvan, ympäristön ja alueellisen tasapainon näkökulmasta. Aidosti yhteisenä politiikkana YMP hyödyntää rajallisia budjettivaroja mahdollisimman tehokkaasti kestävä maatalouden säilyttämiseksi EU:n koko alueella, ilmastonmuutoksen kaltaisten tärkeiden rajatylittävien kysymysten käsittelemiseksi ja jäsenvaltioiden keskinäisen yhteisvastuun vahvistamiseksi.

Kuten komission tiedonannossa ”Eurooppa 2020 -strategiaa koskeva talousarvio”⁴⁸ todetaan, YMP on eurooppalaista politiikkaa aidoimmillaan. Jäsenvaltiot yhdistävät resurssinsa, ja tuloksena on yksi ainoa eurooppalainen maatalouspolitiikka ja eurooppalainen maatalousbudjetti 27 erillisen politiikan ja budjetin sijaan. Tämä tarkoittaa luonnollisestikin sitä, että YMP:n osuus EU:n talousarviosta on huomattava. Se on silti tehokkaampi ja taloudellisempi toimintatapa kuin kansalliset, keskenään koordinoimattomat toimintatavat.

1.5.3. Vastaavista toimista saadut kokemukset

Nykyisen politiikkakehyksen arvioinnin, sidosryhmien laajan kuulemisen sekä tulevia haasteita ja tarpeita koskevan analyysin pohjalta on laadittu kattava vaikutusten arviointi.

⁴⁸ KOM(2011) 500 lopullinen, 29. kesäkuuta 2011.

Lisää yksityiskohtaisia tietoja löytyy lainsäädäntöehdotuksiin liitetyistä vaikutusten arvioinneista sekä perusteluista.

1.5.4. *Yhteensopivuus muiden kyseeseen tulevien välineiden kanssa ja mahdolliset synergiaedut*

Lainsäädäntöehdotukset, joita tämä rahoitus selvitys koskee, olisi nähtävä osana laajempaa kokonaisuutta, joka koostuu yhdestä puiteasetuksesta ja yhteisen strategiakehyksen rahastoja (maaseuturahasto, EAKR, ESR, koheesiorahasto ja Euroopan meri- ja kalatalousrahasto) koskevista yhteisistä säännöistä. Kyseisen puiteasetuksen myötävaikutuksella hallinnollinen kuormitus kevenee merkittävästi, EU:n varoja käytetään tehokkaasti ja menettelyjä yksinkertaistetaan. Lisäksi se tarjoaa pohjan uusille käsitteille, joita ovat kaikkien edellä mainittujen rahastojen yhteinen strategiakehys ja tulevat kumppanuussopimukset, jotka niin ikään kattavat nämä rahastot.

Myöhemmin luotavalla yhteisellä strategiakehyksellä muunnetaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet ja prioriteetit maaseuturahaston sekä EAKR:n, ESR:n, koheesiorahaston ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston prioriteeteiksi, mikä takaa rahastojen yhdenmukaisen käytön yhteisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

Yhteisellä strategiakehyksellä vahvistetaan myös mekanismit toiminnan koordinoimiseksi muiden asiaa koskevien unionin politiikkojen ja välineiden kanssa.

Yhteisen maatalouspolitiikan alalla saadaan merkittäviä synergia- ja yksinkertaistamisvaikutuksia, kun YMP:n ensimmäisen (maataloustukirahasto) ja toisen (maaseuturahasto) pilarin hallinnointi- ja valvontasääntöjä yhdenmukaistetaan. Maataloustukirahaston ja maaseuturahaston välinen vahva yhteys ja jäsenvaltioissa jo käytössä olevat rakenteet olisi säilytettävä ennallaan.

1.6. **Toiminnan ja sen rahoitusvaikutusten kesto**

x Ehdotuksen/aloitteen mukaisen **toiminnan kesto on rajattu (suoria tukijärjestelmiä, maaseudun kehittämistä ja siirtymäkauden asetuksia koskevien luonnosten osalta)**

- x Ehdotuksen/aloitteen mukainen toiminta alkaa 1.1.2014 ja päättyy 31.12.2020
- x Rahoitusvaikutukset seuraavaksi monivuotisen rahoituskehityksen kaudeksi. Maaseudun kehittämisen osalta vaikutukset maksuihin vuoteen 2023 saakka.

x Ehdotuksen/aloitteen mukaisen **toiminnan kestoa ei ole rajattu (YMJ-asetusta ja horisontaalista asetusta koskevien luonnosten osalta)**

- Täytäntöönpano vuodesta 2014.

1.7. **Hallinnointitapa (hallinnointitavat)⁴⁹**

x komissio **hallinnoi suoraan keskitetysti**

⁴⁹ Kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

- välillinen keskitetty hallinnointi**, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty
- toimeenpanovirastoille
 - yhteisöjen perustamille elimille⁵⁰
 - kansallisille julkisoikeudellisille elimille tai julkisen palvelun tehtäviä hoitaville elimille
- henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston mukaisia erityistoimia ja jotka nimetään varainhoitoasetuksen 49 artiklan mukaisessa perussäädöksessä
- x **hallinnointi yhteistyössä** jäsenvaltioiden kanssa
- hajautettu hallinnointi** yhteistyössä kolmansien maiden kanssa
- hallinnointi yhteistyössä** kansainvälisten järjestöjen kanssa (*tarkennettava*)

Huomautukset:

Ei merkittävää muutosta nykytilanteeseen verrattuna, sillä suurinta osaa YMP:n uudistusta koskeviin lainsäädäntöehdotuksiin liittyvistä menoista hallinnoidaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Komissio hallinnoi kuitenkin edelleen suoraan keskitetysti hyvin pientä osaa menoista.

⁵⁰ Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 185 artiklassa.

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

YMP:n seurannan ja arvioinnin osalta komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle joka neljäs vuosi kertomuksen. Ensimmäinen kertomus on määrä esittää viimeistään vuoden 2017 lopussa.

Tätä täydennetään erityisillä säännöksillä kaikilla YMP:n aloilla, joilla sovelletaan monia perusteellisia täytäntöönpanosäännöissä täsmennettäviä raportointi- ja ilmoitusvaatimuksia.

Maaseudun kehittämisen alalla annetaan myös ohjelmatasolla sovellettavia seurantasääntöjä, jotka mukautetaan muihin rahastoihin ja yhdistetään ennakoarviointeihin, jatkuviin arviointeihin ja jälkiarviointeihin.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä

2.2.1. Todetut riskit

Yli seitsemän miljoonaa yhteisen maatalouspolitiikan tuensaajaa saa tukea monista eri tukijärjestelmistä, joista jokaisella on yksityiskohtaiset ja joskus monimutkaiset tukikelpoisuusperusteet.

Virheiden osuuden vähentymistä yhteisen maatalouspolitiikan alalla voidaan pitää jo jatkuvana kehityssuuntauksena. Viime aikoina 2 prosentin tuntumassa pysytellyt virhetaso vahvistaakin arvion edellisten vuosien myönteisestä yleiskehityksestä. Tarkoituksena on jatkaa pyrkimyksiä alle 2 prosentin virhetason saavuttamiseksi.

2.2.2. Valvontamenetelmä(t)

Lainsäädäntöpaketissa, erityisesti ehdotuksessa yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta annettavaksi asetukseksi, pidetään tavoitteena säilyttää nykyinen asetuksella (EY) N:o 1290/2005 käyttöön otettu järjestelmä ja vahvistaa sitä. Siinä säädetään jäsenvaltioiden tasolla käyttöön otettavasta pakollisesta hallintorakenteesta, jossa painopiste on hyväksytyissä maksajavirastoissa, jotka vastaavat lopullisen tuensaajan tasolla 2.3 kohdassa esitettyjen periaatteiden mukaisesti toteutettavista tarkastuksista. Kunkin maksajaviraston päällikön on toimitettava vuotuinen tarkastuslausuma, joka koskee tilien täydellisyyttä, täsmällisyyttä ja todenperäisyyttä, sisäisten valvontajärjestelmien moitteetonta toimintaa sekä tilien perustana olevien toimien laillisuutta ja asianmukaisuutta. Riippumattoman tarkastuselimen edellytetään antavan lausuntonsa näistä kaikista kolmesta osatekijästä.

Komissio jatkaa maatalousmenojen tarkastamista käyttäen riskeihin perustuvaa lähestymistapaa varmistaakseen, että sen tarkastukset kohdennetaan suurimman riskin aloille. Jos näissä tarkastuksissa havaitaan, että menoja on syntynyt unionin sääntöjen vastaisesti, komissio jättää asianomaiset määrät unionin rahoituksen ulkopuolelle sääntöjenmukaisuuden tarkastamisen järjestelmän mukaisesti.

Lainsäädäntöehdotuksiin liitetyn vaikutusten arvioinnin liitteessä 8 esitetään yksityiskohtainen analyysi tarkastusten kustannuksista.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Lainsäädäntöpaketissa, erityisesti ehdotuksessa yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta annettavaksi asetukseksi, pidetään tavoitteena säilyttää nykyiset yksityiskohtaiset, maksajavirastojen soveltamat valvonta- ja seuraamusjärjestelmät, jotka perustuvat kutakin tukijärjestelmää varten luotuihin yhteisiin peruspiirteisiin ja erityissääntöihin, sekä vahvistaa niitä. Järjestelmissä säädetään yleensä tukihakemusten kattavista 100-prosenttisista hallinnollisista tarkastuksista, muiden tietokantojen kanssa tehtävistä ristiintarkastuksista silloin, kun niitä pidetään asianmukaisina, sekä tiettyä tukiennakoihin liittyvien toimien vähimmäismäärää koskevista paikalla tehtävistä tarkastuksista riippuen kyseiseen järjestelmään liittyvästä riskistä. Jos näissä paikalla tehtävissä tarkastuksissa havaitaan suuri määrä sääntöjenvastaisuuksia, on tehtävä lisätarkastuksia. Tältä osin selkeästi tärkein järjestelmä on yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä, joka kattoi varainhoitovuonna 2010 noin 80 prosenttia maataloustukirahaston ja maaseuturahaston kokonaismenoista. Komissiolla on valta sallia paikalla tehtävien tarkastusten vähentämisen jäsenvaltioissa, joissa on asianmukaisesti toimivat valvontajärjestelmät ja pieni virhemarginaali.

Lisäksi paketissa asetetaan tavoitteeksi, että jäsenvaltiot ehkäisevät, havaitsevat ja oikaisevat sääntöjenvastaisuudet ja petokset, määräävät unionin tai kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja tehokkaita, varoittavia ja oikeasuhtaisia seuraamuksia ja perivät takaisin sääntöjenvastaisesti suoritettua maksut korkoineen. Siinä esitetään sääntöjenvastaisiin maksuihin sovellettavaa automaattista tilien tarkastamis- ja hyväksymisjärjestelmää, jonka mukaan asianomaisen jäsenvaltion on vastattava takaisin perimättä jääneistä määristä, jos perintää ei ole toteutettu neljän vuoden kuluessa perintäpyynnön päivästä tai kahdeksan vuoden kuluessa oikeuskäsittelyn tapauksessa. Tämä järjestelmä luo jäsenvaltioille voimakkaan kannustimen periä sääntöjenvastaiset maksut takaisin mahdollisimman nopeasti.

3. EHDOTUKSEN/ALOITTEEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

Tässä rahoitus selvityksessä esitetyt määrät ilmoitetaan käypinä hintoina ja sitoumuksina,

Jäljempänä olevissa taulukoissa lueteltujen lainsäädäntöehdotuksista johtuvien muutosten lisäksi lainsäädäntöehdotukset edellyttävät muitakin muutoksia, joilla ei ole taloudellista vaikutusta.

Rahoituskurin soveltamista ei voida tässä vaiheessa sulkea pois minkään vuoden osalta kaudella 2014–2020. Tämä ei kuitenkaan riipu itse uudistusehdotuksista vaan muista tekijöistä, kuten suorien tukien toteutuksesta tai maatalousmarkkinoiden tulevaisuuden kehityksestä.

Siirtymäkautta koskevassa ehdotuksessa esitetyt suorien tukien nettoenimmäismäärät, jotka olisi ulotettava vuoteen 2014 (kalenterivuosi 2013), ovat suuremmat kuin jäljempänä olevissa taulukoissa ilmoitetut, suoriin tukiin myönnettävät määrät. Tämän ehdotuksen tarkoituksena on varmistaa nykyisen lainsäädännön soveltamisen jatkaminen tilanteessa, jossa kaikki muut osat säilyisivät muuttumattomina, sulkematta kuitenkaan pois rahoituskurimekanismin soveltamistarpeen mahdollisuutta.

Uudistusehdotukset sisältävät säännöksiä, joilla jäsenvaltioille annetaan tietty joustovara suorien tukien tai maaseudun kehittämistuen myöntämisen suhteen. Jos jäsenvaltiot päättävät hyödyntää kyseistä joustovaraa, tällä on myönnettyihin rahamääriin taloudellisia seurauksia, joita ei voida tässä vaiheessa määrittää.

Tässä rahoitus selvityksessä ei oteta huomioon kriisivarauksen mahdollista käyttöä. Olisi korostettava, että markkinoihin liittyvien menojen osalta huomioon otetut määrät eivät millään alalla perustu julkisiin interventio-ostoihin tai kriisitilanteeseen liittyviin muihin toimenpiteisiin.

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

Taulukko 1: YMP:hen myönnettävät määrät, mukaan lukien monivuotista rahoituskehystä koskevassa ehdotuksessa ja YMP:n uudistusehdotuksissa esitetyt täydentävät määrät

miljoonaa euroa (käypinä hintoina)

Varainhoitovuosi	2013	2013 mukautettuna (1)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2014-2020 YHTEENSÄ
Monivuotisen rahoituskehysten sisällä										
Otsake 2										
Suorat tuet ja markkinoihin liittyvät menot (2) (3) (4)	44 939	45 304	44 830	45 054	45 299	45 519	45 508	45 497	45 485	317 193
Arvioidut käyttötarkoitukseensa sidotut tulot	672	672	672	672	672	672	672	672	672	4 704
P1 Suorat tuet ja markkinoihin liittyvät menot (mukaan lukien käyttötarkoitukseensa sidotut tulot)	45 611	45 976	45 502	45 726	45 971	46 191	46 180	46 169	46 157	321 897
P2 Maaseudun kehittäminen (4)	14 817	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	101 157
Yhteensä	60 428	60 428	59 953	60 177	60 423	60 642	60 631	60 620	60 608	423 054
Otsake 1										
Yhteinen strategiakehys: maataloustutkimus ja innovointi	N.A.	N.A.	682	696	710	724	738	753	768	5 072
Vähävaraisimmat henkilöt	N.A.	N.A.	379	387	394	402	410	418	427	2 818
Yhteensä	N.A.	N.A.	1 061	1 082	1 104	1 126	1 149	1 172	1 195	7 889
Otsake 3										
Elintarvikkeiden turvallisuus	N.A.	N.A.	350	350	350	350	350	350	350	2 450
Monivuotisen rahoituskehysten ulkopuolella										
Maatalousalan kriisivaraus	N.A.	N.A.	531	541	552	563	574	586	598	3 945
Euroopan globalisaattiorahasto										
josta maatalouteen käytettävissä enintään: (5)	N.A.	N.A.	379	387	394	402	410	418	427	2 818
YHTEENSÄ										

Komission ehdotukset (monivuotisen rahoituskehityksen sisä- ja ulkopuolella) + käyttötarkoitukseensa sidotut tulot YHTEENSÄ	60 428	60 428	62 274	62 537	62 823	63 084	63 114	63 146	63 177	440 156
Monivuotista rahoituskehystä koskevat ehdotukset (lukuun ottamatta kriisivarausta ja globalisaatorahastoa) + käyttötarkoitukseensa sidotut tulot YHTEENSÄ	60 428	60 428	61 364	61 609	61 877	62 119	62 130	62 141	62 153	433 393

Huomautukset:

- (1) Ottaen huomioon jo sovitut lainsäädännölliset muutokset, eli tukien vapaaehtoinen mukauttaminen Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja 136 artiklan mukaiset ”käyttämättömät määrät”, joiden soveltaminen päättyy vuoden 2013 loppuun mennessä.
- (2) Määrät koskevat ensimmäisen pilarin osalta ehdotettua vuotuista enimmäismäärää. Olisi kuitenkin huomattava, että negatiiviset menot ehdotetaan siirrettäviksi tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettelystä (nykyisestä alamomentista 05 07 01 06) käyttötarkoitukseensa sidottuihin tuloihin (alamomenttiin 67 03). Yksityiskohtaiset tiedot esitetään seuraavan sivun arvioituja tuloja koskevassa taulukossa.
- (3) Vuoden 2013 luvut sisältävät eläinlääkintä- ja kasvinsuojelutoimenpiteisiin sekä kalatalousalan markkinatoimenpiteisiin myönnetty määrät.
- (4) Edellä olevassa taulukossa esitetyt määrät ovat linjassa komission tiedonannossa ”Eurooppa 2020 -strategiaa koskeva talousarvio” (KOM(2011) 500 lopullinen, 29. kesäkuuta 2011) esitettyjen määrien kanssa. Vielä on kuitenkin päätettävä, otetaanko monivuotisessa rahoituskehityksessä huomioon siirto, joka ehdotetaan tehtäväksi vuodesta 2014 alkaen yhden jäsenvaltion kansallisen puuvilla-alan rakenneuudistusohjelman määrärahoista maaseudun kehittämiseen ja joka edellyttää sekä maataloustukirahastoa koskevan enimmäismäärän että toisen pilarin määrien mukauttamista (4 miljoonaa euroa vuodessa). Jäljempänä olevissa taulukoissa määrät on siirretty riippumatta siitä, otetaanko ne monivuotisessa rahoituskehityksessä huomioon vaiko ei.
- (5) Komission tiedonannon ”Eurooppa 2020 -strategiaa koskeva talousarvio” (KOM(2011) 500 lopullinen, 29. kesäkuuta 2011) mukaisesti Euroopan globalisaatorahaston käytettävissä on enintään 2,5 miljardin euron kokonaismäärä (vuoden 2011 hintoina) lisätuen myöntämiseksi globalisaation vaikutuksista kärsiville viljelijöille. Edellä olevassa taulukossa käyvinä hintoina esitetty vuosittainen jakautuminen on ainoastaan **alustava**. Ehdotuksessa Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission väliseksi toimielinten sopimukseksi budjettiyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta (KOM(2011) 403 lopullinen, 29. kesäkuuta 2011) vahvistetaan Euroopan globalisaatorahaston varojen vuotuiseksi enimmäismääräksi 429 miljoonaa euroa vuoden 2011 hintoina.

3.2. Arvioidut vaikutukset menoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioiduista vaikutuksista menoihin

Taulukko 2: Arvioidut tulot sekä menot otsakkeeseen 2 kuuluvan toimintalohkon 05 osalta

miljoonaa euroa (käypinä hintoina)

Varainhoitovuosi	2013	2013 mukautettuna	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2014-2020 YHTEENSÄ
TULOT										
123 – Sokerin tuotantomaksu (omat varat)	123	123	123	123						246
67 03 – Käyttötarkoitukseensa sidotut tulot	672	672	741	741	741	741	741	741	741	5 187
joista: ex 05 07 01 06 – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen	0	0	69	69	69	69	69	69	69	483
Yhteensä	795	795	864	864	741	741	741	741	741	5 433
MENOT										
05 02 - Markkinat (1)	3 311	3 311	2 622	2 641	2 670	2 699	2 722	2 710	2 699	18 764
05 03 - Suorat tuet (ennen tukikaton asettamista) (2)	42 170	42 535	42 876	43 081	43 297	43 488	43 454	43 454	43 454	303 105
05 03 - Suorat tuet (tukikaton asettamisen jälkeen)	42 170	42 535	42 876	42 917	43 125	43 303	43 269	43 269	43 269	302 027
05 04 - Maaseudun kehittäminen (ennen tukikaton asettamista)	14 817	14 451	14 455	14 455	14 455	14 455	14 455	14 455	14 455	101 185
05 04 - Maaseudun kehittäminen (tukikaton asettamisen jälkeen)	14 817	14 451	14 455	14 619	14 627	14 640	14 641	14 641	14 641	102 263
05 07 01 06 - Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen	-69	-69	0	0	0	0	0	0	0	0
Yhteensä	60 229	60 229	59 953	60 177	60 423	60 642	60 631	60 620	60 608	423 054

NETTOBUDJETTI käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen jälkeen			59 212	59 436	59 682	59 901	59 890	59 879	59 867	417 867
--	--	--	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	---------

Huomautukset:

- (1) Vuoden 2013 osalta vuoden 2012 talousarvioesitykseen perustuva alustava arvio, jossa otetaan huomioon vuodeksi 2013 jo sovitut lainsäädännölliset mukautukset (esim. viiniä koskeva enimmäismäärä, perunatärkkelyspalkkion poistaminen, kuivarehu) sekä joitakin suunniteltuja muutoksia. Kaikkien vuosien osalta arvioissa oletetaan, että markkinahäiriöiden tai kriisien johdosta toteutettaviin tukitoimenpiteisiin ei ole tarpeen myöntää lisärahoitusta.
- (2) Vuoden 2013 määrä sisältää arvion viinitarhojen raivaukseen vuonna 2012 myönnettävistä määristä.

Taulukko 3: YMP:n uudistusehdotusten vaikutuslaskelma talousarvion luvuittain tulojen ja YMP-menojen osalta

miljoonaa euroa (käypinä hintoina)

Varainhoitovuosi	2013	2013 mukautettuna								2014-2020 YHTEENSÄ
			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
TULOT										
123 – Sokerin tuotantomaksu (omat varat)	123	123	0	0	0	0	0	0	0	0
67 03 – Käyttötarkoitukseensa sidotut tulot	672	672	69	69	69	69	69	69	69	483
joista: ex 05 07 01 06 – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen	0	0	69	69	69	69	69	69	69	483
Yhteensä	795	795	69	69	69	69	69	69	69	483
MENOT										
05 02 - Markkinat (1)	3 311	3 311	-689	-670	-641	-612	-589	-601	-612	-4 413
05 03 - Suorat tuet (ennen tukikaton asettamista) (2)	42 170	42 535	-460	-492	-534	-577	-617	-617	-617	-3 913
05 03 – Suorat tuet – Tukikaton asettamisen arvioitu, maaseudun kehittämiseen siirrettävä tulos			0	-164	-172	-185	-186	-186	-186	-1 078
05 04 - Maaseudun kehittäminen (ennen tukikaton asettamista)	14 817	14 451	4	4	4	4	4	4	4	28
05 04 - Maaseudun kehittäminen – Tukikaton asettamisen arvioitu, suorista tuista siirrettävä tulos			0	164	172	185	186	186	186	1 078
05 07 01 06 - Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen	-69	-69	69	69	69	69	69	69	69	483
Yhteensä	60 229	60 229	-1 076	-1 089	-1 102	-1 115	-1 133	-1 144	-1 156	-7 815
NETTOBUDJETTI käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen jälkeen			-1 145	-1 158	-1 171	-1 184	-1 202	-1 213	-1 225	-8 298

Huomautukset:

- (1) Vuoden 2013 osalta vuoden 2012 talousarvioesitykseen perustuva alustava arvio, jossa otetaan huomioon vuodeksi 2013 jo sovitut lainsäädännölliset mukautukset (esim. viiniä koskeva enimmäismäärä, perunatärkkelyspalkkion poistaminen, kuivarehu) sekä joitakin suunniteltuja muutoksia. Kaikkien vuosien osalta arvioissa oletetaan, että markkinahäiriöiden tai kriisien johdosta toteutettaviin tukitoimenpiteisiin ei ole tarpeen myöntää lisärahoitusta.
- (2) Vuoden 2013 määrä sisältää arvion viinitarhojen raivaukseen vuonna 2012 myönnettävistä määristä.

Taulukko 4: YMP:n uudistusehdotusten vaikutuslaskelma markkinoihin liittyvinä YMP:n menoina

miljoonaa euroa (käypinä hintoina)

VARAINHOITOVUOSI		Oikeusperusta	Arvioidut tarpeet	Muutokset vuoteen 2013							2014-2020 YHTEENSÄ
			2013 (1)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
Poikkeukselliset toimenpiteet: virtaviivaistettu ja laajennettu oikeusperustan soveltamisala		154, 155 ja 156 art.	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm
Durumvehnän ja durran intervention lopettaminen		ent. 10 art.	pm	-	-	-	-	-	-	-	-
Vähävaraisimpien elintarvikeapuohjelmat	(2)	asetuksen 1234/2007 ent. 27 art.	500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-3 500,0
Yksityinen varastointi (kuitupellava)		16 art.	N.A.	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	Pm
Puuvillatuki - rakenneuudistus	(3)	asetuksen 637/2008 ent. 5 art.	10,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-28,0
Hedelmien ja vihannesten tuottajaryhmien perustamistuki		ent. 117 art.	30,0	0,0	0,0	0,0	-15,0	-15,0	-30,0	-30,0	-90,0
Kouluhedelmäjärjestelmä		21 art.	90,0	60,0	60,0	60,0	60,0	60,0	60,0	60,0	420,0
Humalan tuottajaorganisaatioiden lakkauttaminen		ent. 111 art.	2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-15,9
Rasvattoman maitojauheen vapaaehtoinen yksityinen varastointi		16 art.	N.A.	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm
Rasvattoman maidon/rasvattoman maitojauheen käyttöön rehuna / kaseiinille ja kaseiinin käyttöön myönnettävän tuen lakkauttaminen		ent. 101 ja 102 art.	pm	-	-	-	-	-	-	-	-
Voin vapaaehtoinen yksityinen varastointi	(4)	16 art.	14,0	[-1,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-85,0]
Maidon menekinedistämismaksun lakkauttaminen		ent. 309 art.	pm	-	-	-	-	-	-	-	-

05 02 YHTEENSÄ									
Uudistusehdotusten nettovaikutus (5)		-446,3	-446,3	-446,3	-461,3	-461,3	-476,3	-476,3	-3 213,9

Huomautukset:

- (1) Vuoden 2013 tarpeet arvioidaan komission vuoden 2012 talousarvioesityksen perusteella lukuun ottamatta (a) hedelmä- ja vihannesaloja, joilla tarpeet arvioidaan asianomaisten uudistusten rahoitusselvitysten perusteella ja (b) jo sovittuja lainsäädännöllisiä muutoksia.
- (2) Vuoden 2013 määrät vastaavat komission ehdotusta KOM(2010) 486. Vuodesta 2014 lähtien toimenpide rahoitetaan otsakkeesta 1.
- (3) Kreikan puuvilla-alan rakenneuudistusohjelman määrärahat (4 miljoonaa euroa vuodessa) siirretään maaseudun kehittämiseen vuodesta 2014 alkaen. Espanjan määrärahat (6,1 miljoonaa euroa vuodessa) siirretään tilatukijärjestelmään vuodesta 2018 alkaen (jo päätetty).
- (4) Arvioitu vaikutus toimenpiteen soveltamatta jättämisen tapauksessa.
- (5) Lukuihin 05 02 ja 05 03 otettujen menojen lisäksi odotetaan, että lukuihin 05 01, 05 07 ja 05 08 otetut menot rahoitetaan maataloustukirahaston käyttötarkoitukseensa sidotuilla tuloilla.

Taulukko 5: YMP:n uudistusehdotusten vaikutuslaskelma suorien tukien osalta

miljoonaa euroa (käypinä hintoina)

VARAINHOITOVUOSI	Oikeusperusta	Arvioidut tarpeet		Muutokset vuoteen 2013							2014-2020 YHTEENSÄ
		2013 (1)	2013 mukautettuna (2)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
Suorat tuet		42 169,9	42 535,4	341,0	381,1	589,6	768,0	733,2	733,2	733,2	4 279,3
- Muutokset, joista on jo päätetty											
Asteittainen käyttöönotto EU-12:ssa				875,0	1 133,9	1 392,8	1 651,6	1 651,6	1 651,6	1 651,6	10 008,1
Puuvilla-alan rakenneuudistus				0,0	0,0	0,0	0,0	6,1	6,1	6,1	18,4
Terveystarkastus				-64,3	-64,3	-64,3	-90,0	-90,0	-90,0	-90,0	-552,8
Aiemmat uudistukset				-9,9	-32,4	-32,4	-32,4	-32,4	-32,4	-32,4	-204,2
- Uusista YMP:n uudistusehdotuksista johtuvat muutokset				-459,8	-656,1	-706,5	-761,3	-802,2	-802,2	-802,2	-4 990,3
joista: tukikaton asettaminen				0,0	-164,1	-172,1	-184,7	-185,6	-185,6	-185,6	-1 077,7
05 03 YHTEENSÄ											
Uudistusehdotusten nettovaikutus				-459,8	-656,1	-706,5	-761,3	-802,2	-802,2	-802,2	-4 990,3
KOKONAISMENOT		42 169,9	42 535,4	42 876,4	42 916,5	43 125,0	43 303,4	43 268,7	43 268,7	43 268,7	302 027,3

Huomautukset:

- (1) Vuoden 2013 määrä sisältää arvion viinitarhojen raivaukseen vuonna 2012 myönnettävistä määristä.
- (2) Ottaen huomioon jo sovitut lainsäädännölliset muutokset, eli tukien vapaaehtoinen mukauttaminen Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja 136 artiklan mukaiset "käyttämättömät määrät", joiden soveltaminen päättyy vuoden 2013 loppuun mennessä.

Taulukko 6: Suorien tukien osat

miljoonaa euroa (käypinä hintoina)

VARAINHOITOVUOSI	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2014-2020 YHTEEN- SÄ
Liite II	42 407,2	42 623,4	42 814,2	42 780,3	42 780,3	42 780,3	256 185,7
Tuki ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisiin maatalouskäytänteisiin (30 %)	12 866,5	12 855,3	12 844,3	12 834,1	12 834,1	12 834,1	77 068,4
Enimmäismäärä, joka voidaan osoittaa nuorille viljelijöille myönnettävään tukeen (2 %)	857,8	857,0	856,3	855,6	855,6	855,6	5 137,9
Perustukijärjestelmä, tuki alueille, joilla on luonnonolosuhteista johtuvia rajoitteita, vapaaehtoinen tuotantoon sidottu tuki	28 682,9	28 911,1	29 113,6	29 090,6	29 090,6	29 090,6	173 979,4
Enimmäismäärä, joka voidaan irrottaa edellä mainituista tuista pienviljelijöiden järjestelmän rahoittamiseen (10 %)	4 288,8	4 285,1	4 281,4	4 278,0	4 278,0	4 278,0	25 689,3
Liitteeseen II sisältyvät viinialan määrärahojen siirrot ⁵¹	159,9	159,9	159,9	159,9	159,9	159,9	959,1
Tukikatkon asettaminen	-164,1	-172,1	-184,7	-185,6	-185,6	-185,6	-1 077,7
Puuvilla	256,0	256,3	256,5	256,6	256,6	256,6	1 538,6
POSEI-ohjelma/Egeanmeren pienet saaret	417,4	417,4	417,4	417,4	417,4	417,4	2 504,4

⁵¹ Kautta 2014–2020 koskevat suorat tuet sisältävät jäsenvaltioiden vuoden 2013 osalta tekemiin päätöksiin perustuvan arvion viinialan määrärahojen siirroista tilatukijärjestelmään.

Taulukko 7: YMP:n uudistusehdotusten vaikutuslaskelma suorien tukien myöntämistä koskevien vuonna 2014 sovellettavien siirtymäkauden toimenpiteiden osalta

miljoonaa euroa (käypinä hintoina)

VARAINHOITOVUOSI	Oikeus- perusta	Arvioidut tarpeet		Muutokset vuoteen 2013
		2013 (1)	2013 mukau- tettuna	2014 (2)
Neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 liite IV		40 165,0	40 530,5	541,9
Asteittainen käyttöönotto EU-12:ssa				616,1
Terveystarkastus				-64,3
Aiemmat uudistukset				-9,9

05 03 YHTEENSÄ				
KOKONAISMENOT		40 165,0	40 530,5	41 072,4

Huomautukset:

- (1) Vuoden 2013 määrä sisältää arvion viinitarhojen raivaukseen vuonna 2012 myönnettävistä määristä.
- (2) Vuoteen 2014 ulotetut nettoenimmäismäärät sisältävät jäsenvaltioiden vuoden 2013 osalta tekemiin päätöksiin perustuvan arvion viinialan määrärahojen siirroista tilatukijärjestelmään.

Taulukko 8: YMP:n uudistusehdotusten vaikutuslaskelma maaseudun kehittämisen osalta

miljoonaa euroa (käypinä hintoina)

VARAINHOITOVUOSI		Oikeus- perusta	Maaseudun kehittämismäärärahat		Muutokset vuoteen 2013							2014-2020 YHTEEN- SÄ	
			2013	2013 mukau- tettuna (1)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020		
Maaseudun kehittämissuunnitelmat			14 788,9	14 423,4									
Puuviilatuki - rakenneuudistus	(2)				4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	28,0
Suoria tukia koskevan tukikaton asettamisen tulos						164,1	172,1	184,7	185,6	185,6	185,6	185,6	1 077,7
Maaseudun kehittämisen määrärahat lukuun ottamatta teknistä apua	(3)				-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-59,4
Tekninen apu	(3)		27,6	27,6	8,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	29,4
Paikallisista innovatiivisista yhteistyöhankkeista maksettava palkinto	(4)		N.A.	N.A.	0,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	30,0

05 04 YHTEENSÄ													
Uudistusehdotusten nettovaikutus					4,0	168,1	176,1	188,7	189,6	189,6	189,6	189,6	1 105,7
KOKONAISMENOT (ennen tukikaton asettamista)			14 816,6	14 451,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	14 455,1	101 185,5
KOKONAISMENOT (tukikaton asettamisen jälkeen)			14 816,6	14 451,1	14 455,1	14 619,2	14 627,2	14 639,8	14 640,7	14 640,7	14 640,7	14 640,7	102 263,2

Huomautukset:

- (1) Nykyisen lainsäädännön mukaisia mukautuksia sovelletaan vain varainhoitovuoden 2013 loppuun asti.
- (2) Taulukossa 1 (3.1 jakso) esitetyt määrät ovat linjassa komission tiedonannossa ”Eurooppa 2020 -strategiaa koskeva talousarvio” (KOM(2011) 500 lopullinen) esitettyjen määrien kanssa. Vielä on kuitenkin päätettävä, otetaanko monivuotisessa rahoituskehyksessä huomioon siirto, joka ehdotetaan tehtäväksi vuodesta 2014 alkaen yhden jäsenvaltion puuvilla-alan kansallisen rakenneuudistusohjelman määrärahoista maaseudun kehittämiseen ja joka edellyttää sekä maataloustukirahastoa koskevan enimmäismäärän että toisen pilarin määrien mukauttamista (4 miljoonaa euroa vuodessa). Edellä olevassa taulukossa 8 määrät on siirretty riippumatta siitä, otetaanko ne monivuotisessa rahoituskehyksessä huomioon vaiko ei.
- (3) Vuonna 2013 tekniseen apuun myönnettävä määrä vahvistettiin maaseudun kehittämisen alustavien määrärahojen perusteella (ottamatta huomioon ensimmäisestä pilarista tehtäviä siirtoja).
Kaudella 2014–2020 tekniseen apuun myönnettäväksi määräksi vahvistetaan 0,25 prosenttia maaseudun kehittämisen kokonaismäärärahoista.
- (4) Katetaan tekniseen apuun käytettävissä olevasta määrästä.

Monivuotisen rahoituskehityksen otsake:	5	”Hallintomenot”
--	----------	-----------------

miljoonaa euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Huom. Lainsäädäntöehdotuksilla ei arvioida olevan mitään vaikutuksia hallintomäärärahoihin, eli tarkoituksena on, että lainsäädäntökehitys voidaan panna täytäntöön nykyisin henkilöresurssien ja hallintomenoin.

		Vuosi 2014	Vuosi 2015	Vuosi 2016	Vuosi 2017	Vuosi 2018	Vuosi 2019	Vuosi 2020	YHTEENSÄ
PO: AGRI									
• Henkilöresurssit		136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	958,986
• Muut hallintomenot		9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	67,928
PO AGRI YHTEENSÄ	Määrärahat	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	1 026,914

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	1 026,914
---	---	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	------------------

miljoonaa euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

		Vuosi N ⁵²	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	...ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)	YHTEENSÄ
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEISIIN 1-5 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset						
	Maksut						

⁵² Vuosi N on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi.

3.2.2. Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin

- Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.
- x Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

Maksusitoumusmäärärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tavoitteet ja tuotokset			Vuosi 2014		Vuosi 2015		Vuosi 2016		Vuosi 2017		Vuosi 2018		Vuosi 2019		Vuosi 2020		YHTEENSÄ		
	TUOTOKSET																		
	↓	Tyyppi	Keskimäär. kustannukset	Tuotosten määrä	Kustannukset	Tuotosten määrä	Kustannukset	Tuotosten määrä	Kustannukset	Tuotosten määrä	Kustannukset	Tuotosten määrä	Kustannukset	Tuotosten määrä	Kustannukset	Tuotosten määrä	Kustannukset	Tuotosten lukumäärä yht.	Kustannukset yht.
ERITYISTAVOITE 5: Parantaa maatalousalan kilpailukykyä ja lisätä sen arvo-osuutta elintarvikeketjussa																			
- Hedelmät ja vihannekset: Kaupan pitäminen tuottajaorganisaatioiden välityksellä ⁵³	Tuottajaorganisaatioiden kautta kaupan pidetyn tuotannon arvon osuus koko			830,0		830,0		830,0		830,0		830,0		830,0		830,0			5 810,0

⁵³ Aiemman toteutuman ja vuotta 2012 koskevassa talousarvioesityksessä esitettyjen arvioiden perusteella. Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden osalta määrät ovat kyseisen alan uudistuksen mukaisia, ja kuten vuotta 2012 koskevan talousarvioesityksen toimintokohtaisissa selvityksissä todetaan, tuotokset saadaan selville vasta vuoden 2011 lopulla.

	tuotannon arvosta																	
- Viini: Kansalliset määrärahat – Rakenneuudistus ²⁰	Hehta- rimäärä		54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1		3 326,0
- Viini: Kansalliset määrärahat – Investoinnit ²⁰			1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9		1 252,6
- Viini: Kansalliset määrärahat – Sivutuotteiden tislaus ²⁰	Hehta- litraa		700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1		686,4
- Viini: Kansalliset määrärahat – Juotavaksi tarkoitettu alkoholi ²⁰	Hehta- rimäärä		32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2		14,2
- Viini: Kansalliset määrärahat – Tiivistetyn rypäleen puristemehun käyttö ²⁰	Hehta- litraa		9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4		261,8
- Viini: Kansalliset määrärahat – menekine-distäminen ²⁰				267,9		267,9		267,9		267,9		267,9		267,9		267,9		1 875,3

- Muut				720,2		739,6		768,7		797,7		820,3		808,8		797,1		5 452,3	
Välisumma erityistavoite 5				2 621,8		2 641,2		2 670,3		2 699,3		2 721,9		2 710,4		2 698,7		18 763,5	
ERITYISTAVOITE 6: Myötävaikuttaa maataloustuloon ja rajoittaa sen vaihtelua																			
- Suora tulotuki ⁵⁴	Hehta- rimäärä, jolle tukea on makset- tu (miljoo- nina)		161,014	42 876,4	161,014	43 080,6	161,014	43 297,1	161,014	43 488,1	161,014	43 454,3	161,014	43 454,3	161,014	43 454,3	161,014	303 105,0	
Välisumma erityistavoite 6				42 876,4		43 080,6		43 297,1		43 488,1		43 454,3		43 454,3		43 454,3		303 105,0	
KUSTANNUKSET YHTEENSÄ																			

Huom. Tuotokset ovat vielä määrittämättä erityistavoitteiden 1–4 ja 7–10 osalta (ks. edellä oleva 1.4.2 jakso).

⁵⁴ Vuonna 2009 mahdollisesti tukikelpoisten alojen perusteella.

3.2.3. Arvioidut vaikutukset hallintomäärärahoihin

3.2.3.1. Yhteenveto

- Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.
- x Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

miljoonaa euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi 2014	Vuosi 2015	Vuosi 2016	Vuosi 2017	Vuosi 2018	Vuosi 2019	Vuosi 2020	YHT.
--	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	------

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKE 5								
Henkilöresurssit ⁵⁵	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	958,986
Muut hallintomenot	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	67,928
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKE 5								

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 5 sisällyttämättömät								
Henkilöresurssit								
Muut hallintomenot								
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 5 sisällyttämättömät, välisumma								

YHTEENSÄ	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	1 026,914
-----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------------------

⁵⁵ Henkilöstötaulukon sisältyvien virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöiden viroista ja toimista aiheutuvien 127 000 euron keskimääräisten kustannusten perusteella.

3.2.3.2. Henkilöresurssien arvioitu tarve

- Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.
- x Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

Huom. Lainsäädäntöehdotuksilla ei arvioida olevan mitään vaikutuksia hallintomäärärahoihin, eli tarkoituksena on, että lainsäädäntökehys voidaan panna täytäntöön nykyisin henkilöresurssein ja hallintomenoin. Kaudeksi 2014–2020 esitetyt luvut perustuvat vuoden 2011 tilanteeseen.

Arvio kokonaislukuina (tai enintään yhden desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi 2014	Vuosi 2015	Vuosi 2016	Vuosi 2017	Vuosi 2018	Vuosi 2019	Vuosi 2020
• Henkilöstötaulukoon sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)							
XX 01 01 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)	1 034	1 034	1 034	1 034	1 034	1 034	1 034
XX 01 01 02 (edustustot EU:n ulkopuolella)	3	3	3	3	3	3	3
XX 01 05 01 (epäsuora tutkimustoiminta)							
10 01 05 01 (suora tutkimustoiminta)							
• Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)⁵⁶							
XX 01 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, vuokrahenkilöstö ja kansalliset asiantuntijat)	78	78	78	78	78	78	78
XX 01 02 02 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, vuokrahenkilöstö, nuoremmat asiantuntijat ja kansalliset asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa)							
XX 01 04 yy	- päätoimi- paikassa						
	- EU:n ulkop. edustustois- sa						
XX 01 05 02 (epäsuora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, vuokrahenkilöstö ja kansalliset asiantuntijat)							
10 01 05 02 (suora tutkimustoiminta: sopimussuhteiset toimihenkilöt, vuokrahenkilöstö ja kansalliset asiantuntijat)							

⁵⁶ Sopimussuhteiset toimihenkilöt, vuokrahenkilöstö, nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa, paikalliset toimihenkilöt ja kansalliset asiantuntijat

Muu budjettikohta (mikä?)							
YHTEENSÄ⁵⁷	1 115	1 115	1 115	1 115	1 115	1 115	1 115

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon.

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenettelyssä talousarvion puitteissa.

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	
Ulkopuolinen henkilöstö	

⁵⁷ Tämä ei sisällä budjettikohdan 05.010404 enimmäismäärää.

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehysten kanssa

- Ehdotus/aloite on monivuotista rahoituskehystä **kaudeksi 2014–2020 koskevien EHDOTUSTEN** mukainen.
- Ehdotus/aloite edellyttää rahoituskehysten asianomaisen otsakkeen rahoitussuunnitelman muuttamista.
- Ehdotus/aloite edellyttää joustovälineen varojen käyttöön ottamista tai monivuotisen rahoituskehysten tarkistamista.

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen osallistuminen rahoitukseen

- Ehdotuksen/aloitteen rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja.
- Maaseudun kehittämistä koskevan ehdotuksen (maaseuturahasto) rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi 2014	Vuosi 2015	Vuosi 2016	Vuosi 2017	Vuosi 2018	Vuosi 2019	Vuosi 2020	Yhteensä
Rahoitukseen osallistuva taho	JV	JV	JV	JV	JV	JV	JV	JV
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ ⁵⁸	Päätetään myöhemmin	Päätetään myöhemmin	Päätetään myöhemmin	Päätetään myöhemmin	Päätetään myöhemmin	Päätetään myöhemmin	Päätetään myöhemmin	Päätetään myöhemmin

⁵⁸ Nämä vahvistetaan jäsenvaltioiden toimittamissa maaseudun kehittämissuunnitelmissa.

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

- x Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:
 - x vaikutukset omiin varoihin
 - x vaikutukset sekalaisiin tuloihin

miljoonaa euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen budjettikohta	Käytettävissä olevat määrärahat kuluvana varainhoito- vuonna	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus ⁵⁹					... ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)		
		Vuosi N	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3				

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen sekalaisten tulojen tapauksessa:

Ks. 3.2.1 jaksossa olevat taulukot 2 ja 3.

⁵⁹ Perinteiset omat varat (tulli- ja sokerimaksut) on ilmoitettava nettomääräisinä eli bruttomäärästä on vähennettävä kantokuluja vastaava 25 prosentin osuus.